

nsценare diabolică

SALA
DE
LECTURA

Puterea compromite scriitorii români de pretutindeni

pag. 7

Nr. 25 • 21 - 27 iunie 1995 • 32 pagini - 500 lei

FLACĂRA

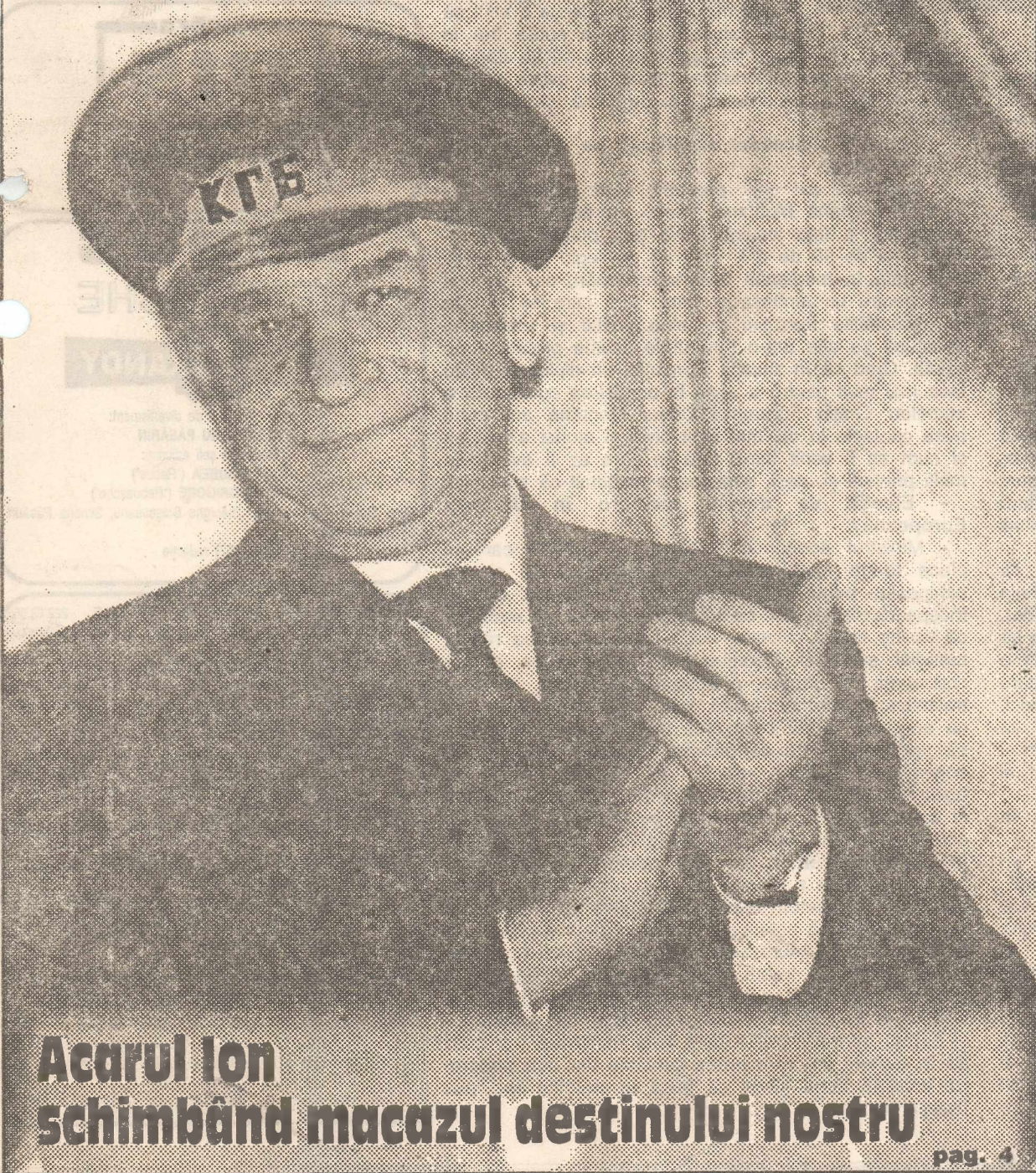
Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Vest ? Niet... Est !

**Acarul Ion
schimbând macazul destinului nostru**

pag. 4

**Două
reviste
într-una
singură**

**ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

- Un secol de cinema
- Izvorul cu puteri miraculoase
- Pasărea moa din nou pe Terra ?
- Un bărbat în rolul lui Marilyn Monroe
- Alte întâlniri de gradul III

**Colaborând cu generali,
Valentin Gabrielescu
a îngropat adevărul
din Decembrie**

pag. 5

**Dreptul de a cerși
costă un milion**

pag. 6

**Acasă
la
LAURENȚIU
ULICI**

pag. 10-11

MASINA DE SCRIS

pag. 14-15

În atenția abonaților !

Vă dăruim revista **FOCUS**
dedicată Emiratelor Arabe Unite
ca un semn de recunoștință
pentru fidelitatea dumneavoastră
față de FLACĂRA

Încă o veste bună pentru abonații revistei Flacăra

În curând va apărea numărul 2 din revista ilustrată Flacăra Focus, un număr dedicat Elveției. El va fi distribuit gratuit celor mai fideli cititori ai noștri, abonații. În așteptarea acestei reviste, vă oferim un dialog realizat de George Arion și Mihai Săndoiu cu domnul Jean Pierre Vettovaglia, ambasadorul Elveției la București

„Imaginea României ar trebui să fie mai bună decât este acum”

- Excelență, vă rog să caracterizați momentul actual al relațiilor dintre România și Elveția.

- Relațiile sunt excelente, am remarcat acest fapt de la venirea mea aici - ambasadorul Elveției este întotdeauna binevenit în România. Istoria relațiilor noastre datează încă din secolul XIX, dar o apropiere mai mare a fost în perioada interbelică. Sarcina noastră după 1989 este de a regăsi poziția noastră de dinainte de război. În ultimii doi ani legăturile dintre țările noastre s-au intensificat pe plan politic, dar, mai ales, pe plan economic, unde putem constata din ce în ce mai multe contacte între oamenii de afaceri din Elveția și România.

- Sunteți mulțumit de experiența dv. în România?

- Sunt de 16 luni aici și sunt încântat să văd că lucrurile se dezvoltă din ce în ce mai mult, că, din punct de vedere comercial, schimburile cresc de la un trimestru la altul, iar în ceea ce privește investițiile sunt 550 de joint-ventures între Elveția și România, cifră care ne situează, probabil, pe poziția 10 între investitorii străini. Într-un an-doi ne vom situa pe o poziție mai bună pe lista investitorilor străini în România, probabil pe poziția 5 sau 6.

Vă spun acest lucru pentru că, până acum, sunt mai ales întreprinderi mici sau mijlocii care au investit în România. A fost necesar, probabil, mai mult timp pentru întreprinderile multinaționale pentru a veni în România, dar planurile lor de investiții se vor materializa în următorii ani.

- Ce putem face pentru a dezvolta aceste relații?

- Bună întrebare! În măsura în care România are o problemă cu imaginea ei în străinătate, de când sunt aici am repetat că aceasta ar trebui să fie mai bună decât este acum. Este vorba acum de a ajuta România, de a-i face să înțeleagă pe cei din țara mea care sunt realitățile actuale în România, că e vorba de o țară care are o structură democratică, că există instituții democratice care asigură o stabilitate importantă în regiunea Balcanilor și a Carpaților și a-i face să înțeleagă, și eu sunt convins de asta, că România oferă cele mai bune posibilități de afaceri din Est. Trebuie ca în politica noastră referitoare la România să folosim aceste două posibilități care se oferă: pe de-o parte, trebuie să cumpărăm produsele de aici care acum sunt competitive, pe de alta, să investim aici, pentru că oportunitățile sunt bune și pentru că investițiile străine în România sunt viitorul acestei țări și este absolut indispensabil pentru echilibrul global al relațiilor noastre.

- Românii pot profita de experiența țării dv. în diverse domenii: economic, politic, cultural?

- Vedeți, e întotdeauna greu să te prezinti ca un exemplu, și cred că Elveția nu are astfel de pretenții, chiar dacă sunt privite cu admirație bogăția, instituțiile democratice, felul în care am rezolvat problema minorităților. Elveția este o țară săracă, nu avem nici un fel de materii prime, și dacă am obținut un succes economic s-a datorat numai muncii noastre; este o țară unde se muncește mult și pentru a obține succesul economic efortul trebuie să fie susținut. Exagerând, aș putea spune că în Elveția munca este considerată o religie; faptul că poporul elvețian se consacră muncii reprezintă cheia reușitei economice. Asta este o valoare

pe care o pot da ca exemplu.

- Ce ne puteți spune referitor la armonia în care trăiesc diversele comunități?

- Elveția dorește să împărtășească din experiența dobândită referitor la cele 3 principale etnii: o minoritate italiană, o majoritate de limbă germană și o minoritate mai mare de limbă franceză; este totuși greu să explici „modelul elvețian” în alte circumstanțe pentru că istoria e diferită. Elvețienii trăiesc împreună de 700 de ani, iar Elveția a fost creată de-a lungul acestor secole. Amalgamul din România este mult mai recent; v-ați redobândit Transilvania abia în 1918. Experiențele sunt recente și e nevoie de timp pentru a liniști susceptibilitățile. Ceea ce trebuie să rețineți este faptul că fiecare minoritate din Elveția a știut să facă sacrificii pentru a putea trăi în

comun fără nici un fel de probleme. Ca să vă dau un exemplu - pentru minoritatea italiană nu există universitate, ei studiind la universitățile de limbă franceză sau germană.

- Pentru dv. această experiență pe care o trăiți este benefică?

- Sigur că da! Știți probabil, sunt co-fondator al Forumului Crans Montana. Nimic nu poate înlocui o experiență la fața locului, într-o țară practic necunoscută timp de 50 de ani. Este un privilegiu de a putea fi de față în momentul unei transformări, cu atât mai mult pentru un ambasador într-o țară care se lovește de dificultățile tranziției pe plan politic și economic, decât să se aplece într-o țară unde aceste probleme nu există. Cred că în situația României un diplomat poate face mai mult pentru a ajuta la depășirea cu succes a etapelor. Grație Forumului Crans Montana am putut avea contacte la cel mai înalt nivel și atunci a fost ca și cum aș fi venit într-o țară în care aș fi avut deja mulți prieteni și, deci, sunt foarte mulțumit că sunt aici.

- Elveția va deveni membru în Uniunea Europeană?

- Ministrul economiei folosește o butadă care-mi place foarte mult, spunând că elvețienii se scoală dimineața, pentru că, într-adevăr, în Elveția munca începe devreme, dar se trezesc târziu și eu consider că nu se înșală. Elveția, după cel de-al doilea război mondial, s-a trezit înconjurată de țări prietene, democratice și, ca urmare, o serie de elemente, ca neutralitatea, nu-și mai aveau rostul. Guvernul consideră că aderarea la UE reprezintă un țel la care ar trebui să ajungem. Ceea ce trebuie să facem este să ne convingem cetățenii, pentru că aceste decizii de politică externă sunt supuse deciziei poporului elvețian și cantoanelor. Vom folosi anii ce urmează pentru a-i convinge de caracterul indispensabil al acestei aderări. În octombrie '92 a fost un referendum prin care poporul elvețian a refuzat intrarea țării în acest spațiu european. Nu putem risca un al doilea eșec și nu ne rămâne decât să așteptăm momentul potrivit pentru un alt referendum. Acum suntem într-o fază de negocieri cu UE și ne vor trebui câțiva ani pentru o aderare a Elveției care, după cum știți, este împărțită în două: în Elveția francofonă - care este favorabilă aderării - și partea germanofonă - care este împotriva - și cred că în doi-trei ani vom putea consulta din nou poporul pe această temă. Cred că până la sfârșitul secolului Elveția va intra în UE.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membr: Manuela Arion, Ion D. Goia,

Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31; 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40; 223.15.12,

223.15.37, 223.15.44, cu interloarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2600) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndu

Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovic.

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTER (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera,

Florin Ionță

■ CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia),

Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tănăsă (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

REBUS REBUSACHE

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin,

Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE 222.68.05:

Călin Mărcușanu, Dragoș Băltă, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: (2128) Cristina Chitulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Eugen

Matolă, Cezar Munteanu, Doru Vințilă

DIFUZARE 222.66.28: Robert Anton, Gabriel

Bumb, Cora Ciocanu, George Constantinescu,

Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon,

Neculai Luchian, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Săndoiu

PERSONAL (2128): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2128): Viorica Tudor, Gabriela Ionescu,

Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2128): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu; (2600):

Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin
Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A.

TIPARUL: ROMÂNIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Închiderea ediției: joi, ora 20⁰⁰

Viata sub un președinte de regat

George Anion

Dulea în piață

Era forfota obișnuită dintr-o piață bine aprovizionată. Mormane de verde, cartofi noi, cu pielea subțire, roșii de seră intens colorate. Mirosea îmbietor a măr, pătrunjel și leuștean. Căpșunile mai păstrau încă urme de pământ din grădina de unde fuseseră culese. Bananele exotice se înfrăneau cu cireșele autohtone. Iar gospodinele priveau mulțumite la belșugul din jurul lor: aveau cu ce să-și umple sacoșele! Numai bani să fie. Văcărciu să trăiască, pentru piața românească!

Deodată, larma caracteristică unui asemenea loc a părut a se stinge pentru mine. N-o mai auzeam pe florăreasa care-și lăuda marfa, nu mai distingeam cum se târguia un pensionar cu un vânzător de ridichi. Universul mi s-a părut a fi suspendat într-o clipă magică. Fiindcă am realizat că, de o bucată de vreme, atenția îmi era atrasă de un omuleț îmbrăcat modest, care străbătea ambianța cu o agilitate incredibilă. Poposea în dreptul unei grămezi de castraveți, îi cerceta, apoi pornea în viteză într-o altă direcție, oprindu-se pentru a examina câțiva ardei iuți. Ajungea în zona unde își luau ochii morcovii. Ei bine, peste câteva clipe îl zăream în celălalt capăt al pieței, examinând critic vișinele. Trecea ca fulgerul dintr-o parte în alta, neobservat de nimeni, fără să deranjeze pe nimeni, fără să-l tulbure nimeni. Părea un șoricel nimerit într-o cămară bine garnisită cu provizii, pe care o studiază mai întâi prin toate colțoarele, înainte de a se opri la produsul socotit cel mai delicios.

Abia după mai multe minute am realizat ce reprezentație magnifică se desfășura în fața mea, eu fiind singurul spectator avizat. Îl aveam în preajmă și îi urmăream traectoriile browniene pe un personaj de care scriitorii, cineștii se fereau să aibă de-a face: Dulea. Tovarășul Dulea, zelosul activist de la Consiliul Culturii și Educației Socialiste pentru care cultura română însemna propria lui moșie, unde tăia și spânzura după cum i se dicta, în special de la cabinetul 2. Brusc, mi-au revenit în memorie scene pe care le socotisem uitate pentru totdeauna: zecile de modificări pe care le-a suportat scenariul primului meu film, Enigmele se explică în zori, tergiversarea intrării lui în producție, amputările de care s-a bucurat pelicula până când i s-a dat bunul de difuzare, exilarea ei în provincie pentru premieră, deoarece era vorba de un film polițist, iar la noi nu erau nici crime, nici hoți, fiindcă trăiam în cea mai minunată dintre lumi posibile. De acest personaj insignifiant le era frică scriitorilor, regizorilor, scenariștilor? Acest iscoditor de zarzavaturi, legume și fructe îi domina pe creatorii noștri de la înălțimea funcției sale? Din pricina lui s-au scos imagini din filme, s-au tăiat pasaje din cărți?

Și, dintr-o dată, spre uimirea lumii pestrițe și gălăgioase care mă înconjură, am izbucnit în hohote de râs, în timp ce un ins vici se strecura printre tarabe, nevăzut, necunoscut, un șoricel cumsecade și aflat - ultima imagine, pentru mine, a unui dictator mărunț, care ne-a zdrențuit, odinicară, destinul.

Horia Rusu, președintele PL '93:

„Sperăm că până la urmă vom reuși să găsim căile de comunicare cu CDR!”

- Se poate spune că PAC, PL '93, PD(FSN) și PSDR sunt aproape de formarea unei alianțe, domnule Horia Rusu?

- În mod normal, în orice democrație avansată, alianțele se fac în două momente: o alianță electorală pentru participarea în comun la alegeri și o alianță în vederea guvernării. Din păcate, la noi, CDR a continuat să existe sub forma inițială o lungă perioadă de timp între două alegeri și acest lucru a dus la blocarea creșterii fiecărui partid component. În ceea ce privește colaborarea noastră viitoare, pe planul strategiei politice s-a stabilit un singur lucru, cu care toți au fost de acord, între PAC, PL '93, PD(FSN) și PSDR: la alegerile locale fiecare partid participă separat, cu liste proprii și în turul doi la locale vom sprijini candidatul cu cele mai mari șanse. Aceasta este singura înțelegere stabilită. În nici un caz nu este vorba de instituționalizarea acestei colaborări. Au existat, într-adevăr, discuții privind necesitatea unei denumiri, dacă vreți, a acestei grupări de partide și poate, în mod ciudat, denumirea cea mai bună pentru o astfel de grupare de partide ar fi fost Convenția, convenție în sensul adevărat al cuvântului, acela în care aceste partide convin asupra unor lucruri. Din păcate, această denumire a fost folosită de CDR care însă în nici un caz nu este o convenție, ci este o alianță care în acest moment are o structură mai apropiată de structura unui partid în care deciziile se iau prin vot majoritar. Dar, repet, nu am instituționalizat această colaborare și nici nu o vom instituționaliza.

- Sunteți sigur?

- Cel puțin până la alegerile locale nu o vom face. Dar aceasta nu înseamnă că nu colaborăm și că nu dorim colaborarea în continuare. Sperăm în revenirea la masa dialogului a partidelor parlamentare din CDR, fiindcă este necesară stabilirea unei strategii comune a Opoziției pentru câștigarea alegerilor. Strategie comună nu înseamnă însă liste comune.

- Au existat „disfuncționalități” între liderii celor patru partide. Mai există și acum?

- Au existat diferențe de opinie și evident că există în continuare, din moment ce noi suntem un

partid liberal-conservator, PD este un partid social-democrat mai apropiat de social-democrația europeană, mai spre centru, PSDR la fel, iar PAC este un partid social-liberal. Deci, există diferențe între partidele noastre. Putem găsi un numitor comun, putem găsi niște obiective pe termen scurt cu care suntem cu toții de acord. În ceea ce privește problemele ce țin mai mult de antipatii personale decât de idei, cred că oamenii politici trebuie să aibă capacitatea să depășească asemenea stări, având în vedere că miza este foarte importantă.

- Înțelegerea dintre „cel patru” privește, deci, numai alegerile locale?

- A doua înțelegere la care am ajuns este că dacă la alegerile viitoare Opoziția va câștiga alegerile vom governa împreună, deci vom stabili un program comun de guvernare, deoarece eu cred că nici un partid în acest moment nu are naivitatea să creadă că poate câștiga singur alegerile! Evident că aici este necesară găsirea unui anumit compromis și pot fi de acord cu un compromis doar în măsura în care el nu compromite.

- Care ar fi mesajul pe care îl propuneți celor pe care doriți să-i faceți să vă voteze?

- Aici se pune problema dacă o astfel de grupare care ar deveni alianță electorală ar putea găsi un mesaj optim pentru segmente electorale diferite. Probabil că soluția optimă ar fi participarea tot separat și la alegerile generale, având în vedere că avem segmente de electorat, grupări de interese diferite cărora ne adresăm, și pe care dorim să le reprezentăm.

- Deci nu vă gândiți la un mesaj comun minimal?

- Nu s-a pus această problemă, dar mesajelor nu le-aș spune „comune”. În privința obiectivelor noastre globale, cum ar fi integrarea euro-atlantică imediată a României, descentralizarea, mesajele noastre pot fi aceleași.

- Care vor fi relațiile cu CDR, având în vedere că de când ați părăsit Convenția, au avut loc atacuri între partidele care au părăsit Alianța și cele care au rămas în ea?

- Nu cred că aceste atacuri, care poate par firești pentru societatea românească, sunt foarte

importante, cu toate că în interiorul Opoziției, din păcate, există o competiție, o competiție falsă. Noi, partidele din Opoziție ar trebui să facem cu totul altceva: să ne stabilim fiecare segmentul electoral. Eu cred că în acest moment

CDR are un alt segment electoral, partidele social-democrate un alt segment electoral, deci problema este ca partidele din Opoziție să acopere un spectru cât mai larg și dacă atunci este așa, atunci atacurile reciproce sunt, evident, inutile. Pentru aceasta însă este necesară redeschiderea dialogului.

-Credeti că este posibil?

- Din păcate, deși reprezentanții CDR au fost invitați la toate aceste întâlniri, inclusiv la cea de acum trei săptămâni de la sediul nostru, reprezentanții dumnealor nu au răspuns invitațiilor noastre. Sperăm că totuși până la urmă vom reuși să găsim căile de comunicare.

- Cât credeți că veți câștiga la alegerile parlamentare?

- Vedeți, în general segmentul de electorat al unui partid liberal îl reprezintă clasa de mijloc. Din păcate, la noi clasa de mijloc se confruntă cu greutăți enorme - fiscalitate excesivă, birocrăția statală care se împotrivesc liberei inițiative etc. și ca atare ea are o pondere destul de restrânsă. Acesta este motivul pentru care noi la alegerile generale avem un mesaj politic care să se adreseze unui segment mai larg de populație. Câte procente va reprezenta acest segment, sau pe câți vom reuși să-i convingem, este greu de spus. Eu nu cred în sondajele electorale și cred că doar rezultatele de la alegerile locale vor putea stabili ponderea reală a fiecărui partid de pe scena politică românească.

MARIAN GHIȚEANU ■

Foto: PETRE COJOCARIU ■

Rația de libertate

WATERGATE ÎN BALCANI (3)

Editorialul anterior pe această temă (nr.2) l-am scris, datorită graficului de lucru la tipografie, cu câteva zile înaintea apariției revistei pe piață, deci au trecut de atunci vreo zece zile, dacă nu mai mult. Acuzam presa independentă, în special cea de mare tiraj, de o condamnabilă muțenie în privința „afacerii Iliescu KGB”. Scriam destul de „strofocat” (că om sunt și eu și, în plus, aș vrea să cred acum că am fost nedrept) că presa se teme de Iliescu; dacă lucrurile ar sta cu adevărat așa, ar fi tragic... Dar iată că între timp mânia a fost ridicată. Nu mânia aruncată de mine, vai de păcatele mele, ci mânia aruncată de realitate.

Ion Cristoiu, într-o serie de câteva editoriale, întoarce pe toate fețele scandalușoara afacere în care e implicat șeful statului. Efortul analitic pe care-l face e remarcabil și pune punctul pe i în ceea ce privește mijzul acestei afaceri: politica externă a României și în special raporturile româno-ruse, cu spinoasa problemă a prudenței acestora. Aș avea însă două amendamente la analiza dlui Cristoiu. În primul rând, prudența imprimată, în numele realismului, de președintele Iliescu politicii românești față de Rusia este desigur necesară, asta este fără îndoială; dar așa cum o practică Ion Iliescu este nu excesivă, nu păguboasă, ci de-a dreptul catastrofală în „contrapartidă”, ca să zic așa, cu Ion Cristoiu, Sorin Roșca Stănescu o numește chiar „înaltă trădare”. De ce sunt catastrofale viziunea și practica președintelui în privința raporturilor cu Rusia? Pentru că riscă să condamne România la pierderea cursei integrării în structurile occidentale, acolo unde este locul ei de drept, prin tradiție, cultură și vocație. Integrarea nu se va face, este limpede, fără un sistem economic și politic 100% occidental în România. Or, de 5 ani, Ion Iliescu frânează construcția acestui sistem, din dorința de a transmite permanent Moscovei semnale de „realism” și cuminenție; așa se explică rușinoasele concesii pe care le face președintele în privința pactului Ribbentrop-Molotov și amputării teritoriului României, așa se explică refuzul privatizării și căinarea ridicolă a „greșelilor” Legii funciare, așa se explică alianța nedemnă cu paiațele naționalist-comuniste din viața politică

românească. Ion Iliescu vrea să fie cuminte. Și cuminte o să rămână până la sfârșitul zilelor sale! Dar noi ce vină avem?!

Al doilea amendament la analiza dlui Cristoiu se referă la supoziția sa că acuzațiile din „Ziua” sunt o făcătură, o cacealma pe care Iliescu o trage presei pentru a-i da în cap. Păi de ce să-i dea în cap dacă e un om realist, cum zice Ion Cristoiu?! Lasă că în acest caz Sorin Roșca Stănescu ar trebui să fie ori nebun (știe că acuzațiile sunt false, dar le publică), ori în ultimul hal de neprofesionist (se lasă intoxicat într-o asemenea afacere cum este „Iliescu KGB”). Hai să fim serioși! Sorin Roșca Stănescu ar putea pretinde niște scuze! Înainte de toate, e instructivă trecerea în revistă a reacțiilor lui Iliescu: inițial, a negat scurt și „vehement”, prin intermediul lui Traian Chebeleu; apoi a tăcut o vreme, așteptând să se fâșieie totul; văzând că nu, a tăbărit cu Parchetul General în capul celor de la „Ziua”; iar acum flutură hârtia de la institutul respectiv din Moscova, în care se spune că (atenție: „în perioada menționată” - dar înainte sau după?) Igor Botnarciuc n-a existat în evidențele institutului. Acest mod de a răspunde atacului din „Ziua” denotă orice, numai siguranță nu. Seamănă mai mult cu bălbăiala. Ion Cristoiu zice că e o slăbiciune simulată. Nu este, pentru că dacă ar fi fost așa, lui Iliescu l-ar fi convenit inflamarea presei pe tema acuzațiilor respective; or, știu sigur (da' nu spui de la cine, persoane importante!) că Iliescu nu a dorit asta, ba dimpotrivă.

Mult mai interesantă mi se pare o altă supoziție, legată de un alt aspect și anume de coincidența în timp a două lucruri: de pe o parte, acuzația că Iliescu a fost recrutat de KGB și, pe de altă parte, schimbările care vizează Armata a 14-a, o armată care nu e menită a gădila patima pentru limba și literatura rusă pe plaiurile basarabene, ci o armată are „ține” Balcanii și Mediterana de Est și care este răspunsul imperiului la prezența NATO în Grecia și Turcia. Despre aceste lucruri, în partea a 4-a și ultima a acestui editorial, săptămâna viitoare.

EUGEN CHIROVICI ■

Moțiunea integrării euro-atlantice a picat! Puterea nu vrea ceea ce spune că vrea

Vest? Nu, Est !

Săptămâna trecută a adus cu sine unele lămuriri deosebit de importante în legătură cu orientarea politicii externe românești. Este fără îndoială vorba despre inițiativa unor partide aparținând opoziției parlamentare (PL '93, PAC, PD, PSDR, UDMR) prin care s-a urmărit testarea voinței politice a guvernului și majorității care-l susține privind integrarea României în structurile europene și euro-atlantice.

Stupoare, moțiunea cade. Cade cinic la Camera Deputaților unde susținătorii echipei Văcăroiu votează cu înverșunare contra și nu este adoptată prin abținerea aceleiași majorități la Senat. Desigur, pentru a îndulci acest moment politic care s-a constituit totodată într-un semnal cât se poate de clar, Puterea a propus tranșarea problemei printr-o Declarație prin care toate forțele politice să-și exprime - nu-i așa? - atașamentul deplin în raport cu obiectivele de integrare atât de des enunțate.

De menționat însă că valoarea juridică a unei declarații este cu mult mai slabă decât moțiunea, ea neobligând practic la nimic. Că așa stau lucrurile, rezultă și din art. 77 al Regulamentului de funcționare al Camerei Deputaților în care se spune că se poate de clar: „Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri și moțiuni”. Așadar, nici vorbă de declarație. Prin urmare, puterea politică actuală înlocuiește un demers cu consecințe practice benefice cu un simplu gest sim-

bol. Altfel spus, folosind termeni culinari de această dată, în loc de friptură ni se oferă poze cu respectiva halcă de carne. Ceea ce, să recunoaștem, nu ține deloc de foame.

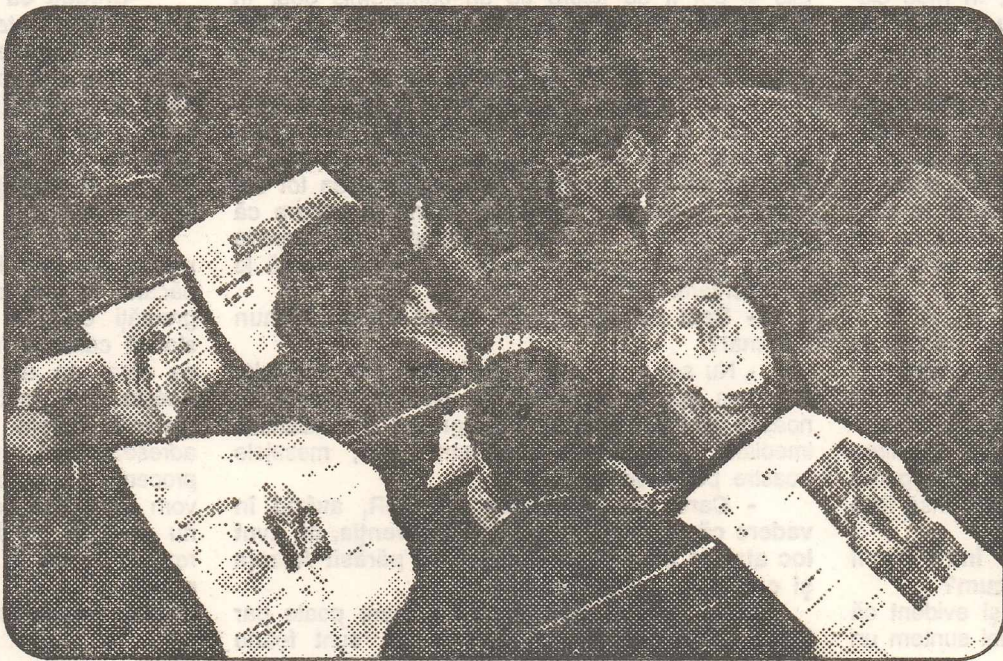
Că la mijloc este vorba despre un joc politic, nu încapă nici o îndoială. Evocând unele discuții pe care le-a avut cu factori responsabili din MAE, deputatul PL '93 Dan Trepcea cita de pildă declarația unui important personaj care spunea că se poate de clar că dacă lucrurile ar fi depins doar de minister, România ar fi semnat demult toate tratatele bilaterale pe care le avea în vedere. Rezultă deci că frâna vine dinspre factorul politic și anume din partea celor care stăpânesc totul în această țară. Și nici măcar n-ar trebui să ne mirăm că lucrurile stau în acest fel. Cu aproape o lună în urmă, președintele votat al românilor critica sângeros Occidentul pentru că, vezi Doamne, nu ne dă bani. Imediat după intervenția cu pricina de la TVR, urma un reportaj în care ni se prezenta o întâlnire care avea loc la Chișinău. Protagonisti: reprezentanți ai patronatului din fostele țări membre CAER. Mai protagoniști decât protagoniștii: dnii Volski și

Să precizăm faptul că moțiunea simplă depusă cu acest prilej atât în Camera Deputaților cât și în Senat nu urmărea căderea guvernului. Un asemenea demers nu putea conduce din punct de vedere legal așa ceva. Ba mai mult decât atât, textul cu pricina nu forța executivul să întreprindă altceva decât ceea ce afirmase cu tărie în repetate rânduri: anume că dorește cu adevărat integrarea țării noastre în structurile economice și de securitate occidentale. Din acest punct de vedere, am putea spune fără să greșim că este poate sirgurul moment în care, printr-o moțiune simplă, Opoziția sau mai bine zis o parte din ea, a întins amical mâna către criticatul executiv și către mult acuzata coaliție care-l sprijină.

Păunescu, despre care am mai relatat și cu alte ocazii.

Și exemplele pot continua și cu alte vizite de lucru ale dlui Iliescu. Prezent în Sectorul Agricol Ilfov, președintele nostru tuna și fulgera împotriva Legii fondului funciar, opinând că pământul nu trebuia restituit proprietarilor de drept. Ca să fie clar de unde bate vântul. Să nu ne mai mire pozițiile unor personaje precum C.V. Tudor și A. Păunescu? Se pare că ori de câte ori dl Iliescu vrea să ne spună ceva și din anumite motive nu poate face direct acest lucru, sunt folosite cu succes cele două viețuitoare amintite mai sus. Așadar, în 1996 bătălia politică va avea drept miză nu atât nivelul nostru de trai cât mai ales soarta țării pe zeci de ani. Dacă la urne vor birui tot cei de acum ne vom trezi într-o situație cu mult mai rea decât cea de dinainte de 1989. Pentru că de această dată numai noi ne vom afla în ghearele ursului de la Răsărit. Și vi se pare chiar imposibil ca într-o atare situație să vedeți cum persoane incomode sunt săltate de pe stradă sau dispar pur și simplu?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Cine se scoală la „Dimineața”...

cască toată ziua

Profilul activistului gazetar

Este mic de statură, slab și cu ochelari. Trecut de 60 ani. Poartă pantofi olărești, pantaloni de aceeași proveniență, fără vîpșcă. Ține în mână un carnetel. Celălalt membru superior agată un pix. Arareori notează ceva. Pare deosebit de atent, dar de fapt privește fix, undeva către o țintă care nu există. De fiecare dată întreabă ceva legat de spinoasa chestiune a unguirilor. Niciodată nu depășește terenul relației dintre minoritate și majoritate chiar dacă respectiva conferință de presă abordează subiecte economice. Și dacă cineva critică pe cel care este încă președintele României, personajul în cauză se scoală brusc și întreabă cât se poate de iritat: „Bine dle, dar ce punem în loc? Avem altul mai bun?”. Cam la atât se rezumă activitatea jurnalistică a personajului nostru. Nu vi-l prezentăm în fotografie și nici nu-i dăm numele. Nu asta contează. Să spunem doar ceea ce el repetă peste tot pe unde se duce: „Sunt de la Dimineața”. Odată m-a abordat, m-a întrebat pîrînteste: „Când o să veniți și dv., tinerii, la cel mai serios partid din România?” „Care este acesta, dle?” - l-am întrebat eu, iar răspunsul nu s-a lăsat așteptat: „PRM”. În tot ceea ce face pare sincer. Chiar și atunci când nu înțelege nimic din ceea ce se spune în jurul lui, nu dă semne de disconfort. Își expune cu seninătate cele două idei indiferent de împrejurare. Zâmbește mărunț și nu notează niciodată. Dar lucrează la „Dimineața”. Dar este membru PRM.

Nu-și dă seama că argumentul „nu avem altul mai bun” este o gravă insultă la adresa acestui popor. Oare chiar atât de sărac mobilați să fim încât să nu se găsească și oameni care să poată face mai mult și mai bine decât cei care vremelnic ne conduc? Și totuși și-a

găsit loc într-o anumită parte a presei: cea care slujește de zor puterea. Există însă și persoane cu mult mai abile. Ziarul Adevărul poate fi dat drept exemplu în acest sens. Aici s-au putut citi materiale profesionist lucrate în care realitatea era contrafăcută cu multă dibăcie (vezi scandalul zahărului infestat, vezi afacerea cu navele românești etc. etc.).

De curând, un ziarist ce semnează sec C. Stănescu comenta pe multe coloane episodul de la Cotroceni. Atunci o serie de scriitori au plecat când l-au văzut în preajmă pe VC Tudor. Înțierând inteligent și, s-o recunoaștem, cu stil, gestul cu pricina, domnul în cauză vorbește de reconciliere și ne dă lecții de democrație. Cîcă nu se face să te ridici, așa nitam-nisam, și să pleci doar pentru că nu agreezi prezența cuiva în preajmă. Domnia sa pomenește și de o regulă de aur a ospitalității: „La nunțile de la țară, bunăoară, se adună în jurul aceleiași mese și oameni ce nu-și vorbesc și care chiar se dușmănesc de ani de zile”. Așa ar fi politicos, dar tot atât de normal este ca niște oameni integri să refuze supliciul de a suporta prezența printre ei, sub aceeași umbrelă a onorabilității, a unui personaj cum e cel în cauză. Întotdeauna societățile normale l-au separat discret și civilizat pe cei normali de cei nesănătoși dintr-un anumit punct de vedere. Sigur, partea cel puțin ciudată a episodului cu pricina constă în diabolica idee de a invita la aceeași masă și pe cei normali și pe cei anormali. Și toate acestea se petrec la sfîrșit de mileniu, pe un picior de plai, pe o gură de rai, într-un loc în care, cu cinci ani în urmă, se părea că a fost o Revoluție.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Poziția „Gabrielescu” față de Revoluția Română

Spune-mi
cu cine
te însoțești,
ca să-ți
spun
cine ești

Data fiind aritmetica parlamentară, este cât se poate de clar că Opoziția nu prea poate să facă mare lucru. În orice împrejurare inițiativele sale se izbesc de votul îndărătnic al unei majorități ostile. Din păcate însă, numărul inferior de parlamentari de care benefi-

ază partidele democratice a devenit scuză la ordinea zilei pentru orice tip de eșec înregistrat de Opoziție.

Să fie clar: lucrurile nu stau întotdeauna așa. Putem da chiar câteva exemple în acest sens.

Despre senatorul PNȚCD Valentin Gabrielescu, revista noastră a relatat și cu alte ocazii. Domnia sa va rămâne probabil în istorie prin funcția de președinte al Comisiei Decembrie '89, calitate în care a reușit teribilă performanță de a încurca și mai mult lucrurile. Adio adevăr, cu alte cuvinte. De remarcat că venerabilul parlamentar a fost ajutat în „munca” sa de fostul său coleg Constantin Mihăilescu. Personaj deosebit de controversat, domnul cu pricina era colonel în rezervă în 1989. Acum în 1995 este general maior! Deducem deci că avansarea s-a datorat faptelor de vitejie săvârșite în calitate de component al respectivei comisii. Și cum din raportul acestui organism rezultă orice, în afară de ceea ce s-a întâmpiat în decembrie, gândul nostru zboară către alte avansări spectaculoase.

De exemplu, către Mihai Popa Cherecheanu. Locotenent-colonel în 1989, general în 1995, celebru prin ordinul dat, anume ca morții revoluției să nu fie autopsiați. De unde se vede clar că are și Opoziția falții ei.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Prezidențiale

UDMR pe post de arbitru?

Senatorul György Frunda este de profesie avocat, membru corespondent al Facultății de Drept a Universității Chicago. Căsătorit, doi copii. Etalon al bunului simț, extrem de politicos, este probabil singurul „lord” din actualul Senat al României. Fiu de fost deținut politic. Vorbește impecabil românește, performanță pe care n-o pot atinge mulți reprezentanți ai arcului guvernamental. Membru în delegația română la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei. O eventuală candidatură la președinția României ar încurca foarte mult socotelile tradiționale și ar dezechilibra puternic raportul de forțe Opoziție - Putere.

UDMR nu a negat niciodată faptul că la viitoarele alegeri generale ar putea avea propriul său candidat la președinție. Dar nici nu a confirmat această știre. Și cum subiectul cu pricina pare a fi deosebit de interesant întrucât un candidat al Uniunii va cântări greu în ecuația prezidențialelor, mai ales în turul doi al scrutinului, am încercat să obținem unele amănunte răsfoind chiar presa maghiară din România. Într-adevăr, se vorbește aici (gazeta Gyergyói Kisújság, 27 aprilie - 3 mai 1995, nr. 11) despre o discuție care a avut loc în cadrul Consiliului Reprezentanților UDMR, despre o decizie tacită în acest sens, nominalizându-se chiar doi posibili candidați: deputatul Borbély Imre și senatorul György Frunda. Primul este cunoscut ca fiind un aprig susținător al conceptului de „autonomie personală” - termen ce nu se regăsește în vreun document european oficial, noțiune pe care de altfel nici UDMR nu s-a străduit s-o explice.

Cel de-al doilea posibil candidat este încadrat în ceea ce presa numește aripa moderată a Uniunii. Și, trebuie să recunoaștem, că este greu de crezut că un candidat al UDMR, oricare ar fi acesta, n-ar obține cel puțin 7% din sufragii.

Este tot atât de clar că în atare situație aceste voturi nu vor merge în primul tur la dl Constantinescu, așa cum s-a întâmplat în 1992.

N-ar fi exclus ca apariția unor candidați surpriză coroborată cu erodarea imaginii

președintelui CDR să-l priveze pe acesta de pătrunderea în turul doi al scrutinului prezidențial iar în faza a doua a scrutinului voturile UDMR se vor duce în direcția dinspre care vor veni mai multe asigurări referitoare la unele solicitări deja cunoscute ale acestei structuri etnice. Știm foarte bine că președintele Iliescu e meșter în promisiuni și n-ar ezita să le facă dacă soarta domniei sale ar atârna vreo dată de cele 7%. Iată deci cam pe unde ar putea ajunge Opoziția izolând la nesfârșit UDMR.

RADU IOANID ■

o adevărată „vânătoare de vrăjitoare” fiind vizați parlamentarii care nu au votat statutul. În acest sens, secretarul executiv Constantin Ionașcu s-a apucat să facă și o „listă neagră”. Aceleași surse ne-au declarat că tripleta Ciumara-Opriș-Ionescu se teme cel mai tare de deputatul Ioan Mureșan pe care, în lipsă de altceva, încearcă să-l excludă de la toate acțiunile

oficiale ale partidului.

■ Candidații Sindicatului Liber din TVR au fost respinși de Comisiile reunite ale celor două Camere. Și asta după ce existase o înțelegere între reprezentanții Opoziției și cei ai majorității parlamentare. De unde se vede că nu întotdeauna proverbul „Te faci frate cu dracul până treci puntea” dă rezultate.

■ Senatorul Valentin Gabrielescu a declarat că moartea lui Vasile Maluțan, fostul pilot al lui Ceaușescu, a stârnit panică în rândul celorlalți martori ai evenimentelor din decembrie, motiv pentru care aceștia nu mai vor să depună mărturie în fața Comisiei Decembrie '89. Păi, nu asta s-a urmărit?

GARDIANU' ȘI GARDIANA ■

A venit vremea schimbării

Participanții la miting consideră că așezarea pe baze sănătoase a societății românești nu se poate face decât prin adoptarea următoarelor soluții:

1. Restructurare economică și privatizare în beneficiul cetățeanului, care să determine încurajarea competenței și muncii cinstitute.
2. Politică bugetară corespunzătoare intereselor naționale strategice ale României prin finanțarea corectă a învățământului, justiției, sănătății, culturii, apărării naționale și a ordinii publice pentru ca, astfel, aceste domenii să-și impună demnitatea și prestigiul.
3. Fiscalitate moderată, pentru încurajarea liberei inițiative și eliberarea salariilor de povara impozitului excesiv.
4. Descentralizare riguroasă și autonomie economică și administrativă.
5. Respect pentru proprietatea privată, protecția și încurajarea gospodăriei individuale țărănești, respect pentru mediul înconjurător.
6. Protecție socială reală pentru categoriile defavorizate: pensionari, familii cu mulți copii, copii abandonati, handicapați, prin corelarea sistemelor publice și private de asigurare. Susținerea reconversiei socio-profesionale a forței de muncă, pentru combaterea șomajului.
7. Relansarea procesului de reforme politice, legislative, economice, militare în vederea recalificării României în competiția de integrare euro-atlantică.

„Ostași, vă ordon: Treceți Prutul!”

În dimineața zilei de 22 iunie 1941, se transmitea prin radio și în scris din partea conducătorului statului român, generalul Ion Antonescu, următorul:

ORDIN CĂTRE ARMATĂ

„Ostași,
V-am făgăduit din prima zi a noii domnii și a luptei mele naționale să vă duc la biruință.

Să șterg pata de dezonoare din cartea Neamului și umbra de umilire de pe fruntea și epoleții voștri.

Azi a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

Ostași,

Vă ordon:

Treceți Prutul.

Zdrobiți vrăjmașul din Răsărit și Miază-Noapte.

Dezrobiți din jugul roșu al bolșevismului pe frații voștri cotorpiți. Reîmpliniți în trupul țării glia străbună a basarabilor și codrii voievodali ai Bucovinei, ogoarele și plaiurile voastre.

Ostași,

Plecați pe drumul biruinței lui Ștefan cel Mare, ca să cuprindeți cu jertfa voastră ceea ce au supus strămoșii noștri cu lupta lor.

Înainte!

Fiți mândri că veacurile ne-au lăsat aici strajă dreptății și zid de apărare creștină.

Fiți vrednici de trecutul românesc!”

S-au scurs de atunci 54 de ani. Războiul s-a încheiat cu rezultatele cunoscute, iar Mareșalul Antonescu a plătit cu viața cutezanța de-a fi luat parte la acest război. Pornind de aici, se pune problema ce-a însemnat și ce înseamnă pentru noi, românii, pentru România, ziua de 22 iunie. Deși studiarea adevărată a chestiunii a putut demara doar cu cinci ani în urmă, istoricii de seamă, specialiștii au stabilit deja câteva jaloane fundamentale. Mai întâi, că armata română nu avea cum să nu treacă Prutul; dacă n-o făcea, România dispărea din istorie. În al doilea rând, că armata română n-avea cum să nu treacă Nistrul; oprirea aici (reclamată atunci de unii, evocată astăzi de alții, ca o șansă ratată) era imposibilă, întrucât contravenea regulilor elementare ale războiului. În sfârșit, că Ion Antonescu venit la cârma destinului României în cel mai greu ceas al istoriei noastre, prin hotărârea sa istorică de a trece Prutul, concretizată în ORDINUL pe care-l publicăm, a redat românilor demnitatea, curajul și speranța, fără de care n-am fi putut supraviețui. Datorită lui 22 iunie am supraviețuit și putem să ne gândim la împlinirea de acum înainte a idealului reîntregirii, întru înlăturarea căruia Mareșalul s-a ridicat și pentru care și-a dat eroic viața.

ION D. GOIA ■

În culmea disperării unii dintre români cerșesc și dorm prin gări, alții se sinucid

Dreptul de a cerși costă un milion

□ Dar poliția e cu ochii pe toți

Nu mai este un secret pentru nimeni că la cinci ani de la revoluție unii dintre români au ajuns în pragul disperării, apucându-se de cerșit sau dormind prin gări, în timp ce alții, mai curajoși, dacă se poate spune așa, își pun capăt zilelor, înghițind câțiva pumni de pastile.

Mulți dintre „locuitorii” Gării de Nord sunt orfani. Trecuți de vârsta de 18 ani, ei au fost dați afară din casele de copii, pentru că au devenit majori. Enrică Constantin, de 19 ani, orfan, absolvent a unsprezece clase și a unei școli profesionale de cofetari-bucătari, este handicapat fizic. „Nu pot să mă angajez nicăieri, pentru că sunt șchiop și mi-au zis peste tot pe unde m-am dus că eu n-o să fac față!” Așa că Enrică, de fel din Bacău, „locuiește” în București, în Gara de Nord.

Duca Tiberiu, de 17 ani, cerșește în pasajul Universității. Are piciorul drept deformat din naștere, dar doctorii i-au spus că se poate remedia situația, însă o operație de acest fel costă câteva milioane de lei. Cum familia nu are posibilități financiare, Tiberiu cerșește. Are program zilnic - de la ora 8 dimineața până la 5 după-amiaza, când vine „schimbul doi”, un bătrânel. Programul de cerșit e foarte strict, mai ales în zona centrală a orașului. Tiberiu n-a vrut să spună ce „chirie” plătește și cui, pentru locul de cerșit din pasajul Universității. Unele surse indică faptul că un loc pentru cerșit în zona Piața Unirii, Piața Universității, Piața Romană, costă, la ora actuală, un milion de lei pe an.

În ce-i privește pe sinucigași, dna Verescu Mihaela, asistentă medicală la Spitalul de Urgență, ne-a declarat: „Nu e zi în care să nu ne vină un sinucigaș! Se aruncă de la etaj sau în fața mașinii, dar cei mai mulți recurg la doze mari de medicamente, mai ales diazepam. Majoritatea sinucigașilor sunt tineri, sub 28 de ani. Când îi readucem la viață, le pare rău. Asta e marea tragedie!”

Simona B. din București a înghițit 30 de diazepam, apoi s-a trezit la Spitalul de Urgență, adusă de un vecin, care a auzit-o

tipând: „Îmi pare rău că am tipat! Nu mai aveam nici un motiv să trăiesc. Am 25 de ani, sunt absolventă a facultății de chimie, dar asta nu-mi folosește la nimic. Trebuia să mă mărit, dar n-a fost să fie. Părinții nu mă înțeleg, așa că ce rost mai are să trăiesc?! Nici nu sunt prea frumoasă, ca să mă mărit din interes...”

Cine își închipuie că cerșetorii sunt numai acei oameni prost îmbrăcați, se înșală! În ultima vreme oamenii au ajuns să se oprească unii pe alții pe stradă, cerând o sută de lei pentru telefon sau pentru metrou, în timp ce elevii sau studenții cerșesc pentru biletul de intrare la discotecă. Discoteca Mozaic de lângă Palatul Telefoanelor este cunoscută ca discotecă a elevilor. În fiecare seară, între orele 17 și 18, poți întâlni în acea zonă grupuri de tineri, între 14 și 16 ani, care

opresc trecătorii, cerându-le bani de discotecă. Într-o jumătate de oră fac rost de bani pentru biletul de intrare și pentru un suc, pe deasupra. Imediat ce și-au făcut „plinul”, micii cerșetori dispar. Dar nu toți tinerii

Țigancă cerșetoare în cofetăria Casata

Gara de Nord

Pasajul Universității

cerșesc, după cum spune unul dintre clienții discotecii: „Noi, care cerșim, suntem «depecheri». «Rockerii» nu cerșesc, ei spală parbrize, iar «rapperii» spală vitrinele magazinelor. La discoteca Mozaic se dă muzică pentru toate «găștile».

Poliția ține sub control „populația” de cerșetori din Gara de Nord și metrou, cu precădere. Iarna numărul „locatarilor” din gări și metrou crește apreciabil, dar polițiștii îi cunosc pe toți oamenii străzii, le știu obiceiurile și dacă unul dintre ei a „câlcăt greșit”, e băgat la răcoare.

DAN GHEORGHE ■

La Neptun, am întâlnit și scriitori fericiți

Sub patronajul Uniunii Scriitorilor și cu sprijinul financiar al Bancorex (sponsor unic), între 5 și 10 iunie a.c. în stațiunea Neptun s-a desfășurat întâlnirea scriitorilor români din întreaga lume. Peste 100 de autori români din diaspora, printre care putem menționa personalități precum Sorin Alexandrescu, Sanda Stolojan, Leonid Arcade, Alexandru Vona, Ilie Constantin, Dumitru Radu Popa și alții și un număr egal de scriitori din România au dezbătut în principal problemele legate de răspândirea culturii noastre în străinătate.

Întâlnirea a reprezentat un succes de anvergură pentru noua conducere a Uniunii Scriitorilor în frunte cu dl președinte Laurențiu Ulici și un neașteptat prilej de contacte profitabile pentru toți participanții. Fiecare dintre ei ar fi avut nevoie de o călătorie în jurul lumii pentru a atinge rezultatele practice ale acestei reuniuni, în mod individual. Dl Florin Iaru, vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor, ne-a declarat că foarte multe din acțiunile similare ale guvernului sfârșind lamentabil, numai o inițiativă de acest gen mai poate revigora șansele culturii române de a-și impune valorile în exterior.

Alt scop al manifestării a fost ideea înființării unor centre computerizate de informare, de documentare și relații în toate țările în care se găsesc grupuri de scriitori români sau de expresie română, cele mai numeroase fiind în Franța, Germania, Statele Unite și Israel. Traducătorul francez Michel Wattremet a afirmat că renașterea culturii române trebuie să înceapă cu recucerirea valorilor naționale, cu reunirea tuturor forțelor vii ale societății, inclusiv cele economice, reintegrarea României în Europa și în lume. Mărirea numărului de catedre pentru predarea limbii române în străinătate, îmbunătățirea activității centrelor culturale și ale ambasadelor, publicarea unor dicționare cât mai exhaustive, acordarea unor burse și premii pentru traducere au fost alte propuneri invocate. S-a remarcat că toate celelalte țări din centrul și estul Europei, chiar și Albania, se bucură de o recunoaștere internațională mult mai pregnantă.

Întrebându-se de ce majoritatea scriitorilor români din diaspora nu s-au reîntors în țară după decembrie 1989, dl Sorin Alexandrescu a explicat acest lucru astfel: „Cred că este greu să emigrez de două ori și, în plus, experiența la București a unui regizor de talia lui Andrei Șerban este mai mult decât edificatoare.” O aristocrată a spiritului, doamna Sanda Stolojan, din Paris, nepoata scriitorului Duiliu Zamfirescu, a reliefat faptul că în toate demersurile noastre nu putem face abstracție de contextul politic, într-o lume dominată de politic. Poetă de limbă franceză, traducătoare care a evitat întotdeauna pericolul „fidelității” moarte, cronicar literar la *Journal de Geneve* și *Esprit*, interpretează a ultimilor patru președinți ai Franței, doamna Sanda Stolojan a fost una dintre revelațiile manifestării. Foarte aplaudată a fost și intervenția dlui Shaul Carmel, vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din Israel și secretar al Asociației scriitorilor israelieni de limbă română, din care am reținut: „Eu continui să scriu în limba română pentru că aceasta este limba în care respir, pe un teritoriu în care se vorbește una din cele mai vechi limbi din lume.(...) Pentru un poet, limba este fundamentală. Un poet trebuie să știe limba în care scrie la infinit, să creeze o lume și s-o ucidă apoi, dacă e nevoie. Deci, sunt scriitor român.” „Cu durere spun, în exil m-am simțit ade-

seori mai acasă”, a declarat criticul literar și eseistul Nicolae Balotă. A impresionat în mod special mărturia poetului Ilie Constantin, fost paznic de noapte al unui parking subteran din Paris timp de 8 ani și jumătate: „N-aș fi ales niciodată libertatea, dacă în Biblioteca mea existențială nu ar fi existat intruziunea securității. Încercările securității de a mă transforma într-un sub-om mi-au revenit în coșmarurile ulterioare.” „Adoptat de limba franceză” după 9 ani de la părăsirea țării, fostul poet din subteranele pariziene și-a luat revanșa ulterior, reușind să fie publicat cu o carte de proză de către una dintre cele mai prestigioase edituri din lume Gallimard. Emoționantă a fost întâlnirea

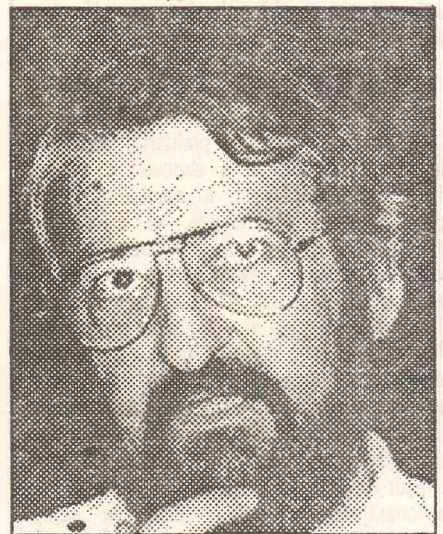
cu excelentul prozator parizian Leonid Arcade, un veritabil Mecena al marilor scriitori români de pretutindeni. La ședințele renumitului Cenaclu de la Neuilly, patronat de domnia sa, au citit scriitori precum Mircea Eliade, Eugen Ionesco, Constantin Virgil Gheorghiu, Theodor Cazaban, Sanda Stolojan, Vintilă Horia, Alexandru Ciorănescu, Ștefan Bănulescu, Marin Preda, Matei Călinescu, Ion Negoițescu, Paul Goma, Dumitru Țepeneag ș.a. O invitație la acest select cenaclu literar echivalează cu o deplină consacrare în galaxia de valori a culturii române. Timpul a demonstrat că dl Leonid Arcade are un acut simț al valorii.

În final, participanții au adoptat

Declarația de la Neptun în care se vorbește de deteriorarea condiției intelectualului, dar și de refacerea spațiului cultural românesc. Congresul scriitorilor români din întreaga lume va fi convocat din doi în doi ani, tot la Neptun. Nu ar fi rău dacă, începând cu ediția din 1997, s-ar găsi fondurile necesare (cu sprijinul filialelor U.S. din diaspora) pentru acordarea unui premiu unui autor român, apropiat ca valoare de prestigiosul premiu Cervantes din lumea hispanică. Ar fi cel mai eficient mijloc de impunere a valorilor noastre în lume și, în același timp, un pas înainte pe drumul care duce la Stockholm.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Uniunea Scriitorilor îl dă în judecată pe Corneliu Vadim Tudor pentru afirmațiile referitoare la întâlnirea de la Neptun

„Cred că s-a încercat compromiterea Simpozionului de la Neptun” (Laurențiu Ulici)

Laurențiu Ulici, președintele Uniunii Scriitorilor, și-a anunțat, luni, la o conferință de presă, intenția de a-l da în judecată pe senatorul Corneliu Vadim Tudor, pentru „afirmațiile calomnioase” făcute de acesta pe postul național de televiziune, în seara de sâmbătă, 10 iunie, referitor la Simpozionul de la Neptun. Acesta, a declarat Laurențiu Ulici, nu are cum să fie „o șușaneă politică”, pentru că acolo au fost invitați aproximativ două sute de scriitori români de peste granițe, indiferent de apartenența sau neapartenența lor la Uniune. În ce privește participanții din țară, aceștia s-au „autoselecționat”, prezentând teme de comunicări pe care aveau să le susțină la întâlnirea scriitorilor dinăuntrul și din afara granițelor țării, ce a avut loc în perioada 5-9 iunie, la Casa de Odihnă a Scriitorilor de la Neptun. Atitudinea lui Corneliu Vadim Tudor are la origine refuzul delegației de scriitori de a participa sâmbătă la o întâlnire cu președintele Iliescu, în prezența senatorului PRM și a altor persoane care nu figurau pe lista prestabilită. Această listă fusese riguros discutată în prealabil cu consilierul prezidențial Victor Opaschi și cuprindea scriitorii din afara granițelor, Comitetul Director al Uniunii, președinți de bănci (virtuali sponsori), ambasadori a 17 state în care își au reședința autorii români din diaspora - un număr mic de oficialități de la Cultură, MAE (Departamentul pentru promovarea imaginii României) și președintele celor două Camere parlamentare. „Surpriza noastră de a găsi acolo un număr de persoane neinvitate - în primul rând, pe Vadim - a fost imensă”, a afirmat Laurențiu Ulici. „Am hotărât să ne retragem”. Președintele Iliescu a purtat o discuție cu Șaul Carmel, apoi cu mine. I-am explicat motivele pentru care nu putem să ne întâlnim în alte formule decât cea stabilită

prin listă și acceptată de Președinție; în primul rând este vorba de absența oricăror conotații politice într-o chestiune de interes național - propaganda în favoarea României prin cultură. Domnul Iliescu a acceptat că prezența altor persoane a fost o eroare, ba chiar și-a cerut scuze. Apoi a avut o întrevedere cu delegația noastră, în timp ce în încăperile alăturate restul invitaților participau la un cocktail și la un concert. După ce am avut o discuție extrem de deschisă și foarte critică, fără nici un fel de menajamente protocolare, cu președintele, am părăsit Cotrocenii. Apariția lui Corneliu Vadim Tudor la întâlnire a fost pusă de domnul Iliescu pe seama Protocolului. Șeful acestuia, un domn Dan Năstase, mi-a spus că nu știa nimic de lista de la consilierul Opaschi. I-am răspuns niște lucruri pe care le regret ca ton, dar nu ca fond. Între altele, l-am sfătuit să-și dea demisia și să se angajeze la ICAB, dacă face astfel de erori. Cred că s-a încercat compromiterea Simpozionului de la Neptun - primul pas în direcția conturării unui spațiu cultural unic românesc, prin prezentarea noastră alături de toată elita securisto-ceaușistă. Astfel încât să-și mai găsească bietul român un motiv de descurajare. Această satisfacție nu au avut-o. Și trebuie să recunosc că președintele României a fost inspirat când s-a hotărât să se întrețină cu noi, deși penibilul situației a fost inevitabil”. Mai mulți scriitori din România și străinătate au oferit în continuare diferite interpretări ale incidentului. Opinia aproape unanimă a fost că sâmbătă a avut loc o înscenare. Scriitorul Dumitru Țepeneag, stabilit la Paris, a afirmat: „Iliescu reușește într-un singur caz: dacă voi, autorii din țară, sunteți dezbinați. Iliescu reușește numai dacă voi îl umpleți de c...t pe Ulici”.

Turnul Babel

Spirala cecenă

Practicând tactica loviturilor „val după val” trupele Moscovei dislocate în Cecenia au urmărit îngustarea la maximum a spațiului de manevră pe care îl aveau la îndemână partizanii generalului Dudaev. Orașele și satele cecene au căzut unul după altul în condițiile unui război sălbatic - militari contra civili. Bombardamentele terestre și aeriene și metoda pământului pârjolit au dat, fără îndoială, rezultatele scontate. S-a pierdut însă din vedere că ultimul refugiu al cecenilor îl reprezintă munții adică un domeniu inexpugnabil pentru o disciplinare cu logistica tradițională și trupele regulate. S-a mai pierdut din vedere că cecenii au resurse psihice și fizice enorme. De aici și până la „momentul Budenovsk” nu a mai fost decât un pas: pierzând pe câmpurile de luptă orizontale cecenii au articulat în munți cuiburi de rezistență transformate imediat în zone de decolare a unor ofensive „punctuale” de tip terorist chiar pe teritoriul adversarului. În felul acesta spirala vendetelor devine infinită, atacurile cecene se vor perpetua în pas voios. Dudaev va șantaja Moscova când îi va fi lumea mai dragă, iar consecința finală va fi că Moscova se va scufunda într-o mlaștină politică de proporții proeminente. Precedentul cecen va atârna greu în balanța inițiativelor naționaliste nu numai din sudul Rusiei, dar și din largul spațiu al CSI unde cei mici și „slabi” de-abia așteaptă să se răstoarne căruța centralismului imperial...

Sah în Pacificul de Sud

La scurtă vreme după preluarea mandatului de președinte, Chirac a executat o mișcare riscantă și răsunătoare: în spiritul mentorului său, generalul De Gaulle, el a acceptat șlefuirea la vedere a puterii nucleare franceze, ordonând reluarea experiențelor nucleare în faimosul atol Mururoa. Imediat, Noua Zeelandă și Australia, Japonia și Canada au protestat cu o vehemență bine marcată, iar Rusia s-a grăbit să folosească întâmplarea pentru a anunța că față de acțiunea franceză „Moscova nu va rămâne indiferentă”. Este adevărat că experiențele anunțate sunt limitate în timp și Franța nu a făcut un echivoc din faptul că... ulterior perfecționării forței sale nucleare va semna Tratatul de interdicere a experiențelor dar aceasta, deocamdată, nu încălzește pe nimeni. Evident, observatorii se întreabă ce va urma după toate aceste valuri. Mai concret, va fi interesant de urmărit cum va înțelege Franța să-și paveze drumul înapoi, spre statutul de mare putere și aceasta într-o perioadă, când din Bonn se emit cu tot mai multă insistență semnale din care rezultă că Germania Mare este decisă să-și adauge la dimensiunea de mare putere economică și pe cea, normală, de centru de influență politică...

Ruleta rusească în stil italian

Cele 12 referendumuri simultane la care a fost supus electoratul italian ar merita comentate punct cu punct. Se detașează însă din acest pachet impresionant de probleme supuse dezbaterii publice excepționala victorie a fostului premier Berlusconi care a câștigat la această adevărată ruletă rusească dreptul de a influența mediatic peninsula. Detractorii săi au sperat că referendumul privind televiziunea va fi capacul care va astupa definitiv cariera fulgurantă a marelui proprietar. S-au înșelat. Publicitatea la TV a rămas în picioare, dreptul de a gestiona mai multe canale - de asemenea, ba, mai mult, un vânt de privatizare bate la porțile televiziunii de stat. Menținând hăturile unui sistem de influență video extrem de diversificat, Berlusconi va putea aborda etapa următoare a carierei sale politice incomparabil mai ofensiv decât s-a așteptat stânga italiană. Și acio ca și aiurea cine are în mână televiziunea riscă serios să obțină și tot restul...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Gherilă ruso-americană pentru Europa

Europa unică, unită, construită sub semnul occidentalismului și care, pe deasupra, să aparțină doar europenilor, și aceștia să mai fie și egali în drepturi, este de o bună bucată de vreme o lozincă depășită. A reieșit clar că americanii nu s-au gândit nici o secundă să se retragă de pe continent, iar rușii și-au revenit complet după șocul din 1991. Și astfel cei doi supergiganti ai globului duc în prezent un război pentru Europa. Dar nu un război deschis, declarat, la lumina zilei, fie el rece, fie cald, ci o gherilă, pentru ca cei doi să se poată hărui bine, pentru ca ei să nu știe unul de altul, în spatele căror tufișuri se ascund, cum sunt îmbrăcați și ce puști au în dotare. Miza este, firește, nu cucerirea completă a Europei de către unul sau altul, ci împărțirea Europei, în care scop fiecare se străduiește să obțină o bucată cât mai mare. Evident, nu mai e vorba de un partaj pe criterii ideologice, ca pe timpul bolșevismului, ci de zone, de sfere de influență. În prim-planul disputei: NATO, Balcanii, Ucraina.

Referitor la NATO, bătălia se dă între intenția americană de a extinde Alianța spre răsărit, înglobând ca membri cu drepturi depline foști sateliți ai Moscovei, pe de o parte, și împotrivirea acerbă a Moscovei la orice pas al NATO la est de linia actuală, pe de altă parte. Ca să poată submina și din interior planurile de extindere a Alianței atlantice, rușii au aderat în cele din urmă la Parteneriat, făcând acest organism caduc (el fusese gândit ca o anticameră a intrării în NATO). Desigur, Rusia știe perfect că nu va putea bloca totul, că unele țări estice vor intra, finalmente, în Alianță. Și aici se ivește o situație aparent paradoxală: Occidentul este gata să-i primească prioritar în NATO pe cei care au mai puțină nevoie de umbrela Alianței, fiind mai departe de Rusia (Ungaria, Polonia, Cehia, Slovacia), și mai puțin dispus pentru cei care au stringentă nevoie de această umbrelă (Ucraina, țările baltice, România, Bulgaria). De ce? Fără doar și poate fiindcă are în minte trasarea unei noi linii de demarcație.

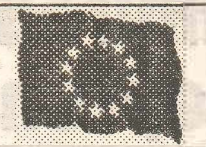
Linia fixată astfel ar mulțumi, nu încape îndoială, Rusia, fiindcă în sfera ei de influență ar cădea și Balcanii, și Ucraina, și țările baltice. De altfel, ofensiva rusească pentru stăpânirea Balcanilor este în plină desfășurare. Ea cuprinde, în esență: oficializarea secesiunii Transnistriei, permanentizarea prezenței trupelor rusești pe acest teritoriu prin orice mijloace și indiferent sub ce formă (inclusiv prin transformarea Armatei a 14-a într-o „armată națională”

a regimului de la Tiraspol ori prin „cedarea” către acest regim a uriașului arsenal al respectivei armate), neutralizarea Chișinăului și Bucureștiului prin ținerea lor la o distanță apreciabilă de Occident și prin ațărarea unuia împotriva altuia, un regim „prietin” la Sofia și reîntoarcerea rușilor în forță în fosta Iugoslavie, după ce Tito îi ținuse la distanță vreme de 40 de ani. Mai greu este cu Ucraina și cu țările baltice. Și asta fiindcă Washingtonul nu este mulțumit de demarcația notată mai sus. Americanii au aerul că propun rușilor un troc ocult: Moscova să aibă mână liberă în Balcani iar Occidentul să-și încorporeze Ucraina. Rușii, evident, se împotrivesc, vor să le aibă pe amândouă. Și astfel gherila ruso-americană pentru Europa cuprinde ca piesă distinctă bătălia pentru Ucraina.

Președintele ucrainian Leonid Kucima a venit la putere cu un program prorus, de la care însă, după ce-a câștigat alegerile, n-a încetat să se abată, urmărind în chip deliberat cuplarea Ucrainei la Occident. Rușii au înțeles că apropierea lui Kucima de Moscova a fost simulată, că a avut doar un scop tactic, și au început să exercite - cu deosebire după „referendumul” promoscovit din Belarus - presiuni asupra Ucrainei pentru a o face să accepte „relațiile speciale” cu Rusia și a o antrena în procesul de refacere (nu contează sub ce chip) a fostului imperiu. Dar Kucima rezistă, iar recenta înțelegere (improvizată, lacunară) cu privire la împărțirea Flotei Mării Negre n-a schimbat cu nici o totă orientarea proeuropeană a regimului de la Kiev. Ca urmare, rușii au început să fluture pe sub nasul lui Kucima chestiunea „legalității cedării Crimeii către Ucraina în anul 1954” (ITAR-TASS). Pentru România, cazul este dilematic. Pe de o parte, o Ucraină scăpată complet din chingile Moscovei, o Ucraină aparținând Europei, membră a NATO și a altor organisme continentale, ar însemna un zid de apărare în contra muscalului. Pe de altă parte însă, întrucât Ucraina deține teritoriile românești, punerea de către Moscova în cauză a regiunilor pe care Kievul le-a dobândit fără fundament juridic nu poate să nu convină României.

Vor izbucni oare cei în pericol de a fi din nou strânși în brațe de fratele mai mare (și în primul rând românii) să fie propriii lor maquisarzi și să și câștige?

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Țările baltice intră în clubul asociaților la UE

Letonia, Estonia și Lituania au semnat la Luxembourg acordul de asociere la Uniunea Europeană. Ele devin astfel, alături de statele est și central-europene, noile candidate pentru aderarea la Uniunea Europeană în perspectiva anului 2000. Interesant este însă că în plutonul fruntaș al aderării se află acum Cipru și Malta, numai că pentru candidatura cipriotă sunt o serie de probleme legate de separația dintre cele două comunități din insulă: greacă și turcă. În cadrul UE, odată cu aderarea celor trei țări baltice (care vor trebui să „ardă” etapele, fiind supuse unui program mai rapid de aliniere la standardele comunitare) s-au adâncit pozițiile dintre două grupuri de state. Pe de o parte Anglia și Germania militează pentru sprijinirea integrării țărilor aflate până de curând dincolo de cortina de fier. În schimb, Franța, Italia și Spania afirmă că ar trebui sprijinite țările din bazinul mediteranean pentru a nu se crea un decalaj economic prea mare între ele, care ar putea să aibă inclusiv consecințe de ordin politic.

Din nou despre extinderea NATO

Secretarul general al NATO, Willy Claes, a dat din nou asigurări că nu ar exista, din start, un scenariu al admiterii

în etape a țărilor est-europene în structurile Alianței. El a susținut această idee prin faptul că NATO nu dorește să producă izolarea vreunui stat, întrucât țelul

urmărit este crearea unui sistem de stabilitate și securitate la scara întregului continent. În aceeași sferă de idei, Willy Claes a mai ținut să precizeze că nu există nici un program de corelare între Parteneriatul pentru pace și admiterea de noi membri în NATO. Această declarație pare să fie urmarea unor comentarii potrivit cărora acceptarea de către

Moscova a parteneriatului pentru pace, în niște condiții speciale, ar aduce țările europene membre ale NATO la remorca Moscovei, sau că Moscova și-ar fi infiltrat astfel propriul „cal troian” în structurile Alianței.

Altă serie de critici adresate NATO se referă la modul cum a acționat în Bosnia, când practic nici una dintre operațiunile militare inițiate nu a mișcat din loc procesul politic de realizare a păcii sau de descurajare a luptelor dintre beligeranți.

Care este soarta Forței Multinaționale de Reacție Rapidă?

Această forță care ar trebui să ducă la întărirea prezenței militare a ONU în Bosnia ar urma să devină operațională în luna iulie. Dar după experiența pilotului american doborât, dar mai cu seamă după luarea de ostatici din rândul „căștilor albastre” de către sârbii bosniaci, foarte mulți observatori dar și oameni politici, inclusiv din țările implicate, sunt sceptici în legătură cu eficiența acestei forțe rapide, a cărei desfășurare ar trebui să se coordoneze cu acțiunea de retragere a circa 24.000 de căști albastre din Bosnia. Fiind rezultatul unei inițiative franco-britanice, forța rapidă, spun analiștii lucizi, nu va ajuta decât la prelungirea agoniei politice din Bosnia.

STEFAN NICOLAE ■

Tările est-europene și dificultățile coabitării

Noile democrații din Europa Centrală și de Est la ora actuală la faza enunțativă a intențiilor lor, pentru că în practică se împiedică de vechile mentalități. Pe de o parte, există o tentație a despotismului, fie el și lăsat (este cazul Poloniei, unde președintele încearcă să-și impună voința, dar mai cu seamă acest fenomen se găsește în Ucraina, Belarus, Moldova și România). Pe de altă parte, o experiență nouă care constituie o grea piatră de încercare pentru acceptarea regulilor democratice este coabitarea dintre un președinte de o anumită coloratură și un guvern de o altă tendință. Aici exemplele sunt la fel de numeroase și la fel de instructive. În Slovacia, bunăoară,

întreaga viață politică este bulversată de conflictul deschis dintre premierul Vladimir Meciar, lider al Mișcării pentru o Slovacie Democratică, și președintele Michal Kovac.

Fostului boxer Meciar i s-a pus pata, cum se spune, pe președintele Kovac din cauză că acesta ar fi contribuit la ceea ce el numește „puclul parlamentar” în urma căruia a fost înlăturat de la conducerea guvernului după primul său mandat, în martie 1994. Victorios însă la ultimele alegeri - dar nu în măsura în care să poată face un guvern monocolor - Meciar l-a provocat pe președinte la o luptă cu garda deschisă, cerând pur și simplu inițierea unor proceduri de destituire a șefului statului. Izolat într-o vreme, președintele și-a găsit ulterior sprijin parlamentar și social și pare dispus să reziste la această vendetă pusă la cale de premier, al cărui stil agresiv și opinii nacionaliste au găsit totuși ecou într-o anumită parte a populației. Acomodarea dintre cei doi - dar de fapt dintre două instituții, Președinția și Guvernul - se va face probabil cu mare greutate, dacă nu cumva una dintre părți va ceda.

O luptă la fel de tranșantă pare să se ducă în Bulgaria, unde președintele Jelio Jeleu este nevoit să coabiteze cu guvernul socialist al lui Jan Videnov. Șeful statului a fost nevoit să scoată de câteva ori din buzunar „cartonașul galben”, blocând proiecte de legi propuse de guver-

nul socialist și adoptate de parlament, cum ar fi și în cazul reformei agrare. Fricțiunile s-au deplasat însă de la aspecte obișnuite ale guvernării, atingând un punct culminant în legătură cu aspecte strategice ale politicii Bulgariei. Astfel, la scurtă vreme după trecerea prin Sofia a premierului rus Cernomârdin, omologul său bulgar a făcut deschis declarații în care solicita prudență și reținere la politica de integrare a Bulgariei în NATO. „Războiul instituțiilor” s-a

transformat într-un război verbal, ambele versante ale Puterii acuzându-se reciproc de lipsă de patriotism și chiar de trădare. Coabitarea, dacă nu chiar concubinajul, dintre cele două structuri ale puterii din Bulgaria astfel tot mai dificilă în condițiile unei ascensiuni a foștilor comuniști.

Cam după același tipic se desfășoară ostilitățile în Polonia între președintele Lech Walesa și actualul premier, de stânga, Josef Olesky. Acceptat cu greu numai din considerentul de a salva țara de la o criză politică gravă, guvernul premierului Olesky a exprimat și el anumite puncte de vedere diferite

în chestiuni de politică externă și mai cu seamă în legătură cu modul de abordare a reformei. În Polonia lucrurile se vor putea limpezi la alegerile prezidențiale din toamnă, unde lui Walesa îi va fi opus un candidat de stânga foarte puternic. Va avea așadar Polonia - leagănul rezistenței anti-comuniste născută din „Solidaritatea” - un președinte de stânga și un guvern de aceeași culoare sau noua structură de putere va trebui să fie un alt model de coabitare? Greu de spus.

Cert este că asemenea experiențe dovedesc distanța dintre declarațiile demagogice despre democrație și realitatea acesteia. Pentru că în alte țări din Est, cum este cazul României, drumul Opoziției spre guvernare a fost pur și simplu barat, și sunt premise ca datele problemei să nu fie modificate, cu orice risc. Chiar și cu acela al sacrificării unor interese naționale.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Auto-bomba

Statura mesianică a gânditorului Soljenițin nu putea lăsa indiferentă nici lumea rusească, nici lumea occidentală în clipa când marele Aleksandr a lăsat în urmă exilul său exterior pentru a reface traseele exilului său tradițional, interior. Revenirea lui Soljenițin în patrie după o „convalescență” americană orgolioasă, singuratică și, oarecum, incomodă pentru civilizația care l-a adăpostit a fost enorm mediatizată. O armată de ziariști occidentali și ruși l-au flancat strâns înregistrându-l intensiv încă din prima etapă a periplului său rusesc. La Vladivostok venerabilul creator a și creat un câmp magnetic propriu slidând vechile și noile dogme și atacând cu o rece severitate tabu-urile tranziției, reformei și ambiguităților decizionale ale Kremlinului. Fiind prea mare și prea faimos pentru a nu fi revendicat de toate taberele, Soljenițin a devenit prada tuturor aripilor politice. S-a încercat capturarea sa politică de reformiști și de nostalgici, de centristi și radicali, de președinție și de antipreședinție. Soljenițin i-a criticat pe toți, fără menajamente, fără reticență, în spiritul unei gândiri nonrenvanșarde dar scutite de placidități tactice. A atacat superficialitatea reformei, falsitatea noii democrații, tendințele centrifugale ale republicilor devenite independente, jungla socială, catastrofa morală, minciuna cea de toate zilele și rănirea imperiului. Comunismul îl atacase decenii în șir...

Șocul contactului cu un Soljenițin devenit simplu cetățean autohton a fost uriaș și cât se poate de funest pentru noua clasă politică expedită de scriitor într-un perimetru al derizoriului absolut. Noua critică a tranziției slave venită din partea unui „magistrat universal” deloc tentat să extragă dividende personale dintr-o angrenare ideologică tranșantă merită să dea de gândit nu numai rușilor și corifeilor lor, ci întregului răsărit. Estul, în eteroclita sa globalitate, ar trebui să urmărească atent radiografia pe care Soljenițin o face acum, din interior, societății rusești pentru motivul elementar că tendințele cristalizate în Rusia își găsesc un corespondent organic în restul țărilor foste socialiste. Dincolo de abordarea morală, spirituală și socială a demersului lui Soljenițin avem în față o analiză pertinentă cu dramatice conotații politice, economice, strategice. În esență, mesajul lui Soljenițin este un avertisment epocal privind riscurile tranziției. Nu ale tranziției în sine, ci ale unei metodologii neinspirate care, încercând să o golească de conținut, o transformă într-o bombă. O auto-bombă...

RADU BUDEANU ■

Despre scuze, în Europa și în Asia

În practica politică din zilele noastre a apărut un fenomen despre care nu s-a prea vorbit, dar care este deosebit de important și plin de semnificații: prezentarea de scuze de către unele țări pentru fapte din trecut, cu deosebire din timpul celui de-al doilea război mondial. Au prezentat germanii scuze popoarelor pe care al Treilea Reich le-a ocupat și le-a asuprit, se pregătesc acum să o facă japonezii pentru statele asiatice care au avut de suferit de pe urma expansionismului nipon înaintea și în timpul războiului. Zadarnic însă vom încerca să găsim în gesturile Moscovei semne că și Rusia are de gând să prezinte scuze: o asemenea intenție lipsește cu desăvârșire.

S-ar putea obiecta că statele care și-au cerut iertare de la cei pe care i-au făcut să suferă au fost dintre cele învinse în război, pe când Rusia (URSS) a fost biruitoare. Ea deci nu are nici un motiv să se umilească recunoscând și

regretând că a greșit. Obiecția ar fi caducă. Mai întâi, pentru că prezentarea de scuze nu umilește, ci, dimpotrivă, este dădătoare de prestigiu, dovedind înțelepciune și verticalitate morală. Dar cel mai important este că țările care s-au scuzat nu erau deloc, din punct de vedere juridic, obligate s-o facă. În dreptul internațional asemenea prevederi nu există. Sunt alte obligații, între care despăgubirile de război, pe care trebuie să le plătească învingșii. Iar învingșii în cel de-al doilea război mondial au plătit despăgubiri cu vârf și-ndesat, au înfăptuit tot ce li s-a impus și chiar mai mult decât atât (sume de bani date rudelor celor ce-au pierit în lagărele de exterminare). Și iată că unii dintre cei învinși, din proprie inițiativă, de bună voie și nesiliți de nimeni, simt că pentru a se face o pace deplină, pentru ca trecutul să fie definitiv închis este nevoie și de o compensație morală acordată celor împiați: scuze pentru ce-au sufe-

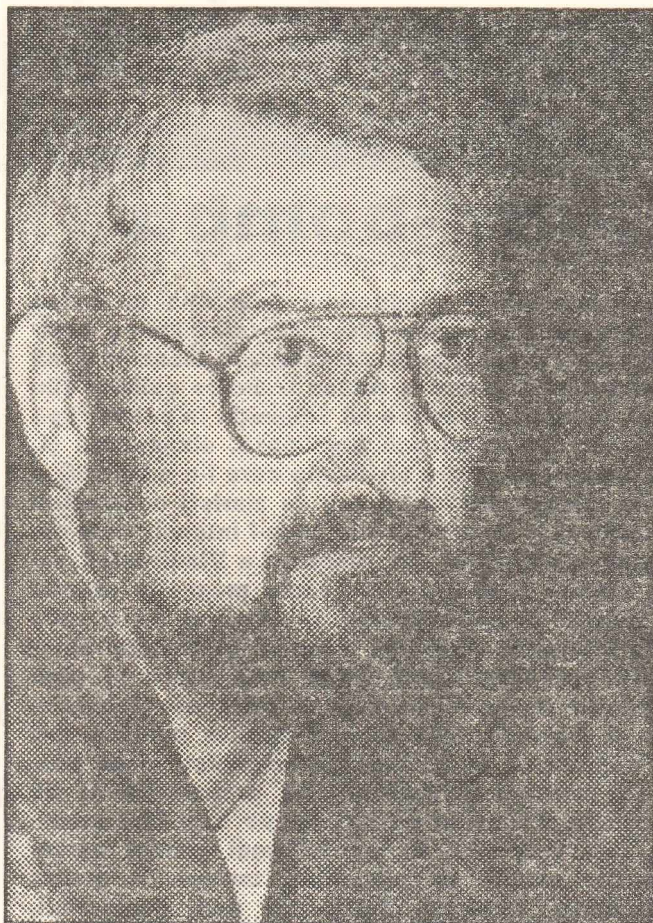
rit. Dar acest lucru este valabil și pentru cei care, chiar dacă la sfârșitul războiului s-au aflat printre învingători, sunt vinovați față de alte popoare de comiterea de atrocități și nedreptăți atât până la încheierea războiului, cât și, mai ales, după aceea. Îi am în vedere, evident, pe ruși.

Rușii sunt vinovați de genocid. Au ucis, la ei acasă și în țările ocupate, oameni nevinovați și neînarmați, cu zecile de mii - Katynuri, gulaguri, pușcării, deportări. Au introdus în țările vasalizate regimul crunt de teroare bolșevică, cu ajutorul căruia au exterminat elitele popoarelor est-europene. Rușii sunt vinovați de distrugeri, tâlhării, violuri și alte barbarii săvârșite de trupele lor în statele prin care treceau - și din care practic n-au ieșit timp de o jumătate de veac (ororile săvârșite în România vor trebui, până la urmă, făcute cunoscute). Rușii sunt vinovați de jefuirea sistematică și nemiloasă a țărilor

ocupate, de dezastrul economic al acestora. Și lista e foarte lungă. Peste toate însă, rușii sunt vinovați față de popoarele din Europa de răsărit de impunerea cu forța armelor a unui sistem odios, sistemul comunist, care a mutilat fizic și psihic, vreme de aproape cinci decenii, zeci de milioane de oameni. Pentru toate acestea și pentru multe altele, Rusia ar fi trebuit și ar trebui să-și ceară scuze. În loc de asta însă, la a 50-a aniversare a terminării războiului în Europa, Elțan a vorbit de... eliberarea țărilor respective de către ruși! O insultă la adresa milioanele de victime ale rușilor, o mârșăvie care ultragiază rațiunea și bunul simț.

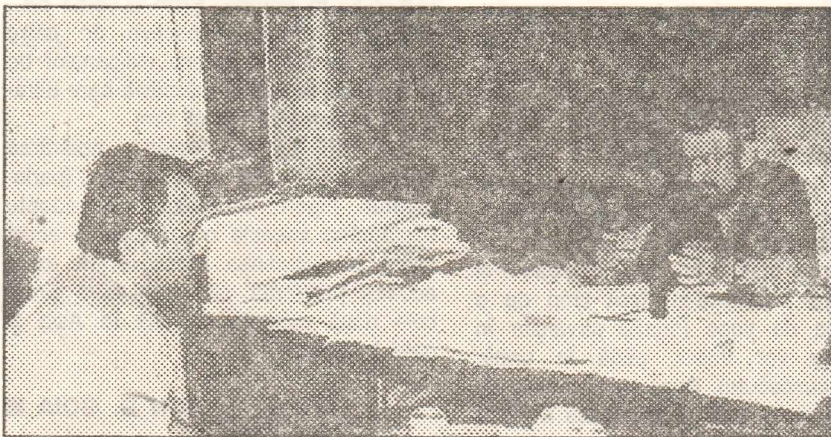
Iată de ce comparând hotărârea Tokio-ului de a-și cere scuze (parlamentul nipon urmează să adopte săptămâna aceasta o rezoluție în acest sens) cu atitudinea Moscovei în exact aceeași problemă, te întrebi care dintre cele două capitale se află în Asia și care în Europa.

ION D. GOIA ■

Cunoscutul critic literar și om de cultură ne-a primit să stăm de vorbă în biroul său de președinte al Uniunii Scriitorilor, ales în această dificilă funcție în urma scrutinului democratic al breslei scriitoricești. Am spus dificilă funcție pentru că este, într-adevăr, foarte greu de administrat și mai ales de fructificat o „avere” care nu este deloc mare și aceasta în condițiile în care statului nu-i pasă deloc, dar absolut deloc, de soarta scriitorilor români și de starea literaturii române. Statul român nu numai că nu este interesat, dar o parte din reprezentanții săi se mai și bucură când scriitorii o duc rău sau cărțile de literatură română nu pot fi tipărite din lipsa hârtiei sau a banilor necesari. Dl Laurențiu Ulici și echipa sa și-au asumat greaua misiune de a redresa Uniunea Scriitorilor din punct de vedere economico-financiar și de a reda scriitorilor români statutul social și profesional pe care îl merită.

În dialogul purtat dl Ulici s-a dovedit a fi nu numai un foarte bun critic literar ci și un fin și atent analist al vieții social-politice românești, cu idei și soluții mult mai bune decât cei care sunt plătiți din banii contribuabililor pentru a le gândi.

Acasă la domnul Laurențiu Ulici

Scriitorul este conștient critică a vremurilor sale

„Uniunea Scriitorilor se poate redresa!”

„Am avut și am și acum convingerea că Uniunea Scriitorilor se poate redresa din punct de vedere economico-financiar și că ea poate reprezenta în continuare, din punct de vedere profesional, o organizație nu numai utilă ci chiar necesară în contextul vieții social-culturale românești. Am avut și un fel de orgoliu, poate firesc, al fezabilității, să spunem, întreprinderii actului de redresare pe care îl preconizam și în care aveam încredere. Ca să te armonizezi într-o organizație de tipul Uniunii Scriitorilor, în care nu există decât individualități puternice, trebuie avut grijă de părțile vulnerabile, sensibile, ale fiecăruia. Cine reușește acest lucru poate armoniza această diversitate de personalități în jurul câtorva idei mari. Aceasta încercăm noi aici, ideile mari fiind condiția profesională și socială a scriitorului, condiția literaturii române și în ultimă instanță condiția culturii române. Deci, prima condiție pe care mi-am impus-o a fost să încerc să nu ating punctele sensibile ale individualităților care fac parte din Uniune.”

„Înainte de '89 scriitorul român era la fel de sărac ca și azi”

„Scriitorul român, după 1989, cred că a câștigat un lucru esențial fără de care profesia însăși este sub semnul întrebării, și anume libertatea de exprimare. Aceasta este fundamental! S-a pierdut în planul economic pentru că înainte literatura era, cumva, sponsorizată de stat, aveau nevoie de serviciile scriitorilor și atunci sigur că ajutau financiar, dar nu atât de mult cât s-ar crede. Nici înainte de '89 scriitorul român nu strălucea printr-o viață materială foarte bună. Fie vorba între noi, era la fel de sărac ca și azi. Erau câțiva care o duceau foarte bine și era masa mare a scriitorilor care o duceau foarte prost! Între cei care o duceau

foarte bine și cei care o duceau foarte prost nu era o diferență întemeiată pe valoare. Erau alte criterii, nu cel axiologic, care dominau ierarhizarea înăuntrul breslei scriitoricești.”

Pedepsit să bată drumurile țării

„M-am născut la Buzău, dar tata este din Maramureș. Plecând din Ardeal după cedarea acestuia, a venit în vechiul

În țara asta toată lumea aruncă cu noroi în toată lumea, nici scriitorii nu fac excepție! Posibilitatea scriitorului român de a-și recăștiga prestigiul social nu se poate realiza fără o poziție fermă în câmpul social al breslei scriitoricești, fără o solidarizare în ideea de bine și de adevăr. În clipa când această solidarizare va fi evidentă pentru toată lumea, când scriitorimea va ști să-și apere drepturile și în același timp să impună celorlalți respectarea ordinii de drept, a legii și a moralei în societatea românească, sunt sigur că breasla noastră va că enorm în prestigiu!”

Cum s-a „mărit” mare matematică

„Eu am făcut un liceu normal ar fi trebuit să fie tehnică, poate chiar matematică, fiindcă în liceu am venit la Ploiești. Buzău chiar credeam

regat și așa s-a întâmplat că m-am născut și am petrecut primii ani în Muntenia, mama fiind munteancă. Am început școala la Sighetu Marmatei și apoi în numeroase alte localități din țară pentru că tatăl meu, care a fost șef de gară la Odessa în timpul ocupației românești a acestui oraș, după venirea comuniștilor la putere, era mutat permanent cu serviciul dintr-un loc în altul drept pedeapsă. Astfel se face că am parcurs, ca elev, toată Transilvania, Banatul și Muntenia, până și la Poarta Albă am fost vreme de trei luni! Liceul l-am terminat la Ploiești, apoi Facultatea de Litere în 1966 și cea de Filosofie - în 1970.”

cum stă povestea pe Ploiești colegi matematică. Cei mai mari matematicieni ai dintre colegii mei nu acesta a fost motivul care nu am urmat studiile cauzea unui proces. Gheorghe Milica, care lui Nichita Stănescu și cu zece ani înainte și în care noi mai învățăm poezia proletcultă - Deșliu - ne vorbea de Bacovia, Blaga, care nuale. Astfel m-am înrătură.”

Pe vremea când, probabil, exista numai Hyperion. Acum dl Laurențiu Ulici speră într-o societate românească în care Mitică să fie la locul său, nu în Parlament, în Guvern sau la Președinție.

Cu fiul său la „2 Mai”. Astăzi Ulici jr. este medic chirurg și preparator la catedra de Chirurgie Pediatrică a Universității de Medicină la Spitalul Clinic „Grigore Alexandrescu”

Tamara și turnătorii

„Fiind căminiști, câțiva colegi de-ai mei și cu mine am fost prinși că ne-am bătut cu peme. Ne-au turnat niște colegi mai mari care și acum sunt tot turnători, unul dintre ei lucrează prin ministerul de externe, dar nu mai contează numele lor, și-au schimbat și numele între timp. Au venit cu prorectora de atunci, Tamara Dobrin, și ne-au prins asupra faptului. A doua zi mare sedință mare la R-3 ca să ne excludă! Am scăpat ieftin grație profesorului

Picat la examen cu media 10

„Am dat la Filologie în 1960 și am picat la examen. Am picat pe considerent de dosar, cu o medie incredibilă, cu media 10 ! Culmea este că nu din cauza dosarului tatălui meu, ci din cauza unui frate al lui care plecase în America în 1912. În anul următor am dat tot la Filologie și am intrat.”

cați direct în politică! Dar asta nu

înseamnă că un scriitor dacă nu este angajat într-un

„Ca să se schimbe ceva la noi este nevoie să se schimbe ceva în noi! Nu am suficiente date care să ateste că această schimbare în noi s-a produs, dar am destule date să pot crede că această schimbare este în curs. Nu cred că 1996 va aduce răsturnări spectaculoase în opțiunea electoratului, deși situația este atât de delicată la noi, din cauza crizei prelungite în care ne aflăm încât, cu abilitate și mai ales cu inteligență, se poate răsturna complet ierarhia politică de azi. Cu abilitate din partea democraților din România n-ar fi exclus ca în parlamentul viitor să nu mai între în nici un fel nici PRM, nici PSM. De asemenea, PDSR va cădea foarte tare dacă Opoziția va ști cum să vorbească electoratului în timpul campaniei electorale”.

Rosetti care a pledat în favoarea noastră spunând că cine a fost student căminist și nu s-a bătut niciodată cu perne acela nu a fost student. Am scăpat cu niște muștrări cu avertisment pe linie de UTM.”

Scriitorul trebuie să facă politică!

„Dacă acceptăm ideea că scriitorul reprezintă conștiința critică a timpului său, atunci nu se mai pune problema dacă el trebuie sau nu să facă politică. El face parte dintre cei care fac politică prin natura lor. Este un om al cetății și face politică în numele cetății. Practic,

partid nu face politică. Apolitismul este o ipocrizie, ca și independența. Faptul că după '89 o parte din scriitorii români și, valoric, partea cea mai bună a literaturii române, s-a implicat în politică pentru mine nu a fost un semnal de alarmă sau ceva incriminant. Au apărut voci care au incriminat lucrul acesta pentru că s-a întâmplat ca acești foarte buni scriitori să facă politică pe partea Opoziției. Mie mi se pare foarte normal pentru că scriitorul, dacă este acea conștiință critică a timpului său, trebuie să fie perpetuu în opoziție. Conștiința critică îl obligă, îl face să vadă ceea ce nu

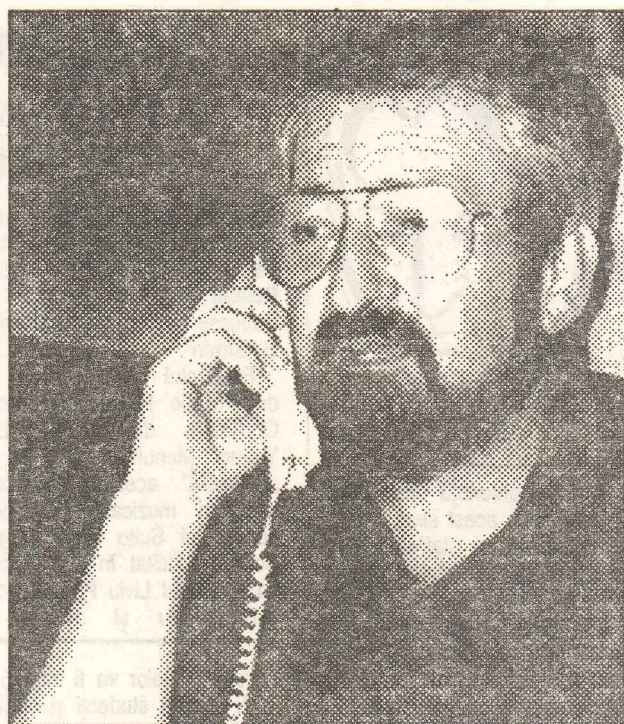
merge, ceea ce este defect. Cei care îi acuză sunt de fapt oamenii Puterii, aceștia din urmă voind să spună că nu e bine să faci politica Opoziției, ci pe cea a Puterii. Noi de politica Puterii ne-am cam săturat, pentru că 45 de ani au fost destui scriitori care au făcut politica Puterii pentru toți, cantitativ vorbind. Dacă e să recunoaștem cinstit, cultul persoanei lui Ceaușescu a fost ridicat, zidit de câțiva scriitori. Ceaușescu nu și-a construit singur acest cult, n-avea cum s-o face, cineva l-a ajutat s-o facă!”

Cine îl acuză pe Dinescu este ipocrit!

„Nu-l acuz pe Mircea Dinescu pentru perioada cât a fost președinte al Uniunii. Cred că nimeni atunci n-ar fi avut destulă limpezime ca să știe pe ce potecă trebuie s-o luăm, nu știa nici unul! A spune azi că dacă aș fi fost eu atunci cu cei 200 de milioane de lei aș fi făcut una și alta, mi se pare o ipocrizie teribilă pentru că nimeni din cei de atunci nu poate dovedi că ar fi avut el o idee mai bună decât a lui Dinescu!”

Jena președintelui Iliescu

„Cred că Uniunea Scriitorilor a ieșit cu fața curată din incidentul de la Cotroceni, când a apărut și Vadim Tudor la

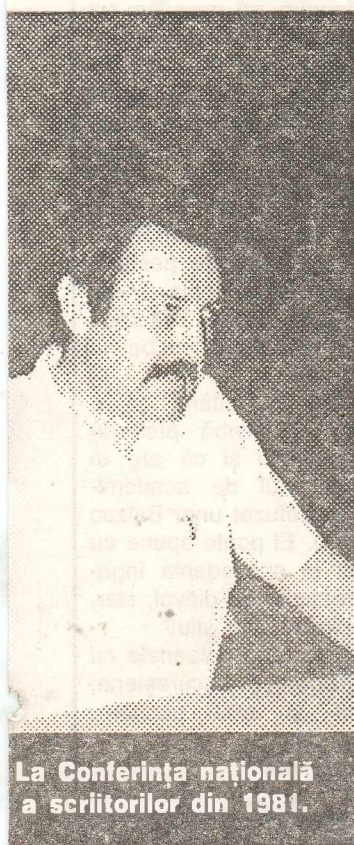
„Cartea pe care o iubesc cel mai mult, dintre cele scrise de mine, este o carte pe care nu am publicat-o încă, cu toate că este scrisă de mai mulți ani. Se numește «Mitică și Hyperion» și este un eseu despre specificul național românesc. Un eseu de trei sute de pagini în care vreau să demonstrez că sufletul românesc este dual, că are un eu diurn și un eu nocturn, eul diurn fiind caracterizat la această oră de atributele lui Mitică, eul nocturn fiind caracterizat de atributele lui Hyperion. Aceste două euri nu trebuie respinse. Înainte de '89 această carte era imposibil de publicat, iar acum este la fel de primejdios. Probabil că o voi publica anul viitor, cred că tot la «Cartea Românească», dar cu siguranță voi fi înjurat teribil, voi fi sigur declarat antiromân!”

întâlnirea președintelui Iliescu cu scriitorii. Situația în sine a fost jenantă. Mie nu-mi place să arunc cu prezumții, cu toate că și mie îmi vine greu să cred că un simplu șef de protocol poate decide el invitațiile prezidențiale, dar faptul că s-a recunoscut public această eroare de protocol de către dl consilier Opaschi mă face să cred că așa a fost!”

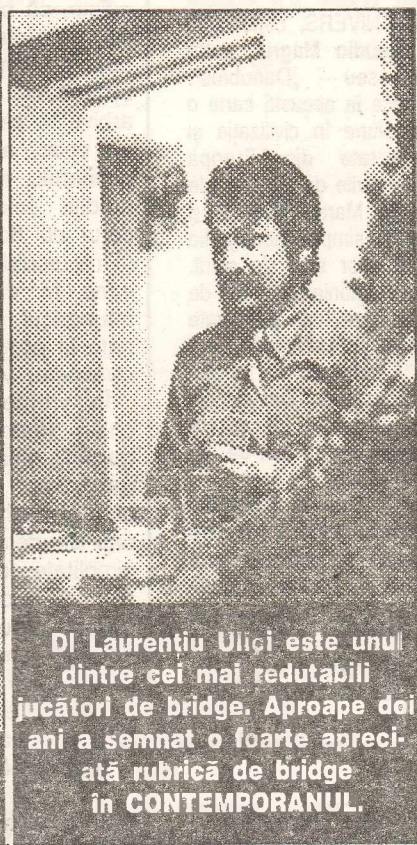
Pagini realizate de
MARIAN GHÎTEANU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚA ■

Sinistrul Corneliu Vadim Tudor

„Corneliu Vadim Tudor a fost foarte ofuscat că președintele Iliescu s-a retras cu noi timp de două ore în care am discutat probleme importante ale literaturii române. Noi am dat și Congresului nostru de la Neptun și întâlnirii de la Cotroceni un caracter total nepolitic în sensul că nu am invitat nici un personaj politic, nici dintre ai noștri, nici dintre ai lor. De aceea surpriza noastră a fost foarte mare când ne-am trezit cu personaje politice pe care nu le-am invitat și în primul rând cu acest personaj sinistru care este Corneliu Vadim Tudor. El este un pion otrăvit aruncat pentru a fi sacrificat repetat de către Putere și pe care cei care conduc șahul politic îl oferă adversarului. Adversarul, dacă cunoaște bine șahul, știe să evite asta, dar unii nu-l cunosc și se reped la acest pion otrăvit și nu este bine pentru că pierde partida! Acest pion otrăvit care este Vadim Tudor și pe a cărui lipsă de inteligență se mizează poate fi manipulat în toate felurile posibile! Vadim Tudor este un om cu o inteligență submediocră și are o vanitate imensă care ține loc de inteligență! Nu există persoană mai manipulabilă în România decât acest CVT, dându-i-se iluzia că el manipulează! Este un caraghios, de fapt! Caraghios a fost și-n timpul lui Ceaușescu, caraghios este și acum! Că reușește să adune în jurul lui o gașcă de asemenea indivizi care au tot felul de nostalgii și de obsesii personale pe care încearcă să și le vindece printr-o formă de naționalism stupid la ora aceasta, asta e cu totul altceva. Mi s-a spus că Vadim trebuie ignorat, trebuie marginalizat, nu trebuie să i se dea importanță. De acord, el este neantul, cu neantul nu faci polemică. Da, dar când neantul vine peste tine, ce faci?! Nu faci polemică cu el, dar încerci să-l îndepărtezi, să-l pui la locul lui! Dacă îl ignori, te acoperă fără să știi când! Dar mie mi-e teamă că el din manipulat a devenit și manipulator pe cont propriu, că a fost scăpat din mână de cei care îl manipulează! Pentru că el aduce deservicii nu numai României, asta este evident, el aduce deservicii chiar și celor care îl manipulează, care îl tolerează, le aduce mari deservicii. În primul rând guvernării, credibilității acestei guvernări. Nu poți să aduci un asemenea personaj cu un asemenea partid la guvernare, pentru că nu trebuie să fii european că să te uiți cu ochi strâmbi la el!”

La Conferința națională a scriitorilor din 1981.

Di Laurențiu Ulici este unul dintre cei mai redevabili jucătorii de bridge. Aproape doi ani a semnat o foarte apreciată rubrică de bridge în CONTEMPORANUL.

Festivalul „George Enescu”

□ A început numărătoarea inversă a ediției a XIII-a (București, 7-23 septembrie 1995)

regia lui Andrei Șerban, va fi prezentată într-o simbolică trilogie, în care sunt incluse operele **Peleas și Melisande** de Debussy și **Porgy and Bess** de Gershwin.

Festivalul Enescu va fi deschis de Royal Philharmonic Orchestra dirijată de Lord Yehudi Menuhin, care va da „semnalul” acestei grandioase sărbători muzicale în sunetul cunoscutei Suite I de Enescu. Solistul solicitat în mod special va fi tânărul Liviu Prunaru (concert-maestru și asistent la

(Simfonia I). Vor fi, deci, la București, cei mai mari dirijori ai lumii și orchestre pe care le-am ascultat doar la radio sau pe disc. Orchestra Națională Radio va susține un concert dirijat de Horia Andreescu (solist pianistul Michel Beroff) și un altul dirijat de Roberto Benzi, în compania celebrului pianist Alexis Weissenberg. Filarmonica George Enescu va evolua sub bagheta lui Ghenadi Rojdestvenski (solist Dan Grigore), iar Orchestra de cameră a Filarmonicii va fi condusă de Ilarion Ionescu-Galați.

Orchestra și corul Filarmonicii vor evolua, apoi, sub bagheta lui Cristian Mandeal, solist fiind pianistul Paul Badura-Skoda. Orchestra de Cameră Radio, condusă de Ludovic Bacs (solisti violonistul Eugen Sărbu și pianista Thérèse Dussout), „Virtuozii din București” dirijați de un mare flautist - Jean Pierre Rampal (solist un alt flautist de marcă - Claudio Alimani), „Festival Strings Luzern” condus de Rudolf Baumgartner (solisti Lorry Walfish și Julian Musafia), Orchestra de cameră din Brescia și Bergamo, apoi corul Madrigal, formația Archaeus, Orchestra Filarmonicii din Cluj alături de oaspeți din Franța, Studioul de muzică veche, Opera din Chișinău cu „Forța destinului” de Verdi, se vor succede într-un fascinant caleidoscop cu multe carate. Din păcate, cu

mici excepții - Radu Lupu, Cvintetul Concordia, Ionel Pantea, Ilina Dumitrescu, Șerban Lupa, Viniciu Moroianu - seriile camerale sunt de o calitate pe care, sperăm, totuși, să o demonstreze cei programați pe criterii mult comentate în conferința de presă.

Toate bune și frumoase, dar în preprogram nu sunt specificate săliile unde se vor desfășura concertele, pentru că, nici până acum, nu s-a lămurit situația propusei sălii a Parlamentului. Se fac demersuri în acest sens, dar necesită amenajări costisitoare, pe care nu le poate suporta nici Parlamentul, ca instituție bugetară, nici Ministerul Culturii pentru că nu este „fiul” său, deci... Ateneul este în reparații și, oricum, sala e prea mică, există Sala Palatului, cu amplificare electronică, ceea ce contravine unor principii fundamentale ale sălii de concert, iar Sala României a Parlamentului e superbă, cu acustică naturală, dar trebuie accelerate lucrările care treneză din varii motive - ne-a declarat Mihai Brediceanu, în exclusivitate. Oricum, dl Adrian Năstase dorește ca, în această sală, să fie susținut, ulterior, și concertul pentru Congresul Inter-parlamentar din luna octombrie.

Sponsorii au răspuns din... Franța. Pentru că, spre exemplu, dl Cataramă „nu sponsorizează așa ceva”, iar o mare firmă de calculatoare „va sponsoriza ceva mai important”.

ANCA FLOREA ■

Prima conferință de presă organizată în acest sens a prilejuit întâlnirea cu staff-ul festivalului, dar și prezentarea preprogramului, care anunță evenimente muzicale de o anvergură spectaculoasă. Directorul festivalului, maestrul Mihai Brediceanu, a subliniat faptul că actuala ediție dorește să dovedească lumii că „Bucureștiul este o mare capitală europeană, cu un public avizat, unde ilustre personalități vin să cânte tocmai datorită tradiției acestui centru cultural, dar și în virtutea prieteniei cu muzicienii români”. De această dată, festivalul s-a axat pe coordonate clare urmărind să acopere „aria totală a istoriei muzicii începând din sec.XVI, interpretarea muzicii lui Enescu în special de către oaspeții străini, programarea muzicii de cameră enesciene aproape în totalitate, pe cât se poate alături de lucrări ale contemporanilor săi - Prokofiev, Bartok, Hindemith, pentru a-l integra pe Enescu în configurația europeană a epocii. În aceeași idee, premiera operei **Oedip**, în

Prețul билетelor va fi între 5.000 și 35 mii lei (pentru studenți și elevi cu reducere 50%). Un abonament va costa 150 de mii lei.

Academia Menuhin). Un alt „monstru sacru” al baghetei - Lorin Maazel, la pupitrul celebrei Bayerischen Rundfunk Symphonorchester, apoi Orchestra Filarmonică din Sankt Petersburg dirijată de Iuri Temirkanov într-un program Stravinski-Ceaiikovski, Filarmonica din Israel dirijată de Zubin Mehta, Radio Simfonic Orchestra Stuttgart dirijată de Georges Prêtre și, în ultima seară a festivalului, Orchestra RTV din Madrid sub bagheta lui Sergiu Comissiona - solist Valentin Gheorghiu; acordurile finale vor fi, bineînțeles, enesciene

Vor fi expoziții de discuri, se va lansa (pe casete video) filmul **Enescu**, realizat de Ada Brumar, nu se vor face discuri-document din concert pentru că interpretii cer prețuri prohibitive, dar, în general, vor permite filmarea TV și înregistrarea radio. Va exista o agendă a festivalului și un supliment în ziarul „Libertatea”.

Ca să nu uităm prea repede

Unul dintre cei mai activi combatanți în cadrul Asociației Mondiale „Pro Basarabia și Bucovina”, dl Gellu Caraza, a publicat recent în editura bucureșteană „Majadahonda” un volum de confesiuni în versuri intitulat „Pe fluviul timpului” (despre cele îndurate în „epoca de aur”). Cu modestie, autorul își declină „pretenția de a fi scris poezie”. Totuși, nu rareori versurile sunt chiar poezie. Cităm câteva: „Spală-mă, apă, de toate necazurile./ De toate durerile./ De toate ucazurile” (La izvoarele râului Neamț); „Cetatea de piatră, uitată fosilă./ În noapte se-ntinde cu solzi de reptilă” (Penitenciar); „Urișe buldozere în ziduri împing./ Cad bisericile încărcate de vreme./ Turlele se-nclină, icoanele plâng./ Curge cărămida, Biblia geme./ Apoi pe locul bisericii, trunchi/ Ard lumânările până noaptea târziu/ Și oamenii se roagă așezați în genunchi/ Și bat mătânii pe locul pustiu” (Cad bisericile). Și exemplele ar putea continua. O carte spre aducere aminte - ca să nu uităm prea repede. (I.D.G.)

Gellu Caraza PE FLUVIUL TIMPULUI

Un festival al cărții

Recent încheiatul Târg al Cărții de la București a fost una dintre acele rare manifestări culturale care ne înscrie la dimensiunea Europei spre care tindem să ajungem. Lăsând la o parte grijile prezente și penibile pentru coșul zilnic de cumpărături, întorcând spatele politicianismului gălăgios și neputincios, dar demagogic, mii de bucureșteni s-au perindat prin fața celor 69 standuri de edituri străine și 155 edituri românești care au pus la vedere ultimele lor producții. Iar prima constatare a fost aceea că deși sunt încă puse la vânzare, pe diverse tarabe, cărți de proastă calitate, ținând de subcultură, treptat, în acest sector „îving bunul gust și calitatea. Au prezentat lucrări de calitate atât editurile de stat, cât mai ales cele particulare, mult mai atente la design-ul obiectului carte, la calitățile ei intrinseci. O altă constatare a fost aceea a numărului mare de lansări, semn că și aici a pătruns comportamentul comercial al editorului de carte. Practic, la fiecare cinci minute a avut loc o lansare de carte,

difficultatea vizitatorului fiind aceea că era nevoit să aleagă între mai multe tentații. Au fost prezenți nu numai autori români, ci și unii străini. Din acest punct de vedere s-a detașat invitatul editurii UNIVERS, cunoscutul scriitor italian **Claudio Magris**, autor al romanului-eseu „Danubius”. Scriitorul, care face în această carte o interesantă incursiune în civilizația și culturile intersectate din Europa Centrală până la gurile de vărsare ale apelor fluviului în Marea Neagră, a realizat nu pur și simplu monografia unui fluviu, ci a unor stări de spirit. Capitolul despre România, deosebit de incisiv, a stat la baza unei adevărate mișcări de protest, în străinătate, față de intenția lui Ceaușescu de a distruge orașele României. Dezvăluirile autorului au fost extrem de interesante pentru cititori, așa cum au fost de altfel cam toate întâlnirile de acest fel care au avut loc la Târg. În treacăt fie spus, ar trebui ca la edițiile următoare Târgul să dispună de câteva spații silențioase, decente, pentru organizarea de conferințe, simpozioane, evitându-se rumoarea și cacofonia obositoare înregistrată de mai multe ori. Directorul Târgului, **Lucian Hanu**, declara la închidere că au început deja înscrierile pentru ediția următoare din 1996.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Toate artele

„Nu știu!”

Comentând excepționalul interviu pe care Liiceanu l-a luat lui Eugen Ionescu și ni l-a dăruit grație televiziunii n-am avut suficient spațiu să laud ospățul astfel încât îmi evoc unul din răspunsurile ilustrului la viclenele interogări ale încă junelui învățat ce-i calcă apăsate urmele.

Când și când, întrebând ce și cum, Ionescu rostea stupefiant „Nu știu!”

Chipul, (pentru mine frumos), umflat ca o jucărie de cauciuc sugerându-l pe Oliver Hardy și spart de ochi fantast-strălucitori își aduna generoasele cute într-un desen mucalit de nevinovăție și - credibilă - spășenie.

Buzele se mișcau anevoios:

„Nu știu!”

Omul de o inteligență atroce, gândind cu viteză cosmică și gata să prefacă un **bună ziua** într-un aforism, într-o bijuterie de cuvinte cu spiralări de cochilie, omul sentințelor crude, neintimidat de zei și biserici șoptea „învins” cu gura unui rinocer de la muzeul Antipa: „Nu știu!”

L-am iubit brusc (până atunci nu-l iubeam) ca pe Dali cel năstrugnic, pe el, cel ce a distrus teatrul, reinventându-l, pulverizându-i rigorile și înlocuindu-le nu cu alte rigori ci cu șansa unei perpetue libertăți, pe omul ce a suprimat bizantinismul teoriilor artei și eram fericit că acel bot de copil bosumflat vorbea în româneasca mea, susurând: „Nu știu!”

Trăim într-o vreme în care **toți știu totul**. Cumplită povară! Măcar până la Crăciunul 1989 sub acea povară se încovoiau doar doi indivizi... Ei ne-au transferat mitul vulgar al atâteștătorului și ne ostenim (fără a ne osteni) să lansăm edicte, să blamăm, să maculăm tot ce nu înțelegem. Ori înțelegem doar pe jumătate sau de-a dreptul strâmb. Știm dedesubturile arhivelor ce vor fi dezvelite peste un veac, avem sisteme de cârpit economii, tighelim vanități, etalam erudiții eclatante, vindecăm cancerul cu flori de codița șoricelului și ne scuipăm vocabulele peste o lume în care, iată, boala învie, întunericul prinde coajă, foamea bate la porțile cetăților și vrajba ne otrăvește, vorace.

În vreme ce Ei, uitând că e chiar, (iertare de vorbă proastă) **genial**, chiar genial și că are în „grandiop” tricornul de academician al Franței (refuzat unor Balzac sau Baudelaire), El poate spune cu simplitate, ca la spovedania îngerilor, cu o precauție de diavol, clar, simplu, indubitabil: „Nu știu!”

Tânăr fiind, purtând galoanele cu fireturi ale boamei bucureștene, Ionescu era și mai econom. Spunea doar: „Nu!”

(Septembrie 1991)

GHEORGHE TOMOZEI ■

George Arion în dialog cu pictorul Mihai Sânzianu, în atelierul său de la Pully - Elveția

„Speranța continuă”

- Die Mihai Sânzianu, suntem aici, la Lausanne; sunt pentru prima oară în ambianța lucrărilor dv., eu care v-am cunoscut în ambianța cărților pe care le-ați ilustrat cu atâta talent, o vreme, în România. Cum s-a petrecut trecerea dintr-o parte-n alta?

- Trecerea s-a petrecut prea rapid și, în fond, cred că nu s-a terminat.

- Nu pot să cred că aici este o tranziție.

- Tranziție nu, este rezultatul unui lucru de 20 de ani care poate fi apreciat mai mult sau mai puțin; pentru că ați vorbit de cărțile ilustrate, să știți că, în fond, viața e aceeași; am avut prieteni comuni, e o mare plăcere să ascult un român care vine, și culmea, își sărbătorește 22 de ani și jumătate în altarul meu, să simt că în biblioteca dănsului se găsesc cărți ilustrate de acum 20 și ceva de ani.

- Trebuie să recunosc că o prietenie se poate naște și fără a cunoaște persoana respectivă, ci doar prin ceea ce între-prinde ea. Recunosc că vă urmăream cu mare plăcere atât în ilustrațiile la cărțile despre care am amintit, cât și la revistele literare pe care le citeam în urmă cu 22 de ani și jumătate, și este o bucurie să întâlnesc un om asemenea desenelor de pe vremea aceea, cu o linie simplă, delicată și foarte directă, caldă și apropiată de suflet. Mă bucur că vă regăsesc la fel și în ceea ce faceți acum; iar prima impresie pe care am avut-o când am intrat în atelierul dv. a fost că aveți o neliniște optimistă. Credeți că dacă rămâneți în România ați fi prezentat oamenilor același tip de lucrări?

- Nu cred, pentru că, din punctul meu de vedere, al dezvoltării pe care mi-o doream aș fi fost împiedicat, ca mulți alții, să înaintez căutând lumina mea interioară, fără să cer socoteală nimănui. Cred că a fost o decizie bine venită, într-un moment dificil, viața și-a continuat cursul, rămâne de văzut în continuare cum se regăsesc actorii aceleiași scene, prietenii din trecut, prietenii actuali și cei care nu erau, dar au devenit. Mesajul e în jurul noțiunii de uman.

- Ați pomenit cuvântul „prieteni” de câteva ori. Haideți să ne amintim de câțiva prieteni comuni.

- Cu mare plăcere și cu mare tristețe totodată, pentru că, din nefericire, dintre prietenii epocii respective sunt câțiva pe care i-am vizitat în locul de veci: Grigore Hagiu, Nichita Stănescu, ca să vorbim despre scriitorii pe care toată lumea i-a iubit, i-a cunoscut. Mi-a părut înfinit de rău că n-am putut să fiu alături de ei în ultima perioadă a existenței, ceea ce nu mă împiedică să-i am în memorie în permanență.

- Totuși, cum ați avut puterea să vă rupeți de prieteni și de locul de baștină?

- Nu e vorba de putere, e vorba de decizia vitală de a continua ceea ce aveam în suflet și în spirit. Momentul devenise foarte dificil, sau mai precis imposibil, prin anii '72, '73 când începuse alienarea „Geniului Carpaților” și a „Gândirii Dunării”, era foarte greu să explici o durere sau o fericire personală vizavi de ceva care nu avea nici o legătură cu umanul propriu-zis. Aveam senzația că sunt inutil, pentru că „meseria” de artist devenise indezirabilă.

- În legătură cu nefericirea, într-adevăr, noi trebuia să fim cu toții fericiți, sau să arătăm a fi fericiți, dar nici explozia de fericire, nici o bucurie prea mare nu trebuia să existe în acea perioadă. Era un semn care contravenea normalității.

- În fond nu era un semn, ci o degradare spirituală, mai ales vorbind de România, care este un locaș de gândire și de simț mediteranean, și care a fost la un moment

dat blocat din toate punctele de vedere.

Noțiunile de fericire, nuntă, botez, nu puteau să mai existe conform unei tradiții, pentru că nu mai corespundea viziunii cui? Vizavi de ce?

Trebuia să râdem sau să plângem la comandă. Totul era absurd. S-a întâmplat că legăturile umane stricte au rămas aceleași: dv. îmi povestiți un poem de dragoste prin faptul că ați reținut în biblioteca proprie cărțile de poezie la care cu umilitate am participat și care este un act de perenitate, de speranță, fabulos.

- Printre lucrurile dragi la care v-ați gândit în perioada acestui „exil”, la ce v-ați gândit?

- Nu știu dacă pot întrebuița termenul „gândit” pentru că este o prezență continuă. Vorbeam de prietenie - prietenia este un fenomen care nu numai că nu se uită, dar există, e un fel de sevă de viață. Prietenii au rămas aceiași. Ne-am regăsit după ani și ani și ni s-a părut că ne-am despărțit cu o zi înainte.

- Cum vă explicați?

- Cred că există între toate codurile civilizației politice, economice și sociale, există ceea ce francezii numesc „la lame du fond”, adică lama care iese din profundul umanului, care este legătura de prietenie, sentimentul, care poate fi expansiv, tacit, aproape inaudibil, dar care există. Și în momentele dure, pentru că existența ne-a adus tuturor momente dure, ne-am pierdut oameni din anturaj, apropiați, dragi, prieteni, totuși sunt întotdeauna prezenți. Sau în orice caz au încercat să fie prezenți. E o transmisie de cultură sentimentală, vorbesc de România, cultura aceasta însemnând parcursul de la naștere, anturajul de dragoste al celui care vine în lume și care se continuă pe parcursul existenței, personajul devenind el însuși izvor de sentiment pentru cei care i l-au acordat. Aș putea să vorbesc de noțiunea de bază - un tot care se mișcă în jurul unui punct care este sufletul românesc, cântecul de la naștere, cel de la nuntă, cel de la moarte, și cel de după moarte, în amintirea celor care nu mai sunt dar care rezistă în memorie, care ne acompaniază. De fapt aceasta este noțiunea de cultură de suflet despre care aș vrea să vorbesc, pentru că ni s-au dat toate programele posibile și imposibile occidentale în materie de uman, totul pentru uman. În fond, vizavi de realitatea fabuloasă a sentimentului pe care-l trăiesc ca rădăcină românească, fiind martor direct de 22 de ani și jumătate, mi se pare că Occidentul și-a uitat noțiunea de suflet. Nici nu știu dacă cuvântul suflet poate fi tradus într-o limbă occidentală. Francezii spun âme, dar tot degeaba! De fapt, am încercat de când cu peregrinările mele, cum spunea Maxim Gorki „universitățile mele noi”, care au reînceput, am încercat să văd dacă există, într-o limbă pe care mi-am apropiat-o, transmisia cuvântului „dor”. Ei bine... n-am găsit-o.

- N-a găsit-o nici Blaga.

- Înseamnă că am un predecesor fabulos. Eu am căutat-o cu mijloacele mele. N-am găsit-o.

- Dar chiar e nevoie s-o găsim?

- Nu e nevoie, este o construcție vitală. Noțiunea face parte din primii pași în viață. În toată muzica românească, cuvântul „dor” e prezent. Noțiunea de dor merge foarte departe.

- Dv. ați da o traducție acestui termen în limba română?

- Nu, deoarece cuvântul spune tot. Aș putea spune „îmi lipsește” din când în când.

- De ce Elveția?

- Cu totul și cu totul întâmplător.

- Cum a fost prima zi după ce v-ați hotărât să nu mai veniți în țară?

- Emoționantă, tristă, melancolică. Mai

greu a fost după, pentru că, prin forța lucrurilor, m-am trezit în imposibilitatea de a comunica cu cei dragi, nu pentru că n-ar fi vrut, dar nu vroiam să le creez probleme. Ori aveam probleme, ori n-aveam nici o problemă. De fapt, în materie de folclor după 20 de ani, m-am trezit pe arterele bucureștene că aud expresia „Nu e nici o problemă”. Și probleme au fost întotdeauna.

- Vine de la Paris, de la „pas de problème”.

- Cred că din punct de vedere al culturii și civilizației, România are toate drepturile să facă parte din Europa. România și-a plătit tributul și nu văd de ce, din motive politico-socio-economice, putem situa o țară care vorbește limba franceză „spéciallement” într-un procent absolut fantastic, trebuie să treacă prin atâtea opreliști. Nu numai că n-avem motive să ne simțim mai jos decât alții, dar pot să vă dau un exemplu, apropo de memorie care ne-a acompaniat ca fenomen de cultură - erau cântece țigănești traduse de M. R. Parascu, de Garcia Lorca, care au fost la vremea aceea editate de două ori în 12.000 de exemplare - ediție epuizată. În momentul în care am avut de-a face cu primul editor de literatură elvețian și i-am povestit fenomenul editorial - cântece țigănești traduse de către un alt mare poet care este M. R. Parascu și care și-au găsit cititori la nivel de două ediții, elvețianul mi-a spus stupefiat: „Așa ceva, la noi, nici nu se poate visa”.

Tirajele cărților pe care le-am avut noi sunt dovada absolută a deschiderii spirituale a unui popor.

- Cum vă explicați faptul că a fost un divorț total între o conducere aberantă și un popor dornic de carte, de pictură, de teatru, de film care s-au făcut la un nivel internațional.

- Nu cred că putem folosi termenul „divorț”, pentru că poporului i s-a impus o conduită.

- Dar și poporul și-a impus propria lui conduită: teatrul românesc, în acea perioadă, a fost un teatru foarte puternic pe plan european și chiar mondial; cartea românească, prin reprezentanții ei deosebiți, a fost o carte respectată și în continuare mi-aș dori să avem tiraje de 100.000 de exemplare la unele cărți.

- Dv. îmi vorbiți de ceea ce se cheamă continuitatea spirituală a creatorilor în materie de teatru, de artă. Sunt convins că filonul a continuat. Ceea ce nu înseamnă că divorț a existat, pentru că, în fond, creatorii și-au dat seama că nu pot să facă ceea ce destinul le-a impus, decât ocolind unghiurile dure; deci s-a creat un paralelism ideatic, unii și-au găsit tribuna în străinătate, ceea ce din fericire, a permis câtorva continuarea noțiunii de expresie, și a interzis absolut celor care au vrut să continue cu mijloacele de la fața locului, „de bord”, să suporte un sistem capcană.

- În același timp, totuși, au apărut, în toate domeniile spirituale, opere de seamă.

- Am fost chiar foarte entuziasmat când am aflat că am reușit să traducem, la București, Garcia Marquez, în perioada de tristă amintire. Înseamnă că, undeva, o rezistență a existat: faptul că publicul cerea ceva ce i se datora. Speranța nu s-a oprit niciodată.

- Dv. știți că și dictatorii pot fi păcăliți? Ceaușescu a fost păcălit, de pildă, pentru faptul că nu se interesa de cultura scrisă, ci de film.

- Nu mi dau seama care ar putea să fi fost capacitatea intelectuală a lui Ceaușescu. Singurul lucru pe care pot să-l spun și l-am spus și pe unul din canalele elvețiene - Ceaușescu era un nebun genial. Era un fabulos jucător de pocher, ceea ce

nu înseamnă un doritor de a cunoaște, un personaj capabil de a înțelege un poem, pentru că în momentul în care s-a trezit într-o bună dimineață spunându-i-se că a devenit „Geniul Carpaților”, pentru el a fost mai mult decât suficient. Au plătit ceilalți.

- Fiind în acest spațiu, tablourile dv. mai au legătură cu spațiul din care veniți?

- Cred că da, și pentru că vorbeam de spațiul mioritic, adevărul e că Elveția, din punct de vedere al reliefului, prezintă similitudini cu spațiul românesc. E un spațiu fabulos, cred că nu se poate să se potrivească mai bine unui suflet în căutare - vorbeam de colinele subcarpatice, relieful pre-Alpilor.

- Dacă tot sunteți în acest spațiu pe care-l socotiți similar cu țara în care v-ați născut, credeți că și aici e posibil mitul Mioriței, în care cineva este omorât și, deși avertizat de asasinat, acceptă cu seninătate moartea?

- Aici intrăm într-o cu totul altă civilizație. Probabil că dacă am fi dialogat subiectul respectiv în urmă cu 50 de ani, răspunsul ar fi fost foarte apropiat: în materie de spațiu mioritic, „a intervenit” spațiul mediatic, care desprinde personajul de pe locul de baștină și îl proiectează pe un spațiu infinit pe care poate să-l controleze, să-l simtă, sau mai precis, în care poate să intre într-un echilibru. Din nefericire, ruptura cred că există. Vorbeam de Blaga și de spațiul mioritic: vizual vorbind, eu mă regăsesc într-o similitudine de spațiu. Mi-ar fi foarte dificil să analizez un elvețian care se scoală dimineața, se duce în uzină și reîntră seara, dacă poate să mai fie în contact cu peisajul fabulos care-l înconjoară. Pentru că, din nefericire, civilizația îl obligă să se uite în altă parte.

Bagajul este prea ambalat, de unde poezia nu mai are căutarea sau sensul pe care l-ai găsit matală în bibliotecă răsfoind cărțile făcute acum 20 de ani. Sunt în jurul meu personaje pe care trebuie să le numesc „de excepție”, care pot face paralelismul de care ați vorbit. Cineva mi-a povestit, făcându-mi un studiu apropo de Meșterul Manole, că aceeași legendă s-ar fi găsit undeva în Suedia în jurul catedralei de la Wundt în perioada construcției catedralei care, în materie de moarte anunțată, de infidelitate, de crimă, s-a transformat în zidirea unei fecioare în stilul amintit. Recunosc că mi s-a părut straniu - un elvețian care se apropia de Carpați, care are o cunoaștere relativ vastă a culturii și folclorului românesc, e ca un altar care se deschide spre un spațiu infinit. Deci, speranța continuă.

Acest dialog a fost transmis la postul TELE 7 abc

MAȘINA DE SCRIS

● **ȘTEFAN DIACONESCU**, București. Aveți două moduri de a scrie poezie, aproape complet diferite între ele. Unul constă în adoptarea intenționată a stilului poeziei populare și dă unele rezultate. Mi-a plăcut, de exemplu, *Doina* - jelanie a celui fără noroc:

„Ce-am avut și ce-am pierdut, / Ce-am dorit, ce-am obținut, / Unde-am fost, cum am venit, / Și de cine m-am ferit, / Și-n cap cine m-a lovit, / Unde-am fost și ce-a crăpat, / Spre soare cum am scuipat, / Și-n creștet cum m-am udat... / La sfinți blând m-am ploconit - / Sfinții m-au batjocorit. / Oamenilor le-am cântat - / Oamenii m-au alungat. / Straturile le-am udat - / Florile mi s-au uscat. / Umbrele le-am alungat / Spaimile m-au asaltat. / Fără rost, fără folos, / Mi-a ieșit totul pe dos.”

Al doilea mod de a scrie - filosofico-moralizator - este însă, cel puțin în cazul dv., neproductiv din punct de vedere literar:

„Sunt tare cu cei tari, / slab cu cei slabi / și nehotărât cu cei nehotărâți, / deci inutil pentru toți” etc.

● **MAGDALENA**, București. „Sunt o simplă ființă ce a rămas cu romantismul în suflet de când l-a citit pentru prima oară pe marele Eminescu”.

Era preferabil să rămâneți cu ceva în suflet de când l-ați citit pentru a doua oară pe marele Eminescu. Prima lectură nu este întotdeauna edificatoare. Ca dovadă, dv. ați înțeles în mod greșit că a fi romantic înseamnă, pur și simplu, să iubești:

„Dragoste, adu-mi iubirea / Și-am să-ți mulțumesc. / În genunchi eu am să cad / Căci... te iubesc. // Dar poți tu oare iubirea / S-o aduci la vârsta mea, / Încearcă să pricepi / Și-ai să reușești!”

Texte sub lupă

Mai aveți multe de învățat, în legătură cu poezia, cu limba română și chiar cu... dragostea (dar aici nu mai este domeniul meu de competență).

● **SAVETA ITITESC**, Petroșani. N-am nimic împotriva să public și basme, dacă sunt scrise cu talent. **Legenda viorelei, Inelul fermecat, Clopoțelul de argint**, deși nu sunt lipsite de unele calități (candore, stil curgător), se situează sub nivelul acceptabil. Aveți insuficientă imaginație și preluați invenția epică de la alții. În plus (de fapt, în minus), folosiți limba română școlărește, fără artă.

● **IONEL GAE**, Craiova. „Am 8 volume dactilografiate pe care doresc să le public. Patru dintre ele conțin fiecare câte 300 de pagini, pe coli de scris obișnuite, cu câte 40 de rânduri fiecare. Alte 3 conțin câte 200 de pagini fiecare cu același număr de rânduri. Al optulea este un volum de poezii, mai mici sau mai mari - circa 120-130 de pagini”.

Vă felicit, păstrați-le. Mie trimiteți-mi doar un eșantion, de 5-6 pagini. Apoi, dacă voi constata că textele sunt extraordinare, se vor inversa rolurile: eu am să vă rog să-mi trimiteți tot ce aveți, iar dv. mă veți ironiza.

● **MARIANA ȘTEFAN**, Butimanu, Dâmbovița. Deși are accente melodramatice și cuprinde destule naivități, fragmentul de roman reușește să trezească interesul cititorului. Plasticitatea ingenuă a limbajului, bucuria de a povesti, înțelegerea

generoasă (este drept, și cam superficială) a vieții sunt atuurile dv. Dacă vă completați educația intelectuală, aveți șanse să deveniți o prozatoare de succes.

● **ADI-AURELIAN APETRI**, Suceava. „Textul prin care mi-ați răspuns în cadrul rubricii *«Mașina de scris»* mi s-a părut confuz”.

N-a fost confuz, a fost politicos. M-am abținut să vă comunic tranșant opinia mea, complet nefavorabilă, pentru că sunteți foarte tânăr și nu știu dacă puteți suporta adevărul despre dv. Întrucât insistați, revin: ceea ce scrieți dv. n-are nici o legătură cu literatura. Vă lipsește o minimă pregătire. Scrieți „creație” în loc de „creație”, „a-ți extras” în loc de „ați extras” etc. Cât privește versurile, sunt puerile:

„La doar cincisprezece ani / Am cunoscut o fată / Care nu prea avea bani / De fapt avea un tată”.

● **VIORICA D. CĂTUNEANU**, Ilva Mare, Bistrița-Năsăud. Așa demodate cum sunt, poemele reușesc să-l cucerească pe cititor. În **iubire sacră**, de exemplu, după câteva enunțuri declarative și idilice, care nu prea conving, urmează un final spectaculos. Reproduc poemul integral, dar o fac numai pentru ultimele trei versuri:

„Peste câmpul abia-nflorit / Să nu călcați niciodată / Pentru că atunci / Florile-s pregătite / Să nuntească, / Iar cerul / Sărută Pământul. // Numai atunci / În ochi avem miresme, / Pământul poartă / Nume de duminică / Și

Dumnezeu / Se roagă / Lui Dumnezeu.”

N-ar strica să-mi trimiteți o fotografie și date biografice.

● **LAURA GUȚANU**, Iași. Toate observațiile critice la adresa stilului de viață din România de azi sunt justificate. Dar textul care rezultă din revărsarea nestăvilită a indignării dv. nu are valoare literară. Este prozaic, lipsit de o semnificație mai profundă. Seamănă cu mărturisirea făcută de cineva într-un compartiment de tren sau la o coadă:

„... sunt sătulă de jegul ăsta care se lipește de mine, care-mi înfundă urechile și-mi orbește ochii. Vreau puțină politețe și puțin respect... România se țiganizează. Toți oamenii pe care-i credeam onești s-au apucat de comerț: își comercializează mintea, ba chiar și sufletul...” etc.

Această realitate trebuie transfigurată (ceea ce nu înseamnă falsificată).

● **MINIONETT**, București. „V-aș fi recunoscătoare dacă mi-ați spune părerea dv. despre următorul proiect cu totul inedit. Este vorba despre o Biblie în versuri, un proiect de mare întindere, pe care-l consider o revelație divină”.

În această problemă nu se poate pronunța un biet critic literar, trebuie să vă adresați unui personaj mult mai important, semnat al rubricii **Mașina de trăsniț**. Eu pot să vă spun doar că proiectul nu este inedit. Cu mult înaintea dv. m-a anunțat că intenționează să scrie o Biblie în versuri cineva care semnează „mitropolitul Dosoftei”.

Ieșirea din anonimat:

Felicia Moșneang

Felicia Moșneang este o entuziastă. S-a născut la Brad, în județul Hunedoara, la 4 noiembrie 1943. Din 1967, de când a absolvit Facultatea de Filologie, secția română-spaniolă, la Cluj, este profesoară în Someș Odorhei, în județul Sălaj. Scrie versuri din studenție, dar a publicat sporadic. În ultima vreme se simte atrasă de proză. Modul complicat și incert în care se produce afirmarea ei nu o descurajează. Se bucură de puțină (nedrept de puțină) atenție care i se acordă și nu se supără când constată că este ignorată.

Schița Marginea are anvergura epică a unui roman și intensitatea lirică a unui poem. În câteva zeci de rânduri autoarea face vizibile, ca la lumina unui blitz, figurile mai multor personaje, fiecare cu destinul său, și reconstituie un moment fericit, trăit cu ani în urmă.

Marginea

Frunzele sună prietenos, iarba tremură, gureșele aces-tea, pe care nimic nu le intimidează, par mai indiscrete ca oricând. Ne ținesc preocupate cu ochii lor incredibili și-și comunică nestingherite impresiile. Nemiscarea - ne pare a le intriga nespuse. Încerc să-mi înfățișez imaginea noastră cu ochii lor: un uriaș și o uriașă care au poposit în poiană și nu se mai hotărăsc să plece. Nemiscat el, respirând cu ochii închiși, mângâindu-i ea, în răstimpuri, cu degete atente, fața. Ne vor fi crezând bolnavi, poate pe moarte, așa cum vor fi văzut stingându-se atâtea vietăți ale pădurii...

Bolnavi... E o boală toropeala care ne-a cuprins, o boală în voia căreia ne-am lăsat, ca într-o apă. Plutim și apa în care plutim sunt sufletele noastre, amestecate. Credeam că am să mor și n-am să aflu, și-am spus, și m-ai sărutat atunci altfel, ca niciodată. În ochii mei se mai

deschidea larg uimirea dintâi, știam asta și după mândria plină de tandrețe cu care mă apropiai de tine... Mă mai simțeam atunci asemeni iedului aceluia, știi tu, dar cu simțământ ciudat, aspru și dulce, se întorcea în mine clipa când strigaseși și, copilul meu, și-am spus... Camera aceea în care nu fusesem nicicând, cu lumini și umbre, rămăsese undeva departe, acolo, sus, plutind, stingând și aprinzându-și luminile, respirând. Îți pare rău, m-ai întrebat, n-aș fi crezut, și-am spus, n-aș fi crezut să mă simt atât de bine între pereții ăștia, avem și tablouri, peisaje și... Era altfel acum, mai stăpânit, mai senin, cu bucuria de a cuprinde totul. De ce ne întoarcem mereu, am murmurat, fiindcă, ai zămbit, doar așa îți pot vedea sânii, te rog, am respirat... Draga mea, pe când eram sclav iar tu, Nofret, treceai, taci, am țipat, de ce ai spus asta, mă înecau hohote de plâns, te îmbrățișam cu disperare. Erai mai puternic decât mine, bun și blând, cum mi-l închipuiam în copilărie pe Dumnezeu, încet m-am liniștit, ea știe totul, și-am spus, așa fi vrut s-o pot urî, dar poate

nici nu există ură, așa vrea să vă văd, pe tine cu ei, dar fără ea, pe ea nu vreau să o văd, să fiți la mare și eu, undeva, de departe, valurile îmi fac bine și nisipul, așa vrea, odată, la marginea mării... Iubita mea, voi ai să-mi vezi ochii, dragule, de Ea nu trebuie să ne mai temem acum, mi-e milă de cei singuri, de cei ce nu s-au întâlnit, e o credință în nemurirea sufletelor? poate, dar mai ales contează ce simți înaintea Ei, e îngrozitor să simți că ești un neîmplinit, uite, noi, acum, putem... oh, lasă-mă să spun, să fie așa, tu ești Marginea mea, eu sunt Marginea ta... Măinile tale și buzele puternice și blânde, cât de ocrotită mă simțeam, sunt puternic când sunt cu tine, ești puternic totdeauna, soarele asfințise, ne-am privit, trebuie, ne-am spus fără cuvinte, ne-am ridicat încet...

Mă întorc deseori aici, culcată în iarba mirositoare, cu ochii închiși întorc timpul și-l fac din nou să curgă prin trupul meu, mă risipesc încet, mă simt plecând, curgând, spre fluviul în care un chip se aprinde, se stinge, amăgitor...

Un autor dat în urmărire generală

Autorul a cărui fotografie o reproduc alături a săvârșit numeroase poeme frumoase, dar refuză să-și decline identitatea. Semnează cu pseudonimul Cel din Ceață și chiar rămâne în ceață. În aceste condiții, apelez la ajutorul tuturor iubitorilor de poezie, rugându-i să-mi comunice orice informație care ar putea conduce la identificarea sa. Nu mi-ar dispăcea să fie adus legat fedeleș la sediul redacției Flacăra pentru a mi se crea prilejul să-i strâng mâna și să-l felicit.

Semnamentele sale sunt: locuiește la Petroșani și are talent literar.

oho - aha

oho câți zei întâlnit-am prin cărți
orbi române femei guzani și tristeți
constelații verbe șoapte mătăhii -
varianțe ale trecerii

oho ce băiat de cristal mai eram
mă spargeam la fiecare vocală
curgeam în auzul domnului -
clinchet dulce de om

în extaz binecuvântam greața
iarba halucinantă a dragostei
bun și rău deștept și prost
ce băiat am mai fost

ale mele sunt - îmi ziceam
ale mele patimile
zilele tânguirii fericirii și frica
drumul străjuit de cuvinte

ce blând băiat mai eram
sub scoarta cerului lujer de stea
icoană subțire fum albăstrit
între spaimă și vis

aha abia acum înțeleg
a fost un frig de iubire
o frunză de aur
un leagăn de lut
înfășurându-mă-n calcare

într-un pârâu de singurătate
doamne ce multe păcate

rastel

duminici pierdute
în cenușul orașului
singurătatea multimei
intonând sarcastic
ave ave adrenalina

buticuri consignații
sexi porno icoane
masculi cu cercei în urechi -
bâlci democratic

imbecile docile
gretoase academice măști
hlizite coclote
proaspăt bărbierite
sărutându-se-n... jur
în agonie în extaz
în te miri ce

bibilici titrate
fandosindu-și păreri
bunul simț aruncat
în canalizări
comisii proteste
îmbuibări cu sictir
mășli gândaci șopârle
placarde concesiile afișe -
găinaț cultural

și-i o durere-așa de mare
încât i-am zis torențială

cu fața-n vis

uite îți desenez pe aripi
minuțile limbii române
dacă vrei chem îngerul
și-n toate oglinzile va înflori
zâmbetul domnului erninescu

dar unde ești iubit -
acordeon al inimii mele
depărtare botezată
într-o vineri a poeziei
când zeii coborau de la stâni
pe biciclete stelare
să-ți pălpăie dorul
inimioarele din urechi

mieasmă portocalie aduceai
din agora -
gust de cireșe - simfonice umbre

ay ce resurse ecologice
în ochii tăi de șopărlă
de pește exotic
de zână prea-zână

halucinând conducătorii auto
la stația de benzină

meseriașo pungașo
bagaboanto iubit
nici un turc n-o să te aibă
nici un nomenclaturist

iată serile-mi sunt numărate
pe așa tinereții tale -
așteptare lângă așteptare
clipocind
și-n patima - oarbă mi-e inima

nu mai am loc printre stele
de atâtea mărgele
n-am loc lângă tine
de atât tulbure-bine

ayyy am întins acordeonul
până l-am rupt
am golit sticla
mi-am boit fața
am strigat în oglinzi
dar prințesa nu se arăta

ayyy căzând spre delira
în vultur mă îmbrăcam
și femeile ziceau
că-mi „șade bine”

iată fug cu risipa
cu tipa
de-și zice singurătate
nu vezi că se poate
și nu se poate
să fiu fericit

ayyy în mierea cuvintelor
melancoliile rîd la trompetă
și e păcat și nu-i păcat
să trăiești cu fața în vis

am uitat arta de a inventa zei
de a vrăji depărtările
de a strânge-n podul palmei
stele jele - dulci nuiete

ehei calcă timpul pre timp
vuiet în vuiet rostogolindu-se
și între pui de cuvinte
ia uite ce peșteri se cascadează
să ne ascundă ciclopul

dar cui vorbesc
căci iată

cer singur
om singur

pe muchii de vânt
clipa fulgule parentali

ia uite cum sar peștii
să muște din nori
cum intră curcubeul în munți
și sabia ierbii leagănă fluturi

vezi ceva
nimic nu vezi

ia uite - cămașa domnului esenin
zvântându-se pe tufe de pelin

ehei locuitorii poemului
poartă pe umeri saci de cuvinte
hai îmbrânciți-i cereți-le vamă
omagii stagiilor icoane
vize avize curriculum vitae...

hipnotică ești
ca dansul șarpeului
pe coama deșertului

uite cum îți strălucesc
solzii dorinței
mărgearul dinților
marmora sânilor

hipnotică hipnotică hipnotică -

arnici colorat
miel tăiat
de ziua Domnului

uite cum îți sar
privirile-n stele -
le-aș face mărgele
la gâtul tău - sărbătoare

chiar mă iubești?

hipnotică ești
dreaptă și pură
ca sabia ierbii

într-un vârf de lumânare
doamne câtă îndurare

mai ieri
eram ferfeniță -
sticlete prin zarzări
broască răioasă lup
agrafă cofetarie

în cinstea mea poezii
parașutau centauri
în cărți
o mie de fete îmi duceau dorul
dar cea mai frumoasă - ba

umblam desculț printre stele
mă-nfășurau frondele belelele
ay ce miriști ascuțindu-mi blândețea
tristețea căderile

scrâșniri mă-ngropară
mă-năltără proteste
(de aici - de peste)

și mă legau la ochi
să n-am „vedenii”
eram și nu eram - la pol
în sănii
(lapon fără laponă)

cântam ne-nțelegând ce cânt
dormeam ne-nțelegând că-i moarte
mai mult părere mai mult vis
scriam și mă lăsam de scris

voiam să nu mai vreau
și mă lăsam de voie

ehei am fost trecut prin paranoie

ehee
vreme de-o-ntristare printre convoaie-am trecut
în stînga și-n dreapta-mpărțind
din mine câte ceva

aici trebuie să las un ochi - îmi ziceam
aici un picior aici o mână aici un poem

ca securile cădeau depărtările în creștetul meu

mă vindecam cu priviri despre care oglinzile
nimic nu-mi mai spun

din exil în exil - drumul și steaua
gândul și numele

nici somn nici trezie în inima pietrei
deasupra cuvintelor împărăție de știuci

să nu vă doară prieteni - să nu vă doară
sărutați cu magnolii absențele mele

și totuși nimic nu-nvățăm

din o mie de mii de poeme
nu pricepem ce leagă
rana de rană visul de vis

vestede veșnicii
pe urma săgeții
clipe deschid -
promițătoare insule

ca steaua prin marmori

vânătorul cel tânăr
își lunecă umbrele

și suflă a șarpe vânt de noiembrie
și strălucesc în cascade
privirile linxului...

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Pentru că nu se sinchiesc de învățatură:

Majoritatea absolvenților de liceu nu cunosc bine ortografia limbii române

□ În timp ce profesorii de română „discută filozofie” și formează suflete

Analizând starea de incultură a majorității absolvenților de liceu din România, academician Alexandru Graur a declarat în cartea sa **Puțină gramatică**: „Propun să se facă o experiență - să se ia, din zece licee alese la întâmplare, zece clase din cursul superior și să li se dea o dictare cu oarecare dificultăți de scriere. Pariez că nici zece la sută din elevi nu se vor putea descurca în chip acceptabil.

Este știut lucru că elevii de astăzi se surmenează teribil cu învățatura, din cauză că programele sunt prea încărcate. Or fi programele încărcate, dar elevii nu se prea sinchiesc de ele, pentru că trec prin școală fără să rețină nimic din ceea ce ar trebui să învețe. Un exemplu caracteristic îl oferă ortografia. Majoritatea

elevilor cunosc regulile de scriere ale limbii materne cam tot atât cât știm noi despre politica din China!

Nu poate fi decât o singură explicație - nu se dă destulă atenție scrierii. Programele sunt prea vagi în această privință, iar profesorii de limba română se socotesc, în general, prea mari savanți ca să se ocupe de amănunte atât de meschine: ei filozofează, formează suflete etc., iar elevii lor scriu «v-a veni; mam dus; părinți mei»!

Dar dacă cunoștințele de critică literară și de filozofie sunt utile pentru formarea sufletelor, în schimb lipsa de cunoștințe ortografice sare în ochi de la prima privire: citiți o petiție scrisă de un baccalaureat și nu vă veți mai interesa de formația lui sufletească...”

DAN GHEORGHE ■

Colțul complexațiilor

La drept vorbind, trebuie să recunoașteți că era nevoie de o astfel de rubrică, pentru că, nu-i așa, chiar dacă stăm cu toții la colț, sau dăm din colț în colț, ne putem arăta colții și... și așa mai departe. Drept pentru care, ca să ne facem că scăpăm de complexe (cine zice că n-are, minte), trebuie - întâi de toate - să devenim înțelepți.

Înțelepțește privind lucrurile, remarcăm faptul că în DEX (de ex.), înțelepciunea e definită a fi capacitatea superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor; înțelegeți? Dar și cumpătare, prudență, moderație, determinate de experiență, spirit de prevedere. Ei, cam prea multe pentru un singur lucru...

Ceea ce nu e trecut în DEX e taman ceea ce vă frământă amarnic de atâtea vreme: cum să deveniți înțelepți cu minimum de experiență. Trăim doar într-un secol în care toate chestiile astea trebuie compriate la maximum. Deci, specificând din start că nu e vorba de experiențe chimice (care nu pot fi minime, ci mai curând definitive), să vedem ce puteți face pentru a vă vedea visul cu ochii.

Dar... De ce trebuie neapărat să deveniți înțelepți? Știm doar că fericiți sunt cei săraci. Dar numai cu duhul. În fine, e problema voastră, înțelepciune vreți, înțelepciune s-aveți! Pentru a ne putea alinia tematicii rubricii de azi, trebuie să vă pregătiți sufletește să deveniți universali. Chiar și valabili. Deci, burdușiți-vă camerele cu toate culegerile de maxime, proverbe, pilule de înțelepciune, dicționare și... Tociți-le! De pildă, ce poate fi mai dragălaș, satisfăcător, exaltant decât să debităm celor din jur (prieteni, dușmani, colegi): abradi, iros cai oinos megalon pematoni aitia?... știut fiind că, trecând drept erudiți, avem șanse să fim bănuți chiar și de înțelepciune... Presupunând că funcționarii reatebe, sau fedeebe (reneliști, de) știu oarece greacă veche, felul în care veți pronunța respectiva maximă îi va duce desigur cu gândul la studiile profunde și temeinice pe care le faceți asupra dialectelor încă nedescifrate din Oceania. Prin urmare, primul scop e atins: crearea unei imagini corespunzătoare, europene, ceea ce e mare lucru...

Al doilea lucru este acela că un înțelept nu-și pierde vremea explicând în neștire ce semnificație are cutare lucru, nu despică firele în patru, lăsându-și interlocutorii, tehuți de extaz, să extragă singuri, în mintea lor, concluziile favorabile înțelepciunii ce vă caracterizează. Dacă, totuși, unii se vor dovedi îndeajuns de inabili și vor întreba ce-l aia sau ailaltă, s-aveți o mână liberă, pe care s-o treceți gânditori prin păr (al vostru, dac-aveți), oftați (tabagic) și emanați cugetări pigmentate cu sintagme de tip „culturalizarea maselor”, „ca un fir roșu”, „profunde semnificații”.

Al treilea lucru...

A, chiar vreți să aflați ce-nseamnă panseul emis mai sus, în greaca cea veche? Îmi pare rău, rubrica de traduceri nu e pe pagina asta. Cât despre înțelepciune, mai vorbim noi!

MARA POPA ■

În colaborare cu RADIO ÎN BLUE-JEANS, de la corespondentul nostru special în Italia, Gabriel Bassarabescu

„Speciale San Remo” (10)

Iată-ne ajunși la finalul acestui maraton.

Într-o lună începe festivalul Mamaia '95, iar în primele zile ale lui septembrie, festivalul Cerbul de Aur.

Dacă la Mamaia vom vedea nivelul muzicii ușoare românești din 1995, la Cerb vom avea bucuria de a ne simți cu adevărat martorii unui festival de talie internațională.

Ei bine „Da”, începem să avem din ce în ce mai multe argumente în favoarea unei comparații, a unei paralele Brașov - San Remo.

Dacă în 1994 l-a avut ca invitat la Brașov pe domnul Marc Conneely - director la MTV Europe, în 1995 pe lângă o nouă vizită a aceluiași domn și o serie de prezentări ale festivalului în cadrul rubricilor de informații ale MTV Europe, îl vom avea ca invitat (membru în juriu) și pe domnul Roberto Arcadu - șeful departamentului de exploatare internațională, al casei de discuri Poly Gram Italia.

Și Sony Music Entertainment, colosul mondial ce nu mai are nevoie de nici o altă prezentare, va fi din nou prezent în acest an, prin tânărul Massimo di Cataldo, după ce anul trecut a promovat-o pe Antonella Arancio, și nu fără succes, ca fiind câștigătoarea secțiunii debut discografic.

Prezența marilor case producătoare și a principalelor canale de promovare este nu numai de dorit, ci chiar obligatorie, aceasta fiind singura șansă de ieșire din trista mediocritate provincială ce corodează creațiile

locale (naționale). Nu ne putem lua însă „bye bye-ul” convenit de la San Remo '95 până nu ne vom reaminti participanții (și cântecele lor) într-o variantă oarecum inedită, dar extrem de plastică, ce constă în încadrarea lor în diverse grupe conjuncturale.

Astfel, la secțiunea **Mari-voci** îi vom include pe Andrea Bocelli cu piesa „Con te partiro” și pe Massimo Ranieri cu a sa „La Vestaglia”.

Urmează **Doamnele Imprevizibile**: Patty Pravo cu „I giorni dell'armonia” și Loredana Berté cu „Angeli & Angeli”.

Secțiunea **Staruri Debutante** are trei personalități:

- Lorella Cuccarini cu „Un altro amore no”

- Fiorello cu „Finalmente tu”

- Max - 883 cu „Senza averti qui”

Secțiunea **Reveniri** îi are pe Drupi și pe Toto Cutugno, amândoi foarte hotărâți, vrând fiecare câte ceva, primul „Voglio

una donna”, iar cel de-al doilea „Voglio vivere in campagna”.

Bomba Marandi reprezintă „frisca” festivalului, Gianni și Barbara Cola realizând cu „In amare” un adevărat triumf.

Melancolie și distincție la 50 de ani - cred că este cea mai bună caracterizare ce li se poate face celor două figuri „istorice”: Gigliola Cinquetti și Giorgio Faletti, precum și pieselor „Giovane vecchio cuore” și „L'assurdo mestiere”.

Urmează **Plutonul Outsiderilor** - care debutează cu Trio Melody (Ma che ne say), continuă cu Sabina Guzzanti e la Riserva Indiana (Troppo sole), culminează cu Ivana Spagna (Gente come noi) și se încheie cu Mango prin „Dove vai”.

Danilo Amerio și cele două „G”, adică Gloria și Giorgio reprezintă cu siguranță mascota anului 1995.

Prin secțiunea **Nove Proposte** au trecut cu bine (chiar extrem de bine) Massimo di Cataldo, Dham, Rock Galileo, Mara, Deco și mai ales alte două nume care au toate șanse-

le de a deveni „Big” în 1996: „Neri per Coso” și Gianluca Grignani. Cântăreții, compozitorii, instrumentiști și juriul și-au făcut datoria. Italia a fost mulțumită (măcar pentru 5 zile).

Sperăm că și în România să se întâmple la fel.

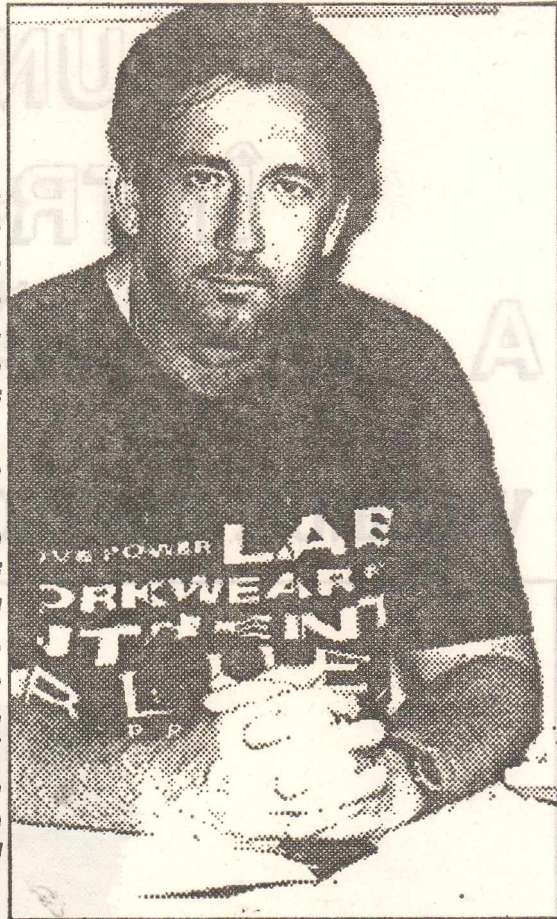

Jean Marie Boursicot

Întotdeauna sunt neliniștit când spectacolul are loc în altă țară. Sunt, totuși, convins că publicul român se va lăsa antrenat în regăsirea copilului din sine ce se amuză, în timpul unei nopți de sărbătoare non-stop. De reacțiile dumneavoastră depinde succesul. Aș vrea să vă facă plăcere; plăcerea dv. o produce pe a mea.

Vineri, 9 iunie 1995, a avut loc la Sala Palatului din București, un spectacol mai puțin obișnuit, primul de acest gen la noi în țară, „Noaptea devoratorilor de publicitate”, organizat de Societatea DAKINO GROUP și INSTITUTUL FRANCEZ din București. Societatea DAKINO GROUP, al cărei președinte este dl DAN CHIȘU, dispune de mijloace de producție publicitare și aparatură de filmare BETA-CAM SP, ceea ce a asigurat succesul acestui spectacol.

Dan Chișu

Vineri, 9 iunie, la Sala Palatului a fost o noapte de vis datorită

Devoratorilor de publicitate

■ Nimic nu pledează mai bine în sprijinul afirmației că publicitatea este religia societății de consum, decât convertirea pasiunii lui JEAN MARIE BOURSICOT în cel mai inedit spectacol ce se desfășoară de 14 ani peste tot în lume.

■ Fascinat de reclame, colecționându-le perseverent, el a devenit nu doar membru în prețioasa CARTE a RECORDURILOR (posedă peste 500.000 de clipuri publicitare), ci și creatorul acestui spectacol carnaval numit:

Noaptea devoratorilor de publicitate

■ Departe de orice voracitate ce ar părea că respiră din titlu, NOAPTEA este în primul rând o dimensiune a culturii. Pentru că a fi precis și coerent, concis și rapid, reușind să mențină atenția privitorilor timp de 10-20-30 secunde, populându-le imaginația cu figuri, cuvinte ori sunete, înseamnă un indiscutabil talent.

O scripire de genialitate.

■ Temele, realizatorii, protagoniștii clipurilor, uimind prin varietate, ingeniozitate, percutanță, creează perfectul cadru al unui carnaval lipsit de constrângeri, idei fixe ori prejudecăți.

■ Aderi sau nu. Dar oricum toți se pot manifesta. O față a libertății spiritului, în definitiv. Publicitatea devine propriul ei spectacol, ca o împlinire necesară.

■ Pentru prima dată în România, în organizarea societății DAKINO și a INSTITUTULUI FRANCEZ, a avut loc acest spectacol absolut și unic.

Și nu a fost decât pentru a vă da ideea...

■ În această seară ați îndrăznit să riscați intrând în lumea halucinogenă a...

Noptii devoratorilor de publicitate

■ Imagini, vis, muzică, râs și senzaționalitate într-un cocktail detonant.

■ Timp de șase ore non-stop, ochii, urechile și mintea v-au fost asaltate.

■ Noaptea întreagă a fost a voastră...

BUN VENIT ÎNTR-O LUME A SĂNĂTĂȚII TUTUROR

VACCINURI ȘI MEDICAMENTE PENTRU ANIMALE

Listă medicamente:

- SUANOVIL 20 (antibiotic)
- CHLORTETRASON (antiinfecțios și antiinflamator)
- OCYTOCINE (substanță hormonală)
- PARVODOG (vaccin contra parvovirozei)
- TETRADOOG (vaccin complex tetravalent)
- HEXADOOG (vaccin complex hexavalent)
- RABISIN (cel mai eficace vaccin antirabic)
- STOMORGYL P.A. (tratament specific al afecțiunilor bucale la animale de companie)

Reprezentanța în București RHÔNE-POULENC ROMANIA

Adresa: Str. Șipotul Fântânilor nr. 8,
Sector 1, București, România
Tel: (01) 312.18.48, 312.19.96
Fax: (01) 312.18.23

Distribuitori:

BIOVET IMPEX S.R.L.
Str. Sebastian 211, sector 5, București
Tel: (01) 631.27.04, Fax: (01) 410.32.80
MEDIVET COMIMPEX S.R.L.
Str. Cipariu 9, ap. 35, Cluj-Napoca
Farmacie veterinară: P-ța Mihai Viteazu
Tel/Fax: (064)19.06.32 - Cluj-Napoca

Bănci

Alte două piețe en gros vor opera la Gura Humorului și Râmnicu Sărat

La 6 iunie a avut loc la Gura Humorului, județul Suceava, deschiderea oficială a pieței en gros pentru animale vii și cereale, finanțată de programul PHARE. Deja în această primă zi au fost negociate 100 de contracte pentru animale vii.

Pe 15 iunie se va deschide a doua piață en gros de fructe și legume din România la Râmnicu Sărat (județul Buzău). Piața, localizată în strada Armoniei nr. 62, se întinde pe o suprafață de peste 20.000 metri pătrați, din care 4000 metri pătrați sunt acoperiți.

Scopurile piețelor sunt:

- dezvoltarea regională a comerțului cu animale vii și cereale respectiv legume și fructe
- dezvoltarea serviciilor pentru agricultura la nivel regional
- modernizarea sistemului de distribuție și marketing
- crearea unui sistem informațional modern privind oferta, cererea și prețurile produselor comercializate
- creșterea economică regională

Ambele piețe urmăresc dezvoltarea mecanismelor economiei de piață specifice unei agriculturi moderne și competitive. Având în vedere statutul României de asociat la Uniunea Europeană, reforma în agricultură, în comercializarea produselor acestea trebuie văzută ca parte integrantă a procesului de pregătire a României pentru intrarea pe piața europeană. Proiectul beneficiază de asistență financiară și tehnică a programului PHARE al Uniunii Europene. PHARE urmărește sprijinirea reformelor din țările Europei centrale și de est, pentru ca aceste țări să-și reia locul firesc în rândul marii familii a democrațiilor europene.

Piețele en gros constituie șase proiecte pilot din domeniul agriculturii, ce beneficiază de finanțarea programului PHARE al Uniunii Europene. Prima piață pentru cereale s-a deschis în ianuarie, la Slobozia. Două piețe de animale vii s-au deschis la Sângeorgiu de Mureș (în aprilie a.c.) și la Gura Humorului (iunie). Alte două piețe de fructe și legume s-au deschis la Medgidia (mai) și la Râmnicu Sărat (iunie), cărora le va urma cea de a șasea, la Arad.

Pod România - Bulgaria

România își păstrează poziția în ceea ce privește amplasarea viitorului pod peste Dunăre, care va fi construit în colaborare cu Bulgaria și va beneficia de asistență financiară din partea PHARE, a declarat ministrul Transporturilor, Aurel Novac. În urma întrevederii pe care Aurel Novac a avut-o la Viena, la Conferința Europeană a Miniștrilor de Transport, cu omologul său bulgar, S. Stamenov, s-a stabilit ca, la viitoarea întâlnire a celor două părți, ministrul bulgar să-și exprime punctul de vedere în această problemă. România a propus trei variante de amplasare a podului: Turnu-Măgurele - Nicopole, Giurgiu - Ruse și Corabia - Zagraden, în timp ce propunerea Bulgariei este Bechet - Oreahovo. Finanțarea construcției podului se va asigura din credite provenite de la PHARE și Banca Europeană de Investiții, în valoare de 300-450 milioane dolari. Uniunea Europeană a cerut celor două părți să ia o decizie în privința amplasării până la 1 mai, termen prelungit ulterior cu încă trei luni.

Burse • Afaceri •

Agenții economici de stat nu respectă disciplina financiară

Florin Georgescu - ministrul Finanțelor, a prezentat vineri, 9 iunie, la ședința Guvernului, rezultatele unui control efectuat de specialiști ai ministerului pe care îl conduce, privind respectarea disciplinei financiare și bugetare. Au fost controlate 167 instituții publice și 330 agenți economici, unde s-a constatat: menținerea nivelurilor înalte ale creanțelor neincasate și ale arerelor, lipsa de lichidități determinată de nivelul imobilizării în stocuri, utilizarea redusă a creditelor bancare pentru plata datoriilor și inexistența în contracte a scadențelor de plată.

Împrumut BEI

Guvernul a ratificat vineri un Acord privind împrumutul Băncii Europene pentru Investiții (BEI), în valoare de 120 milioane ECU, destinat RA Romtelecom. O primă tranșă, de 80 milioane ECU, este alocată pentru achiziționarea din import a unor echipamente de climatizare și întreținere și a unor terminale de transmisie pentru centralele telefonice digitale cu 10.000 și 20.000 linii. A doua tranșă, de 40 milioane ECU, va fi livrată în funcție de aplicarea politicii sectoriale de restructurare.

Modernizarea autostrăzii București - Pitești

Aurel Novac, ministrul român al Transporturilor, a discutat, la Conferința Europeană a Miniștrilor de Transport, de la

Viena, posibilități de modernizare a autostrăzii București - Pitești. În acest sens, urmează să se negocieze suma de 60 milioane dolari cu concernul german Strabach, partener tradițional al Krupp. Strabach intenționează să investească în România într-o serie de proiecte de infrastructură a transporturilor, printre care și modernizarea autostrăzii București - Pitești.

Austria va închiria României garnituri de tren

La Conferința Europeană a Miniștrilor de Transport, care a avut loc între 6 și 8 iunie, la Viena, ministrul român al Transporturilor, Aurel Novac, a primit asigurări din partea omologului său austriac, Viktor Klima, privind colaborarea în domeniul transportului combinat. Partea austriacă va închiria, pentru început, una sau două garnituri de tren cu roți speciale, destinate transportului combinat. Astfel, se vor putea realiza trasee între punctele de trecere a frontierei de la Arad, Oradea, Timișoara, cu legătură București-Progresul și, mai departe, cu Kaspician (Bulgaria) spre Turcia, Iran, Irak, informează Serviciul de Presă al Ministerului Transporturilor. Un al doilea traseu va lega București-Progresul de portul Constanța și, cu feribotul și RO-RO, spre Samsun și Trabzon (Turcia). Aurel Novac a prezentat, de asemenea, ministrului ungar al transporturilor intenția României de a dezvolta transportul combinat începând de la granița româno-ungară, urmând ca discuții detaliate pe această temă să aibă loc cu ocazia vizitei ministrului ungar în România, între 5 și 10 iulie.

„Daewoo și calul troian din România”

Cu investiții străine în valoare de numai 1,3 miliarde dolari înregistrate în cinci ani, România continuă, în ciuda progreselor din economie, să fie apreciată ca una din țările est-europene cel mai puțin atractive pentru străini. România resimte, mai mult decât alte țări din Est, consecințele prudenței străinilor în a efectua investiții directe în afara țărilor de origine. În consecință, investiția Daewoo în industria auto românească a fost resimțită ca un succes de către sud-coreeni, care, în decembrie 1994, au obținut controlul asupra a 51% din capacitatea șantierelor navale de la Mangalia, iar în aprilie 1995 au semnat un contract de colaborare în valoare de 400.000 dolari cu societatea Electronica din Bacău, vizând asamblarea de televizoare color și alte aparate audio-video.

Cele două societăți românești producătoare de automobile - Dacia Pitești (cu licență Renault) și Automobile Craiova (cu licență Citroen) s-au confruntat după 1989 cu o scădere cu aproape trei sferturi a producției, ceea ce a impus găsirea unui investitor capabil să ofere capital și tehnologie modernă. Condițiile avansate de Renault au fost considerate inacceptabile de către partenerii români, constructorul francez pierzând un contract unde avea toate atuurile pentru a deveni investitor strategic. Conglomeratul Daewoo, al treilea constructor auto-sud-coreean după Hyundai și Kia, a exploatat ocazia, societatea mixtă Rodae fiind înființată în noiembrie 1994, cu 51% din acțiuni deținute de partea asiatică. Dacă la cele cca 900 milioane dolari, cât va totaliza investiția sud-coreenilor la Craiova, se adaugă celelalte menționate, pe care aceștia intenționează să le rea-

lizeze în România, contribuția Daewoo ar echivala cu totalitatea investițiilor străine în România efectuate după 1989.

Toate acestea demonstrează că intenția Daewoo este extrem de serioasă - pătrunderea pe piețele Europei de Est și de Vest pomind de la exploatarea capacităților de producție românești. Politica firmei este practicarea unor prețuri cu 20% sub cele ale modelelor consacrate de autoturisme, în condițiile unor costuri de producție scăzute, posibile în România, unde salariul mediu este echivalentul a cca 80 de dolari. Autoritățile de la București n-au întârziat să-și arate considerația față de megainvestitorul sud-coreean: la începutul anului, Parlamentul a aprobat textul de lege cunoscut ca „amendamentul Daewoo”, prin care societățile care injectează în România peste 50 milioane dolari beneficiază de facilități fiscale, iar în martie a.c., Guvernul a decis reducerea cu 15% a taxelor vamale de import, până la sfârșitul anului în curs, pentru autoturismele cu capacități cilindrice corespunzătoare modelelor Daewoo Cielo și Tico.

Aceste măsuri de favorizare lipsită de discreție a concurentului sud-coreean în raport cu partenerii comerciali vest-europeni ai României au trezit deja neliniști la Bruxelles, în condițiile în care modelele de automobile produse în Occident sunt incluse exact în clasa cilindrică intermediară între cele corespunzătoare modelelor Daewoo și care nu beneficiază de reducerea taxelor vamale de import. Ambasadorii țărilor UE s-au reunit, în martie, pentru a discuta problema favorizării de către România a partenerului asiatic în detrimentul celor vest-europeni. Odată cu investițiile Daewoo, România a câștigat și o „tinichea atârnată de coadă” în relația sa cu Bruxellesul.

MEDIAFAX

BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR S.A.

**O bancă dinamică
pentru
parteneri dinamici!**

"CARDUL"

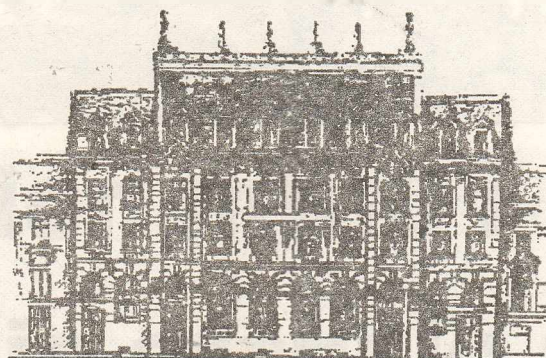
(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Un mare succes din punct de vedere al vânzărilor l-a înregistrat produsul VISA International adresat îndeosebi firmelor.

Acest produs a fost creat pentru a răspunde necesităților de plată legate de activități desfășurate în cadrul relațiilor de afaceri.

Visa Business Card - este un produs lansat de Visa International în anul 1990, pe

baza cercetărilor de plată care au dezvăluit potențialul foarte ridicat oferit de piața călătoriilor sau a altor acțiuni de afaceri.

Acest tip de card se utilizează pentru plata diverselor cheltuieli efectuate în interesul serviciului sau al afacerilor, ca de exemplu: servicii de cazare, masa, bilete de avion, închirieri de autoturisme, alte cheltuieli suportate de firme.

Produsul se adresează oamenilor de afaceri și salariaților firmelor, care călătoresc în mod regulat în interes de afaceri. Sumele cheltuite de personalul firmei sunt decontate din contul firmei.

Pe plan internațional se tinde tot mai mult spre achitarea, cu acest tip de card VISA, a cheltuielilor determinate de călătoriile de afaceri.

Printre avantajele de care se bucură posesorul unui Business card Visa se numără:

* eliminarea plății multor servicii cu numerar, care este destul de incomodă

pentru oamenii de afaceri;

* rezervări hoteliere garantate;

* pot beneficia de un pachet de servicii, care cuprinde:

- asigurarea medicală și juridică de urgență acordată oriunde în lume;

- asigurarea în caz de întârzierea călătoriei;

- asigurarea pentru întârzierea bagajelor;

- asigurarea pentru înlocuirea documentelor importante pierdute în timpul călătoriei.

BANCOREX rămâne la dispoziția dumneavoastră și, pentru orice informație suplimentară, răspunde la

telefon: 614.91.90
int. 9221, 9222, 9223

**În toate meseriile, dar primordial în
jurnalistică, morala și autocenzura
sunt esențiale pentru realizarea
echilibrului necesar democrației și
progresului.**

Fotografi de FLORIN IONITA

„Dacă dorim ceva, trebuie să muncim”

A.S.R. Principesa Sofia, a început să scrie povești pentru copii în urmă cu 15 ani, dar a debutat în literatură pe 6 iunie 1995 cu o carte de povești intitulată **Copilul soarelui** (Editura DALI). Cartea cuprinde zece povești, care dau impresia cititorului că totul se petrece acum, nu cu mult timp în urmă, așa cum se obișnuiește în basme.

Pentru mai multe amănunte despre activitatea literară, dar mai ales despre viața sa de zi cu zi, A.S.R. Principesa Sofia a acordat un interviu în exclusivitate pentru revista **Flacăra**:

- **Alteță, vă rog să faceți câteva precizări în legătură cu biografia dv., necesare oamenilor din România.**

- Sunt născută în Grecia. Am mers la școală în Elveția și în Anglia, iar studiile universitare le-am făcut în SUA - Bele Arte și grafica la Universitatea din Carolină de Nord și la Corcoran School of Art din Washington.

- **De când datează activitatea literară a**

Alteței Voastre Regale și ce cărți veți mai scrie?

- Prima mea poveste pentru copii am scris-o acum 15 ani, iar în ultimii trei ani am dăruit mai mult timp acestor povestiri. Sper că vor urma mai multe cărți, dar va fi o surpriză!

- **Când ați hotărât să vă lansați cartea în România, ați întâmpinat obstacole din partea autorităților române?**

- Niciodată nu am întâmpinat obstacole din partea autorităților române.

- **Faceți parte din familia regală de România. Aveți un privilegiu, în viața de zi cu zi, decurgând din acest fapt?**

- Dacă există un privilegiu, este tocmai acela că pot să-mi ajut mai mult țara. Iar acesta este un privilegiu!

- **Vă permiteți o viață de lux sau nu, având în vedere că în 1947 familia regală a plecat în exil fără valori materiale?**

- Este așa cum spuneți - tatăl meu a plecat din țară fără valori materiale. El a fost un mare exemplu pentru surorile mele și pentru mine. Regele ne-a învățat să muncim, pentru a trăi, așa cum a făcut el însuși. Ne-a învățat că, dacă ne dorim ceva, trebuie să muncim și nu să așteptăm să vină la noi ceea ce ne dorim.

De exemplu, din lipsă de bani, a trebuit să-mi întrerup studiile universitare, ca să muncesc, și astfel am putut să-mi continui studiile. Dar am mulțumirea că aceste studii îmi aparțin cu totul mie!

DAN GHEORGHE ■

Alteța Sa Regală Principesa Sofia, la debutul cărții sale, acordând autografe

Foto: ELENA GHERA

DI Ion Rațiu, președinte de onoare al Fundației Omenia, între lady și lordul Blake, care poartă maramă bucovinene

Într-o atmosferă sărbătorească,

S-a inaugurat Casa Omenia Internațional

Fundația internațională de caritate, reconciliere și pace Omenia s-a impus în societatea românească prin neobosită activitate a dnei **Minodora Ilie**, președinte-fondator. Domnia sa a reușit să adune sub... steagurile omeniei personalități aparținând întregului eșichier politic. Atunci când trebuie adusă pacea, culoarea politică nu mai contează, „afirmă” domnia sa. De asemenea, dna Minodora Ilie a reușit să creeze o... rețea de filiale ale acestei fundații, lucru mai rar întâlnit, în întreaga țară. Ca membri fondatori ai acestor filiale s-au... înscris personalități de prim rang ale județelor: primari, prefecți, subprefecți.

Principală activitate a acestei fundații o reprezintă actele de caritate. De exemplu, în București există filiale Omenia în fiecare sector. Ele sunt... dotate cu asistente sociale care, benevol, străbat cartierele în căutarea năpăstuiților soartei. Ei sunt luați în evidență și, ori de câte ori este posibil, sunt ajutați cu haine, alimente, medicamente, cărți, scaune cu rotile sau sfaturi competente. „Acționarii” fundației sunt prosperi oameni de afaceri, dornici să se evidențieze în competiția... donațiilor.

Cea care a câștigat, detașat, respectiva competiție a fost firma „Erbașu”. Constructorii au reușit ca, la începutul lunii iunie, să dea la cheie superbul sediu al fundației, în strada **Cotroceni nr. 11 B**, singurul lucru ce le lipsea, membrii încropindu-și adăpost la umbra... primărilor. Inaugurarea acestui sediu, important eveniment monden, a fost realizată de către invitatul de onoare, **lordul Blake**, șeful conservatorilor britanici din Cameră. Domnia sa ne-a declarat că a rămas profund impresionat de ideea de reconciliere și pace promovată de Fundația Omenia, mai ales că există filiale ale acesteia din Israel și până în Iran, deci aproape în lumea întreagă s-au găsit suflete caritabile dornice de pace și bună înțelegere.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Primul Compact-Disc al formației **PASĂREA COLIBRI** (Mircea Baniciu, Mircea Vintilă, Vladi Cnejevici, Florian Pittiș) a fost lansat la magazinul MUZICA din Calea Victoriei, în ziua de 15 iunie 1995.

Producător **Dorin Stana**, președinte-director general al firmei **BLUE RIDGE INTERNATIONAL**.

Ultima oră

Nu-i urâm noi, cum se urăsc ei între ei!

Flacăra BIS magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

UN SECOL DE CINEMA

pag. 6-7

Cel mai mic actor

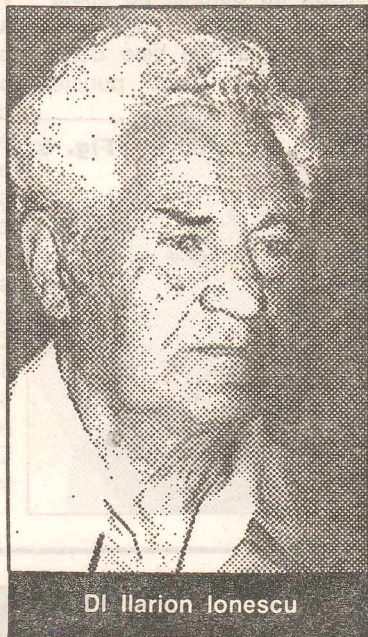
**Se numește
Danny De Vito
și are
numai
1.50 m.
S-a**

**fotografiat alături
de masivul
Arnold
Schwarzenegger
tocmai
pentru
evidențierea
contrastului**

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

25

Dl Ilarion Ionescu

**Mesaj din lumea de dincolo:
În fața mamei sale,
chipul soldatului
Vasile Rădulescu
apare, o clipă,
într-o lumină
puternică**

Această întâmplare ne-a fost povestită de dl Ilarion Ionescu, hipnotizator și bioterapeut, ocultist remarcabil și „om cu puteri miraculoase”. S-a petrecut în timpul celui de-al II-lea război mondial, în satul Udrești. Iată cum a povestit-o, atunci, dna Rădulescu: «Coborâsem în beci să scot o oală cu vin. Dintr-un colț al pivniței, pe neașteptate, a apărut o lumină puternică, ca o flăcără de magneziu. Din mijlocul ei, mi-a zâmbit, insistent, chipul fiului meu, Vasile. Am leșinat. Era în data de 20 august 1942. Am presimțit că ceva nu era în regulă.»

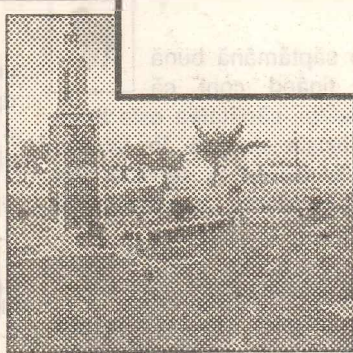
Din aceste motive, dna Rădulescu a apelat la serviciile... spiritiste ale lui Ilarion Ionescu, care își amintește: „Era o femeie disperată și obosită, plină de praf, îmbrăcată în haine de doliu. A venit la noi, acasă, însoțită de o fetiță de zece ani. Voia să întreb spiritele dacă Vasile, fiul ei, ostaș, dat dispărut, mai trăia. Mi-a lăsat o fotografie. Peste câteva zile, în vila de pe șos. București-Ploiești, am ținut ședința de spiritism, apelând la cel mai valoros mediu al meu, o doamnă preoteasă ce căpătase acest dar în urma morții unuia dintre copiii săi. Au participat: primarul orașului, dl ing. Mateescu, directorul uzinei Concordia și mulți alții. Vă spuneam de mediul meu. Ei bine, doamna, caz rar întâlnit, avea capacitatea de a vedea evenimentele, faptele, perfect situate în timp și spațiu și le povestea în cele mai mici amănunte. În stare de transă, cu fotografia soldatului pe frunte, ea a descris, amănunțit, o scenă de luptă pe Don, surprinzând momentul în care Vasile era sfărțec de un proiectil de brand, pe când încerca să se adăpostească în spatele unui tanc răsturnat. Era data de... 20 august '42”.

A consemnat BRÎNDUȘA NICOLAE ■

A reapărut pe Terra pasărea moa?

Ultima pasăre moa, înaltă de 1,5 metri, a fost văzută în anul 1769, de însoțitorii căpitanului Cook. De atunci ea nu a mai fost zărită nicăieri, fiind vânată fără milă de localnici. De curând, martori oculari au declarat că în lanțul munților Craigieburn, din Noua Zeelandă, au zărit un asemenea exemplar. Deoarece și alți martori au declarat că au văzut animale dispărute de mult (cum ar fi lupul de Tanzania), relatări dezmințite ulterior, specialiștii sunt sceptici și în privința păsării moa. Mai ales că ea a fost zărită singulară și nu în grup, așa cum este modul ei de viață normal. Totuși o echipă japoneză a început să facă cercetări în zonă. (A. D.)

Vestigiile farului de la Alexandria

Farul de la Alexandria, început de Ptolomeu I, în secolul III î. Ch., pe insula Pharos aflată în largul mării, în dreptul orașului Alexandria, a fost terminat în anul 280 de Ptolomeu Philadelphul. În secolul al XII-lea farul se afla încă în picioare, deși își pierduse o parte din înălțimea sa de 122 metri, ca urmare a unor cutremure de pământ. În secolul al XIV-lea sultanul Quait-bey a înălțat cu o parte din pietrele acestei mărețe construcții o moschee și un fort. Multă vreme nu s-a știut ce au devenit resturile monumentului, apreciindu-se că ele s-au scufundat sub apă în urma unor

numeroase cutremure ce au făcut să dispară insula Antirodos și o parte din Pharos. De curând, doi specialiști de la Institutul francez de arheologie orientală din Cairo, cu ajutorul unui magnetometru cu rezonanță magnetico-nucleară, au reușit să descopere în mare, la o adâncime de 5-10 metri, locul unde se află vestigii ale faimosului far de la Alexandria. Aparatajul a putut să identifice aceste urme prin diferența de densitate dintre pietrele de construcție și sedimente.

AUREL DIANU ■

Presopunctura împotriva durerilor de spate

Dacă vă supără spatele nu recurgeți imediat la analgezice. În cazul în care nu aveți suficient timp să mergeți la un cabinet specializat, unde să faceți gimnastică, încercați să vă ameliorați durerile prin presopunctură. Se pornește de la ideea că durerile sunt cauzate de perturbări ale liniilor energetice ale corpului. Apăsarea în anumite puncte poate duce la deblocarea liniilor energetice. Există în total 365 puncte, (fig. 1). Dintre acestea,

Fig. 1

pentru a scăpa de durerile de spate apăsați punctele reliefate în fig. 2. O să vă simțiți imediat mai bine după ce ați apăsă în două puncte alăturate vertebrei lumbare, așa cum se vede în fig. 3. Pentru partea superioară a spatelui, trebuie acționat în zona aflată sub omoplați. Dacă suferiți de lumbago,

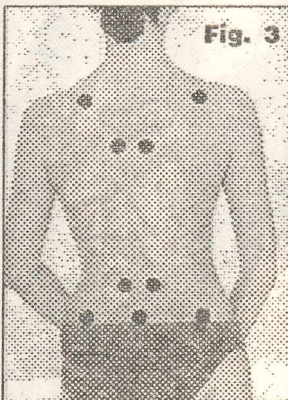

Fig. 3

vă poate ajuta apăsarea punctului dintre tendonul lui Ahile și articulația tibio-tarsiană (glezna). După ce ați apăsă 15 secunde, faceți o scurtă pauză și repetați de patru ori. După două zile o să vă fie mult mai bine.

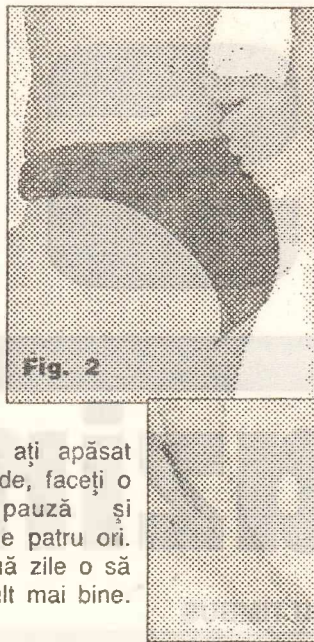

Fig. 2

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeți căile autovindecării

Curățirea bilei

Această tehnică naturistă se aplică după o pregătire prealabilă de minimum 21 de zile de dezintoxicare, destresare, deparazitare, detoxifiere, dedrogare, denicotinizare. Hrana va fi alcătuită numai din rădăcinoase, dimineata; frunzoase la prânz și fructe, seara. Se vor consuma, bineînțeles, și doi litri de ceaiuri sau sucuri de legume/ fructe, zilnic. Nimic altceva, așa cum v-am învățat.

Procedura de curățire a bilei începe în ziua a 11-a din fazele lunii, când luna este în creștere. Trei zile la rând se bea numai suc de mere obținut cu ajutorul storcătorului electric. Deoarece sucul se oxidează foarte repede, se bea imediat după stoarcere, cantitatea zilnică fiind... nelimitată.

În cea de-a treia zi de suc de mere (adică ziua a 13-a din fazele lunii), sucul se va bea numai până la ora 19, moment în care începe o altă etapă.

Se pregătește o pernă electrică, 150 mililitri de suc proaspăt de lămâie

și 150 de mililitri de ulei de floarea-soarelui (de preferat stors la rece) sau, în cel mai nefericit caz, de ulei de măsline, în două căni separate. Se vor bea, din 15 în 15 minute, câte trei linguri de suc, puse într-o altă cană, deasupra adăugând trei linguri de ulei. Lămâia are și rolul de a tăia greața. În această perioadă, de la ora 19 și până se va termina îngurgitarea lichidelor, veți sta culcat pe partea dreaptă, păstrând tot timpul perna electrică pe bilă și pe ficat, atât de fierbinte cât puteți suporta. De ce? Căldura ajută, alături de zeama de lămâie, la fluidizarea mëlului și reziduurilor, la gelatinizarea eventualelor calculi renali, iar uleiul gresiază traiecul de eliminare a acestora. Eventualele pietre se vor regăsi în materiile fecale, de regulă gelatinizate (la aer se reîntăresc), de culoare verde-închis.

Următoarea etapă se desfășoară astfel: vă așezați pe vine, vă astupați nara stângă cu vată și respirați numai pe nara dreaptă timp de 10-15 minute, puternic. Dacă, eventual, apare amețelă (din cauza hiperventilației rapide și oxigenării sângelui ce

ajunge la creier), opriți procedura, vă liniștiți și... o reluați. La inspirație, se va trage aer în piept până la refuz. La început, expirația va fi fără efort, lin, fără forțare, dar profundă pentru a scoate tot aerul rezidual din plămâni. Astfel, se realizează un masaj intens al ficatului și al bilei.

După trei zile de la începerea acestei ultime etape, se colectează circa 600 de mililitri de urină proprie care se fierbe până ajunge la 150 de mililitri. Cu această cantitate se face o clismă, la temperatura suportabilă, păstrându-se, în interior, circa 20 de minute. Apoi, se va aplica și o clismă normală, cu plante medicinale (mușetel, sunătoare etc.) **Atenție! Clisma cu urină proprie dă senzația de arsură. Nu vă speriați, este un semn bun!**

Cam în a patra zi, între orele 9-12, se vor elimina pietrele și nămolul din bilă.

Nu uitați! Cel puțin trei zile după clismă, veți bea numai lichide, ceaiuri, sucuri de zarzavat, apoi încet-încet, treceți pe regimul natural dinainte.

Vă urez succes!

Modă

Ce asortez la pantalonii mei deschiși la culoare?

„Am două perechi de pantaloni, o pereche albă, iar cea de-a doua bej deschis. Având în vedere că am 1,70 m înălțime și 85 de kg, ce credeți că ar trebui să port în partea de sus ca să mă avantajeze?”

Pentru a ascunde cu iscusință câteva părți critice, ceea ce purtați în partea superioară trebuie să fie întotdeauna mai lung și lejer, să acopere șoldurile. Imbrăcați deci bluze sau pulovere lungi, blazere clasice, veste lejere. Toate acestea, inclusiv tricourile, pot fi despicate pe lateral. În ceea ce privește culorile, aveți mână liberă, deoarece cu alb și bej se potrivește orice. Dar chiar mai important decât ce culori asortați, este ceea ce purtați pe dedesubt, deoarece pantalonii deschiși la culoare sunt aproape întotdeauna transparente. Cel mai bine ar fi să recurgeți la un slip de culoarea pielii, care să nu fie prea strâmt.

siguranță acest lucru la sfârșitul săptămânii. Păstrați-vă deci calmul.

PEȘTI

Minunată, superbă este pentru dv. această săptămână. Totul vă merge din plin - bani, sănătate, dragoste, serviciu.

BERBEC

Aveți parte de o surpriză foarte plăcută din partea persoanei iubite și acest lucru va avea darul să vă păstreze calmul atunci când vor apărea unele probleme la serviciu. Starea sănătății este bună și cu banii nu veți avea probleme.

TAUR

Plutesc norii deasupra dv., dar ei se vor risipi la sfârșitul săptămânii. Sănătatea și banii nu vă fac probleme. Cum persoana iubită este alături de dv., încercați și păstrați-vă calmul.

HOROSCOPI

Săptămâna 19-25 iunie

GEMENI

Este momentul să vă chibzuți fiecare bănuț, deoarece ei nu vă mai ajută ca în zilele trecute. Nici sănătatea nu este strălucită și la serviciu sunt unele probleme, deci nu vă rămâne decât să așteptați fără nervi zile mai bune.

RAC

Vor fi unele certuri în familie, dar persoana iubită este alături de dv. și vă ajută în tot ceea ce între-prindeți. Cu bugetul și sănătatea stați bine și la serviciu nu sunt probleme.

LEU

Este o săptămână bună pentru dv. ținând cont că banii sunt destui, sănătatea este bună și este o liniște deplină în familie. Sunt unele probleme la serviciu, dar nu le băgați în seamă, nu vă vizează pe dv.

FECIOARĂ

Nimic nu vă poate indispune în aceste zile. Nici micile probleme ce apar la serviciu, nici lipsa banilor. Fericirea și liniștea familiei reprezintă totul pentru dv. în această săptămână. Sănătatea nu vă dă bătăi de cap.

BALANȚĂ

Calmați-vă, banii găsesc în sfârșit drumul spre dv. Sănătatea este bună, iar la serviciu lucrurile reintră în normal. Acasă nu sunt probleme care să vă indisponă.

SCORPION

O săptămână superbă, ce se va încununa de succes dacă știți să bateți fierul cât e cald. Familia, banii și sănătatea nu vă fac probleme.

SĂGETĂTOR

Liniștea ce domnește în jurul dv. este cea dinaintea furtunii. Aveți grijă deci, la sfârșitul săptămânii, și păstrați-vă calmul. Cu banii și sănătatea stați bine.

CAPRICORN

Dacă știți cum s-o faceți și acționați la timp, cu siguranță că veți reuși în afaceri. Banii vă dau oarece bătaie de cap, dar nu vă faceți probleme, veți trece cu bine și peste această încercare.

VĂRSĂTOR

Totu-i bine când se termină cu bine. Veți spune cu

Vă dor genunchii? Respectați aceste 10 reguli !

Urcatul scârilor, căratul bagajelor grele, frecarea podelelor - sunt câteva activități tipice care genunchii dv. să suferă. Femeile sunt cele care au deseori probleme cu această articulație, expusă celor mai frecvente accidente. Pentru a nu se ajunge aici, respectați cu cea mai mare strictețe recomandările medicului ortoped C. H. Schreiner din Bochum, Germania, și anume:

1. Faceți cât mai multă mișcare posibil. Important este să nu supuneți genunchii unor sarcini prea mari. Înotați și mergeți cu bicicleta.
2. Reduceți greutatea corpului dv. la valorile normale. Fiecare kilogram în plus apasă pe articulația genunchiului.
3. Pentru relaxare, ridicați ori de câte ori aveți posibilitatea picioarele și îndoiți ușor genunchii, așa cum se vede în fotografie. Nu vă întindeți picioarele pe masă ca americanii, deoarece această poziție face și mai mult rău articulației genunchiului.
4. Nu cărați greutăți prea mari, pentru că suprasolicitați genunchii.
5. Evitați statul

în picioare și mersul pe jos timp îndelungat, pentru că întreaga greutate a corpului se sprijină pe articulații.

6. Nu purtați tocuri foarte înalte! Atunci când călcăiul stă mai sus decât vârfurile degetelor, genunchiul este suprasolicitat.

7. În funcție de posibilități purtați încălțăminte cu talpa moale, deoarece acest tip amortizează mai bine șocul care apare la mersul pe ceva foarte dur, cum ar fi piatra sau betonul. Genunchii dv. se bucură pur și simplu atunci când mergeți pe iarbă sau prin pădure.

8. Nu forțați prea mult îndoirea genunchilor, pentru că aceasta presupune un efort deosebit pentru articulații.

9. Renunțați la sporturi cum ar fi canotajul, tenisul, fotbalul, schiul și săriturile de orice fel.

10. Antrenați zilnic mușchii picioarelor prin înot, gimnastică, căci aceasta stabilizează musculatura și protejează articulația genunchiului.

Tratați-vă singuri

Timp capricios: ba soare, ba ploaie. Nici nu-ți dai seama când te-ai căpușit cu o tuse rebelă. Este mai bine să previi decât să tratezi, spune un vechi proverb, dar, dacă ați trecut în etapa a doua, cea a suferinței, încercați să reveniți la starea de normalitate urmând sfaturile bunicilor noastre.

Guturai - infuzie cu o linguriță de flori de ciuboșica cucului sau decoct din rădăcina aceleiași plante la o cană de apă. La decoct se daugă un vârf de cuțit de bicarbonat de sodiu, se beau 2-3 cani pe zi.

Răgușeală - infuzie din amestec de frunze de potbal, nalbă și lumânărică, 2 lingurițe la 200 ml

de apă. Se ia câte o linguriță, din oră în oră, până vă trece răgușeala. Tot pentru răgușeală - sirop de ceapă: se taie ceapa în rondele subțiri, se pun într-o farfurie, se presară zahăr și se lasă la macerat 24 de ore. Se iau 2-5 linguri pe zi.

Tuse - (1): se amestecă flori de pătlagină îngustă, lumânărică și potbal, la 250 ml apă clocotită; se pune din amestec cât luați între degete. Se bea îndulcit, de preferință cu miere, cu înghițituri mici, 3 cani zilnic. (2) - Seara, se toacă mărunt doi căței de usturoi, se adaugă câteva fire de pătrunjel și câteva picături ulei de măsline. Se acoperă până dimineața, se consumă pe o tartină, la micul dejun.

ALEXANDRU OROS ■

Bebelușul dumneavoastră trebuie să doarmă pe spate

Cum trebuie instalați sugarii pentru somn: pe spate, sau pe o parte? „În orice caz nu pe burtă”, tocmai au alirmat în mod categoric pediatrii francezi participanți la cea de-a 48-a ediție a colocviului Entretien de Bichat, care a avut loc la Paris în perioada 26 septembrie-1 octombrie. După părerea profesorului Michel Dehan, nu ar fi vorba numai de o simplă problemă de modă, sau de un conflict între generații asupra celei mai bune soluții de a îmbrăca, de a lega, de a alimenta sau de a culca bebelușii. Sunt afirmații fondate pe rezultate obținute pe o perioadă de zece ani de cercetare a factorilor care au provocat o moarte subită sugărilor. Riscurile s-au diminuat la jumătate în momentul în care copiii nu au mai fost culcați pe burtă.

Pentru a demonstra acest lucru, campaniile întreprinse în Țările de Jos, Marea Britanie, Australia, Noua Zeelandă, promovând culcatul pe spate, au fost urmate de o scădere spectaculoasă a numărului accidentelor, de la 67% la 30%. În Franța, tratamentul refluxului gastroesofagian în cazul tulburărilor respiratorii și stărilor proaste ale sugărilor se găsește fără îndoială la originea recomandărilor făcute de către medicii pediatri asupra poziției „prolicve centrale”, altfel spus, pe burtă, pentru toți bebelușii. Această măsură nu ar trebui aplicată decât în caz de reflux esofagian. Dacă s-ar obține o rapidă schimbare a obiceiurilor, 500 - 700 de cazuri de moarte subită ar putea fi evitate, în fiecare an, în Franța.

La granița dintre aliment și medicament:

LEUȘTEANUL

Leușteanul (Levisticum officinale Koch.) își are originea în sudul Iranului. În Europa se întâlnește numai în stare cultivată prin grădinile de legume, fiind o plantă mult apreciată în alimentație.

Atât partea exterioară a plantei cât și rădăcina au un miros plăcut, balsamic, datorită conținutului în ulei eteric care se ridică la 0,6 - 1% în planta uscată. Uleiul extras din rădăcini conține 70% phtalide, acid butiric, carvacrol, cumarină, sexqiterpene și, probabil, eugenol. În afară de ulei eteric, rădăcinile

de leuștean mai conțin: amidon, grăsimi, gome, substanțe tanante și acid malic.

Pentru menținerea conținutului de ulei eteric este bine ca rădăcinile să fie uscate întregi și nu fragmentate, iar temperatura de uscare să nu depășească 40°C.

Leușteanul se cultivă pentru frunzele sale, care se folosesc la condimentarea ciobelor, borșurilor și a unor fripturi. De asemenea, rădăcinile sale au întrebuințări în medicină.

În antichitate, leușteanul era

cunoscut sub denumirea de Ligusticum. În evul mediu era folosit ca diuretic, mai cu seamă în cazurile de hidropizie, umflături edematoase (cu deosebire la picioare), cistite, pielite, nevropatii, retenții urinare, albuminurie și migrene provocate de nefuncționarea normală a rinichilor. De asemenea, se mai folosește ca emenagog în cazuri de amenoree. După Madaus G. (1938), frunzele de leuștean au efect terapeutic asemănător cu cel al rădăcinilor.

Al. Borza (1968) precizează că leușteanul se folosește în medicina populară contra umflăturilor, a lîngorii (tifos și febră tifoidă), ca diuretic și expectorant și pentru stomac și frecții în dureri de cap.

Ing. ION I. ROVENȚA ■

Când istoria cască și se întinde la soare

Mai deunăzi, în Berceni, o ceată de cumetre înarmate cu mătură, au sărit să linșeze doi hingheri ce se pregăteau să prindă o haltă de câini vagabonzi. Strașnice muierii! Dar înainte de a vedea ce poate sta în capul unor asemenea valpurgii ale economiei de trecere, să ghicim ce simțăminte animă viața unui câine. Acest patruped de origine incertă este de 20.000 de ani cel mai fidel, mai generos, mai sincer, dezinteresat, docil, curajos, înimos și nedespărțit prieten al nostru. Numai că locul lui nu e în stradă, ci în curtea sau casa omului, sau chiar în patul lui, dacă dragostea e mare și labele sunt curate. Cu cei 300.000 de câini fără stăpân, nu puțin dintre ei bolnavi sau agresivi, Bucureștiul deține un record european absolut. Or, pentru capturarea bietelor necuvântătoare, aruncate în stradă tot de oameni, nu e nevoie nici de credite externe, nici de intervenția căștilor albastre. Dar ca și altădată, în fața tendințelor de igienizare morală și urbanistică, s-a pus de-a curmezișul mila românească.

Mila românească e de o esență aparte. Dacă există un centru nervos și pentru acest sentiment, atunci, la români, el acționează, desigur, prin inhibarea zonelor megleșe, unde, să presupunem, s-au depozitat momentele grele ale existenței: umilința, teama, foamea, frigul, nedreptatea și tot ce a îndurat cetățeanul nostru de-a lungul ultimelor decenii. Altfel, greu am putea înțelege cum, la numai 5 ani de la revoluție, omul de rând a uitat pur și simplu ororile apocalipsei comuniste, regretând deceniile de întuneric și teroare.

Încercați să trimiteți în judecată pe cei ce au arestat, schingiuit și ucis în anii dominației bolșevice. Azi, poporul le va găsi scuze. Obligați la muncă hoardele de țigani și omul de pe stradă va vărsa o lacrimă de mila lor. Instituți măsuri draconice împotriva celor care încalcă normele de conviețuire socială și „masele de oameni ai muncii” vor vedea în rigorile civilizației dovezi de dictatură și militarism. Slobode pot fi doar indolența, lenea, bunul plac. Iar în apărarea lor sare, ca întotdeauna, mila românească.

Numai că, stimați concetățeni, cu acest „treacă de la mine” și „lasă-mă să te las” nu se face istorie. Istoria cască, se întinde și se scaldă în nisip ca o găină cu păduchi. Marile popoare, ajunse în topul civilizației și al bunului trai, și-au croit destinul în forță, înlăturând fără cruțare pe toți cei ce le-au stat în cale. Nu e nevoie să privim prea adânc în istorie. Sub ochii noștri, dincolo de Dunăre, o mână de oameni sfidează Comunitatea Europeană.

Nici ca ei, dar nici ca noi.

LIVIU TIMBUS ■

un radio actual

În fiecare zi, de luni până vineri,
puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

TALK-SHOW-uri
LIVE

RADIO

637.37.90; 637.58.45

Luni: Portrete din gulagul românesc - Irina Corbu
Marți: Câinele de pază - Cornel Nistorescu
Miercuri: Punct și virgulă - Carmen Bendovski
Joi: Fiți întreprinzători - Bogdan Teodoru
Vineri: Taxiul de noapte - N.C. Munteanu

Bătrâni cu suflet tânăr

□ Longevitatea este datorată ori eredității, ori modului de viață

Deoarece numărul celor aduși pe lume este destul de mare, umanitatea are multe șanse să dețină recordul longevității. Și cu toate că teoriile moderne arată că este mult mai bine ca viața să fie scurtă, specia să se reînnoiască mereu, fiind mai adaptabilă, gerontologii fac intense cercetări pentru ca oamenii să trăiască mai mult, dar nu numai, ci fără a fi bolnavi.

Organismul este victima unei agresiuni fizico-chimice, care, în timp, antrenează degenerarea celulelor și țesuturilor. Celulele, cu excepția neuronilor, se reînnoiesc. Se produce un fel de copiere, dar, uneori, cu greșeli. Aceste mici greșeli pot fi fatale, deoarece provoacă boli.

Genele ne programează moartea. Din acest motiv, de curând, în Franța, geneticienii au realizat proiectul CRONOS. Rezultatele cercetării sunt din ce în ce mai spectaculoase. S-au descoperit două gene care există numai la centenari. Cromozomul 19 provoacă colesterolul (un alt semn al bătrâneții) și boala lui Alzheimer - boala degenerativă, cea care poate provoca infarctul de miocard. Există un ceas biologic al fiecărui organism. Acesta

„Pom-pom girls” din Arizona. Exercițiile efectuate duc și la o atenție distributivă.

este „orientat” în funcție de telomeri - extremitățile cromozomilor care, scurtându-se treptat, se scurtează și celulele.

S-a descoperit că molecula DHEA este un steroid produs de glanda renală. Bătrânețea nu este altceva decât un stoc de DHEA. În acest sens, se caută modalități pentru a elimina pe cât posibil producerea lor.

Începând de la 40 de ani, se pierd 100.000 de neuroni pe zi. Nu se mai pot acumula noțiuni noi ca în tinerețe, promptitudinea și atenția distributivă, care permite efectuarea mai multor operații mentale (cum este și conducerea automobilului), încep să se diminueze. Se pare că astăzi aceste pierderi pot fi compensate prin modificări structurale, stabilirea unor conexiuni suplimentare, substituirea neuronilor pierduți, în așa fel încât să fie remodelat circuitul lor. Descoperirea acestei plasticități cerebrale duce la ideea că bătrânețea poate fi relativă.

O altă cauză a uzurii organismului este stresul care produce și oxidarea, formându-se radicalii liberi. Aceștia sunt exact ca rugina. Dacă sunt „unși” cu vitamina E, betacarotide, zinc, vitamina C și selenium se amână cu mult îmbătrânirea organismului. În Laboratorul de imunologie a îmbătrânirii al Universității din Paris VI s-a realizat un cocktail de vitamine și de micronutrimente care ajută persoanele în vârstă să îmbătrânească mult mai târziu. La aceasta se mai adaugă și hormoni de întinerire. Toate la un loc „încarcă bateriile” sistemului imunitar.

MARIA ANTONESCU ■

Doi frați, de 93 și 96 de ani, participă alături de încă 400 de nonagenari la proiectul CRONOS.

A murit ultimul călău englez

Syd Dernley a funcționat drept „călău în serviciul Majestății Sale” 25 de ani, timp în care a spânzurat 29 de condamnați la moarte. Cariera lui de călău oficial a încetat în 1989 când a fost abolită pedeapsa cu moartea în Marea Britanie, dar atunci Dernley împlinise 65 de ani și a fost pensionat.

Călăul Majestății Sale - titlatură oficială - a scris o carte, „Istoria unui călău”, în care prezintă motivul opțiunii sale profesionale. După ce a citit un roman de Edgar Wallace s-a angajat ca ajutor al călăului de atunci, Albert Pierrespont, și la ieșirea la pensie a acestuia i-a ocupat locul. Călăul și-a primit salariul lunar, indiferent de numărul execuțiilor. Multe luni a și vegetat neavând de lucru.

Dernley l-a spânzurat pe Timothy Evans, acuzat de asasinarea soției. După opt ani adevăratul criminal a căzut în mâinile poliției, recunoscându-și fapta. Dernley a fost considerat călăul cel mai rapid din istorie. Pe George Riley, ucigașul unei bătrâne, l-a spânzurat în 15 secunde, iar pe James Inglis care omorâse două prostituate l-a executat în numai 13 secunde.

Înainte de a muri, într-o emisiune TV „Călăuza criminalului” (sic), călăul a prezentat spânzurarea drept „pedeapsa capitală cea mai umană, rapidă și lipsită de dureri”, arătând telespectatorilor și un model de spânzurare inventat de el. (A.H.)

La New York funcționează „Dracula Fan Club”

Clubul a fost înființat, în urmă cu zece ani, de către dra Jeanne Keyes Youngson și are, în prezent, circa

60 de mii de membri. Ideea i-a venit simpaticei folcloriste americane în urma vizitării României și urmăririi traseului turistic Dracula. Evident, dna Youngson a ales, pentru Vlad Tepeș, ipostaza de conte-vampir, mai ales că, în S.U.A., vampirismul era (este) la mare modă, alimentat fiind de literatură și de cinematografie, pe când istoria...

Ca să devii membru al clubului, se plătește o cotizație modică, în schimb primești o legitimație, multe insigne draculiste și acces

Izvorul cu puteri miraculoase

Pădurea DROCAIA de pe lângă satul Gogoșu-Dolj este considerată o adevărată oază de frumusețe naturală. Alături de vegetația luxuriantă, care exală cele mai fermecătoare parfumuri, se află și câteva izvoare.

Astfel, în mijlocul pădurii, țâșnește apa unui misterios izvor denumit ȚUȚUR. Apa sa este considerată o apă cu puteri dumnezeiești. Și, iată de ce: apa băută de dimineață, pe nemâncate, vindecă aproape toate bolile de stomac și intestine, iar pentru cei care suferă de diverse boli de ochi, devine un leac cu mare eficacitate.

Femeile care consumă o asemenea apă pe o perioadă mai îndelungată vor căpăta un ten trandafiriu și foarte bine întins. Ovinele încercate de morbul gălbezei își vor regăsi sănătatea imediat prin consumul acestei ape.

De asemenea, este un leac miraculos împotriva impotenței și sterilității feminine. Cândva se vorbea cu un anume patos despre ridicarea unui sanatoriu pe aceste locuri. Din păcate, ideea a fost abandonată...

ION CEACÎRU ■

Preotul cu puteri miraculoase - Daniel Horga - a vindecat la biserică oameni demonizați, epileptici, șchiopi, canceroși...

- La ce vârstă ați constatat că aveți harul vindecării?

- Harul mi s-a dat din naștere. La vârsta de 4 ani am vindecat o mătușă. Era o femeie nese-rioasă, cu multe păcate. Azi îți dădea o cană cu lapte de pomană și mâine ți-o lua înapoi. Așa am pățit și eu. Avea păcate grele. Tot trupul îi ardea, ca o sobă. Pe pat la ea vedea ladul și dracii cum o chinuiau cu furcile. După ce am vindecat-o prin rugăciuni, mi-a făcut cadou o pernă mare, dar după o săptămână mi-a luat-o. Am fost atât de supărat încât atunci când s-a îmbolnăvit din nou și m-au rugat toți s-o vindec, eu n-am mai vrut. Și a murit.

- Când m-ați văzut prima oară, în urmă cu un an, mi-ați spus: „Dacă veneai acum trei ani, aveai o carte de Premiul Nobel”...

- În acea perioadă am avut cazuri extraor-dinare. Am avut o fată, Mirela, cu 6 diavoli care au

În luptă cu diavolul (II)

□ „Dracii au o rețea complexă prin care comunică.

Ei sunt fie angajați, fie vagabonzi.

Cele mai rele sunt diavolițele.

Ele nasc și se înmulțesc în om”

- Interviu cu părintele Daniel Horga -

o rețea complexă prin care comunică. Ca printr-o rețea telefonică, dar cu o viteză superioară. De pildă, Japonia este cea mai avansată țară din lume. Cu electronica, dar și cu circulația. Așa cum țese

Am avut o fată chinuită de șapte diavoli. O purtau peste tot în cosmos, au ajuns și pe Lună cu ea. O purtau cu Satelitul deasupra întregului glob pământesc. În timpul războiului din Golf a văzut armata americană în deșert.

femeia punând beteala, apoi ȋțele și ridică pânza sus, așa au realizat japonezii rețele complexe de comunicație. Dar au și dracii rețele nevăzute. Acestea sunt legate între ele în întreaga lume. Diavolii nu au hotare.

- Există mai multe tipuri de diavoli?

- Da. Sunt diavoli angajați, diavoli vagabonzi etc. Cele mai rele sunt diavolițele.

- Ce înțelegeți prin diavoli angajați?

- De exemplu, vrăjitoarele ȋi cumpără. ȋi folo-sesc pentru interese materiale, pentru succes în viață și pentru frumusețe, pentru a atrage bărbații. Aceștia le văd și freamătă de dorința de a le pose-da. Și ele ȋl au pe diavolul. Aceștia sunt diavolii curviei. Există și diavoli hoți, fumători, bețivi etc. Astăzi găsești rar oameni care să nu aibă diavoli. Sunt diavoli interiori și diavoli exteriori.

- Ce înseamnă diavoli interiori?

- Aceștia sunt cei care stau în trupul omului. În inimă, în plămâni, în ficat, în stomac, în cap. Dacă-ȋi stă diavolul în cap, te zăpăcește. Ești socotit nebun. Dar în realitate nu ești nebun, ești doar posedat de diavol. Medicii de la Socola nu-ȋi găsesc leacul, însă aici te faci bine după câteva slujbe. Diavolii exteriori trăiesc în casele oamenilor, fără a intra în ei. Cele mai periculoase sunt diavolițele. Ele nasc și se înmulțesc în om, ȋși fac culcuș precum iepurii. Cel mai frecvent stau în zona ombilicului. Este zona lor principală. Nu mă crede nimeni, dar ei fac tot ceea ce facem și noi, oamenii. PRACTICĂ toate sporturile, de pildă, joacă în burta omului fotbal, remi, șah, biliard. Tot ceea ce-i place omului. Și când acesta e satisfăcut se ȋnfioară, bate din palme, sparge televizorul. Diavolul ȋi face să spargă televizorul, să ȋmpuste fotbaliști ca în Columbia. Uneori se prăbușesc tribune ȋntregi cu spectatori.

- Câți diavoli pot exista într-un singur om?

- Am avut o femeie din Vatra Dornei cu 370.000 de diavoli, care a stat aici un an și ceva până a scăpat de ei. În timpul slujbelor, zilnic ieșeau din ea diavoli. Ei se prefac în diferite ani-male, mai mult în pisici. Sunt diavoli mai mari decât omul, de le ies coarnele pe afară. Dar noi nu-i vedem. Sunt și diavoli extrem de mici, cât un grăunte de mac. Diavolul nu poate să facă multe,

dar ȋți dă nesomn. Neliniște, slăbești, slăbești, te consumi, zici că ai cancer. Mergi la doctor și nu găsește leacul. Și atunci mori.

- Cum i-ați putut număra?

- „Bolnavii” mei știu când ies și câți ies. ȋi ȋntreabă câți sunt. Diavolii vorbesc cu ei. Dar sunt și diavoli mincinoși. Cele mai rele, așa cum v-am mai spus, sunt diavolițele. Ele fac pui. Dintr-o fată a ieșit într-o seară o diavoliță cu 77 de pui. A ieșit în biserică, în timpul slujbei, dar a așteptat-o afară și a intrat înapoi. Așa cum intră șoarecele în gaură.

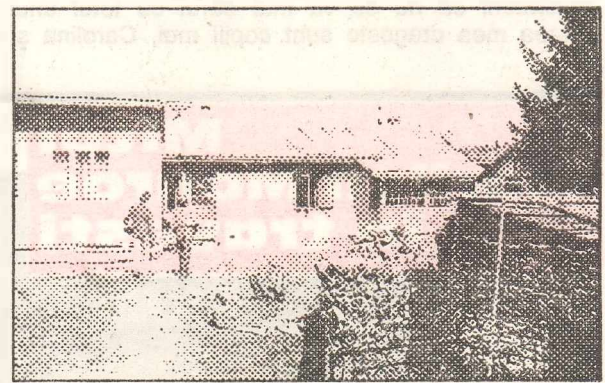
- Ce părere aveți despre vrăjitoare?

- Cea mai mare rețea de diavoli o au babele vrăjitoare. În Bucovina sunt vrăjitoare aproape în fiecare sat. Aici și prin părțile Dorohoiului sunt cele mai de temut vrăjitoare din țară. În Ardeal sunt mai slabe. Diavolii se pot transmite prin vrăjile lor. De exemplu, am avut chiar în parohie la mine o babă care i-a dat o haină unei doamne. „ȋȋ-o dau cu totul”, i-a zis. Și femeia aceea trăiește și astăzi cu diavolul. Sunt diavoli curvari care trăiesc cu femeile, cu fete tinere și-s foarte tari. Nu se lasă de ele toată noaptea. Unele sunt femei în vârstă. Chiar săptămâna trecută mi s-a plâns o babă de 80 de ani că diavolul o necăjește toată noaptea.

- Și ele simt că fac dragoste cu cineva? Au orgasm?

- Da, așa cum ar trăi cu bărbatul.

- Ce mesaj transmiteți cititorilor revistei noastre?

Acasă la părintele Daniel, în satul Călugăreni, comuna Adâncata din Bucovina

- Ca să descoperi adevăruri în universul ace-s-ta, trebuie să fii tare curajos și să crezi în Dumnezeu. Dacă ai credință, Dumnezeu ȋți dă și știință. Se taie ȋntunericul din fața ta și vezi inima realității bătând. Foarte bine ar fi pentru România ca intelectualii să aibă și credință câtă știință le-a dat Dumnezeu. Atunci ar putea să facă minuni.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Andreea Morudan a venit tocmai din Germania (Dortmund) pentru a fi ajutată de „medica-mentul” divin al credinței.

chinuit-o aici 4 luni. O purtau peste tot în cosmos, au ajuns și pe Lună cu ea.

- Ce fel de diavoli erau?

- Vă explic ce făceau cu ea. O purtau cu Satelitul deasupra întregului g l o b

pământesc. În timpul războiului din Golf a văzut armata americană în deșert.

- Dar cum era posibil? Se dedubla?

- Da, ea era în același timp aici la mine, în transă, și-mi spunea tot ce vedea din satelit, la mii de km depărtare, unde era de asemenea prezentă. Dracii au purtat-o și prin toate capitalele lumii. Vorbea atunci toate limbile. O ȋntrebam: „Unde ești?”. „La Roma”, ȋmi răspundea și vorbea în limba italiană. Mirela avea și darul profeției în acele momente. Ne-a spus cu exactitate când se va termina războiul din Golf. A prezis și căderea lui Gorbaciov. Informația i-a dat-o ultimul diavol care a ieșit din ea, în Vinerea Mare. Tot atunci ne-a mai spus că Ion ȋliescu va câștiga alegerile din 1992. Tot ea a afirmat că după ȋliescu va veni Regele Mihai pe tron și va domni un an, după care va muri ȋmpăcat în țară. Regele Mihai e unsul lui Dumnezeu. Mirela e din Dorohoi, o puteți căuta.

- Ce lucruri interesante ați mai descoperit?

- Dacă ar scrie cineva viața mea, cred că această carte ar fi cea mai căutată din lume. Am descoperit ȋmpreună cu bolnavii mei că diavolii au

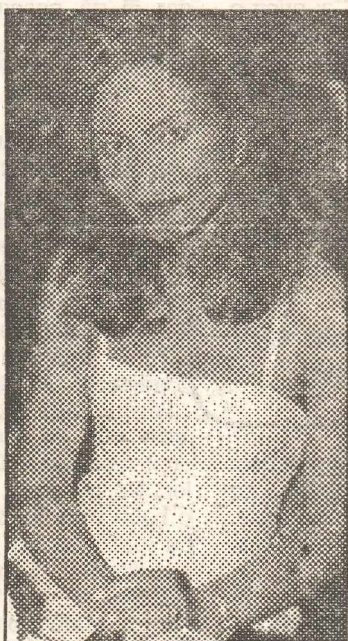
În scaunul cu rotile, regina Hollywood-ului

Fotografia alăturată o înfățișează pe Liz Taylor participând, în scaunul cu rotile, la o întrunire filantropică. A fost prima ei ieșire în public după o lungă convalescență, ca urmare a unei intervenții chirurgicale pe cord. Cauza îmbolnăvirii: abuzul de alcool și patima drogurilor. Liz Taylor - au numărat gazetarii - s-a internat în spitale, pentru diverse tratamente și operații, de 70 de ori. În 1961: pneumonie. 1973: operație la coloană. 1983: fractură, urmată de o lungă ședere în scaunul cu rotile. Un an mai târziu, o nouă operație pe coloană. Cancer de piele în 1992 și proteză de șold în 1994.

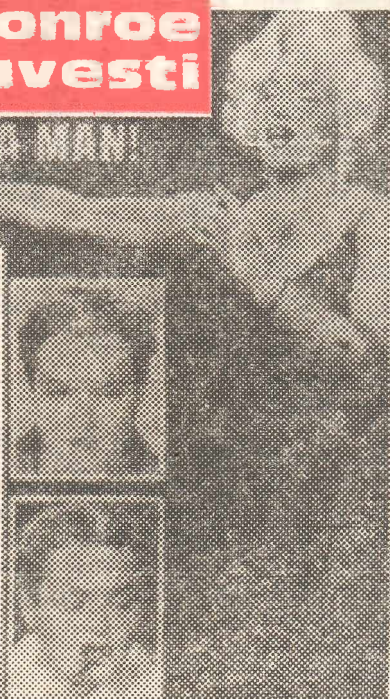
Ornella Muti. După o gravă depresie, din nou în fața camerelor de luat vederi

Cunoscuta actriță italiană Ornella Muti își împarte viața între Roma și Paris. În capitala Franței ea turnează un film în regia lui François Goize. După despărțirea de bărbatul său, Federico Facchinetti, și după o gravă criză psihică, Ornella e hotărâtă să facă din nou carieră în cinematografie. Ea refuză să vorbească de noua ei legătură cu regizorul Goize, dar își asigură admiratorii că nu se va mai dăruia cu totul unui nou bărbat. „Marea mea dragoste sunt copiii mei, Carolina și Andrea”.

Mitul Marilyn Monroe în travesti

Iată că la peste 30 de ani de la dispariția celebrei M.M., americanii au ocazia să admire imitația ei perfectă în discotecă și localuri de noapte. Surpriza e oferită - încă din 1983 - de texanul Jimmy James în travesti. Acesta declară: „Marilyn Monroe avea nevoie de opt ore spre a se farda, coafa și îmbrăca. Eu devin M.M. în 90 de minute”. Sosia masculină a vedetei întreprinde turnee în toate statele americane. (A.H.)

Annie Girardot...

„Regret și acum fapta mea de la 20 de ani”

Cu câțva timp în urmă Annie Girardot a făcut cunoscută publicului, într-o emisiune televizată, drama pe care a trăit-o în 1952, pe

când avea 20 de ani. Abia debutase; nu avea bani și nici perspectivele nu păreau strălucite. Absolvise conservatorul de artă dramatică și viitorul i se arăta în culori sumbre. Și tocmai atunci a avut ghinionul să rămână însărcinată cu bărbatul iubit, un actor debutant. Mama ei era moașă, însă actrița n-a apelat la ea, îngrozită să-i spună adevărul. Nu voia să-și împovăreze mama, care o crescuse, singură și greu, cu griji suplimentare, deși era convinsă că ar fi muncit înzecit spre a-și crește nepotul. Și a avortat. „Știam că nu voi fi în stare să cresc un copil. Mă zbăteam într-o situație materială grea... Până și azi regret gestul meu necugetat”, a mărturisit Annie Girardot. În 1962 ea s-a căsătorit cu Renato Salvatori și a născut-o apoi pe Giulia. În 1985, Giulia, care avea 23 de ani, i-a spus mamei că e gravidă și nu știe ce să facă din disperare. „Vei naște copilul. Voi fi tot timpul alături de tine. Curaj; nu ai voie să sacrifici viața ce se plămădește în tine”, i-a spus actrița, care astăzi este cea mai fericită mamă și bunică. O experiență tristă de viață la 20 de ani, regretată după aceea amarnic, și-a spus cuvântul.

ARNOLD HELMAN ■

UN S

Ce film a primit cele mai multe Oscaruri?

Filmul-mamut „Ben Hur”, turnat în 1959, a distins cu nu mai puțin de 36 Oscaruri. Inter principal: Charlton Heston. Un alt film, real ulterior, „Forrest Gump”, a primit 13 Oscar.

Primul animal-actor

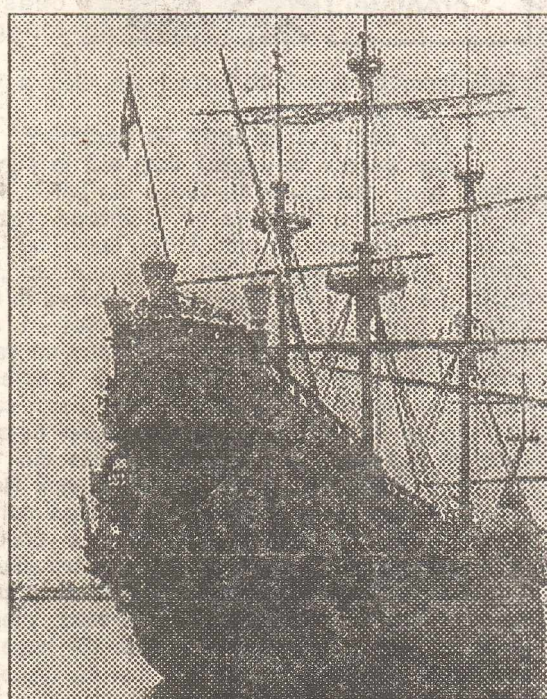
Este vorba de un câine, „Collie”, filmat în 1905.

Rolul principal

În dobândirea acestei privilegiate, cunoscutul de westernuri John Wayne dispărut în 1979, a de recordul absolut: el a jucat 153 de filme din care în a avut rolul principal.

Cei mai celebri regizori

Amândoi sunt americani: Steven Spielberg și George Lucas. Primul a înregistrat primul mare succes în „Jurassic Park”, cel de-al doilea a devenit cap de afiș cu filmul „Războiul stelelor”.

COL DE CINE MA

Cineștii din lumea întreagă vor sărbători o sută de ani de la nașterea filmului artistic (la 28 decembrie 1895 a avut loc la Paris prima proiecție contra cost a fraților Lumière). Paginile noastre vă prezintă câteva momente de referință și o sută de cazuri de excepție din tumultuoasa istorie a celei de a 7-a arte.

Primul sărut

Cei dintâi actori care au avut „nerușinarea” să se sărute pe ecran au fost May Irwin și John Rice, în filmul „Văduva Jones”, în 1896. Scena a provocat un imens scandal public.

Pentru garderoba Cleopatrei s-au cheltuit 200.000 dolari

ceașă imensă sumă a fost plătită pentru ca Liz Taylor să poarte o îmbrăcăminte super-luxoasă. Ea a primit pentru acest rol un milion de dolari, filmul a costat 40 milioane dolari, dar producătorii nu și-au recuperat nici jumătate din banii investiți.

O femeie sărută altă femeie

Gestul l-a făcut pentru întâia oară Marlene Dietrich în filmul „Marukko” (1930).

Filmul cu cei mai mulți figuranți

Apartine regizorului Richard Attenboroughs și prezintă viața lui Gandhi. În scenele de masă au fost utilizați 300.000 de figuranți. Din aceștia, doar 94.570 au fost plătiți cu echivalentul unei... mărci.

Haină de blană la preț de 50.000 dolari

A purtat-o actrița Lana Turner în filmul „Madame X”, produs în anul 1965.

Record în confecționarea costumelor

În filmul „Quo vadis” au fost desenate, croite și realizate nu mai puțin de 32.000 de costume desprinse din viața societății romane.

Detectivul cel mai jucat

Celebrul Sherlock Holmes a fost interpretat de 72 de actori, în 211 filme. Printre cei mai cunoscuți, Basil Rathbone, George C. Scott, Hans Albers.

Cel mai lung sărut

A fost ecranizat cu concursul actorilor Jane Wyman și Regis Toomey în filmul „The Army Now”. El a durat 3 minute și 5 secunde.

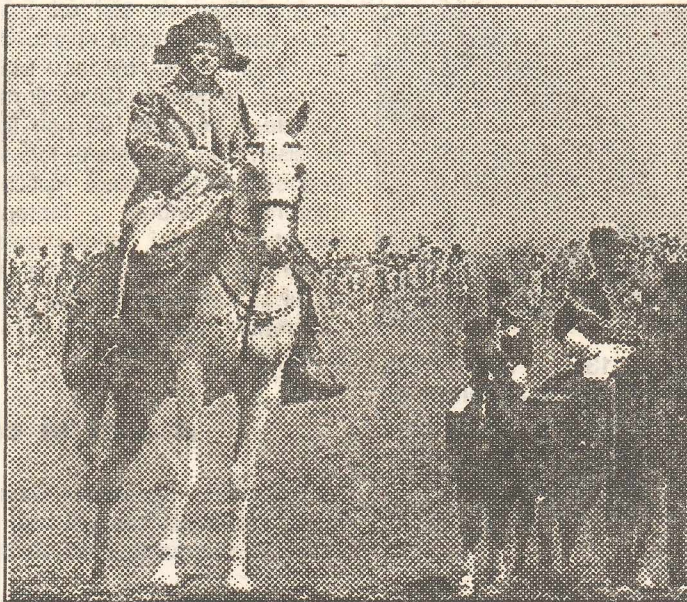

Cel mai costisitor decor

Un veritabil oraș roman, la scara de 1:1, a fost construit cu ocazia turnării superproducției „Căderea imperiului roman”, în 1964. Edificiile ridicate pe platou s-au întins pe o lungime de 6,7 kilometri.

Napoleon

Cele mai dese reconstituiri cinematografice ale unui personaj istoric l-au avut în vedere pe Napoleon Bonaparte. Războaiele napoleoniene au constituit subiecte pentru 194 de filme.

O șansă pentru lacurile de acumulare sufocate de noroaie

„Lifting Coandă” aplicat de prof. dr. ing. Dinu-Ștefan Moraru

Se va începe cu lacul Firiza de la Baia Mare ce este în pericol iminent de colmatare, riscându-se rămânerea fără apă a întregii zone. S-a apelat la dl prof. dr. ing. Dinu-Ștefan Moraru, profesor asociat și membru de onoare al Universității Baia Mare. Iată ce ne-a declarat domnia sa:

„Vom folosi câteva invenții originale pentru salvarea lacului Firiza și pentru consolidarea barajului, alături de importantul savant care este dl Eugen Pay, rectorul Universității băimărene, la cererea dlui pre-

fect Liviu Doru Bindea. Noi doi avem o invenție în lucru al cărei principiu este următorul: aplicarea efectului Coandă printr-o nouă adaptare a duzei Coandă. În fapt, operațiunea lifting Coandă face obiectul unui amplu program de cercetări, în cadrul căruia vor lucra specialiști de la Universitatea Tehnică de Construcții București, Centrul de Cercetări și Tehnologii Ecologice, Navrom Giurgiu și Șantierul Naval Giurgiu. Cu o singură condiție, cercetarea să fie aprobată și susținută finan-

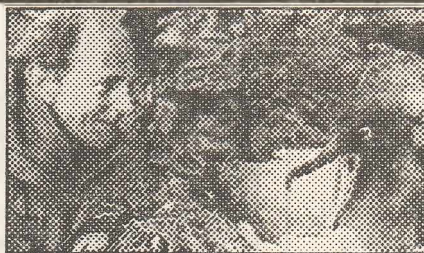
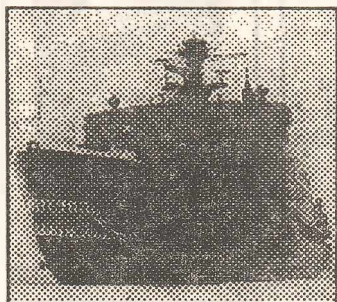

ciar de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei. Probabil, programul va dura trei ani și va implica fonduri de sute de milioane de lei. Vom realiza o machetă a lacului Firiza (6 kilometri lungime) la scara 1/100 pe orizontală și 1/10 pe verticală, pe care vom efectua testările într-un laborator special construit, angrenând specialiști în hidrotehnică. Este drept, pare un efort cam mare, însă, vă asigur, merită finalizat.” (B.N.)

Algele formează nori

Două spărgătoare de gheață, unul american și altul canadian, au atins Polul Nord în vara anului 1994, fiind astfel primele nave de suprafață care au realizat o asemenea performanță. Pe nave s-au aflat 70 de specialiști din diverse domenii cu sarcina de a realiza 50 de programe de cercetare. Expediția a fost o veritabilă reușită în cercetarea fundamentală ecologică. Rezultatele date de curând

publicității au relevat faptul că, în ultimii ani, temperatura apei, între 100 și 200 metri adâncime, a crescut cu un grad. Algele microscopice de la pol influențează și ele clima planetei. Ele conțin o moleculă organică numită DMSP ce le servește ca antigel. La moartea algelor ei se volatilizează în atmosferă formând mici nuclee, în jurul cărora se condensează picăturile de apă, formând nori. S-a mai constatat că în straturile de sedimente, cuprinse între 26.000 și 13.000 de ani, nu există nici o urmă de viață, ceea ce indică faptul că în această perioadă grosimea gheții atingea mai multe sute de metri, nimicind totul în apă. În prezent, cercetătorii urmăresc în continuare evoluția situației din Arctica, ce influențează clima planetei noastre. (A.D.)

De la un pol la altul

Neobositul medic Jean-Louis Etienne, explorator al mărilor din sudul globului, se îndreaptă cu vaporul spre insula Res, în sudul Noii Zeelande, împreună cu un echipaj de 50 de persoane. Aici va studia aerul și apa în Antarctica și va alcătui harta vulcanului mitic din muntele Erebus.

Expediția va urca la înălțimea de 3794 m cu scopul de a descoperi misterul vulcanului, de existența căruia se știe de 150 de ani. (M.A.)

Container medico-chirurgical pliabil

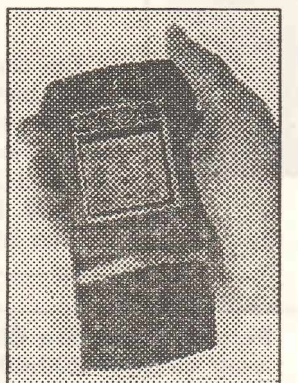
Școala națională superioară de creație industrială, din Franța, a realizat un container rutier pliabil, pentru utilizări medicale. Una din părțile laterale, având o bandă verde pe ea, formează încăperea destinată consultațiilor medicale, iar cealaltă parte, marcată în albastru, constituie sala de chirurgie. Pardoseala este o planșetă, acoperișul o prelată, iar mărimea fiecărei încăperi atinge aproape 15 metri pătrați. În partea centrală sunt două rotoare, fiecare de doi metri pătrați. Într-una se află aparatura curățirii și sterilizării instrumentelor chirurgicale, iar a doua este ocupată de farmacie.

Containerul medico-chirurgical, ce are dispozitive de racordare la apa curentă și de evacuare a reziduurilor, va fi folosit în caz de catastrofe naturale și epidemii, urmând să înlocuiască lipsa echipamentelor medicale dintr-o zonă. (A.D.)

Toată tehnica în podul palmei

Firma engleză Cambridge Consultants Limited a anunțat că va lansa pe piață, în anul 2000, un dispozitiv ce este în același timp telefon, videofon, magnetofon, telecopier, aparat de fotografiat obiecte și documente. Acestea din urmă, precum și desene, scrisori se transmit, la nevoie, la distanță prin infraroșii. Noul aparat cuprinde și o agendă de adrese și controlează apelurile telefonice primite. Așa că nu mai rămâne decât să așteptăm apariția acestei minuni a tehnicii. (A.D.)

Bicicletă fără efort

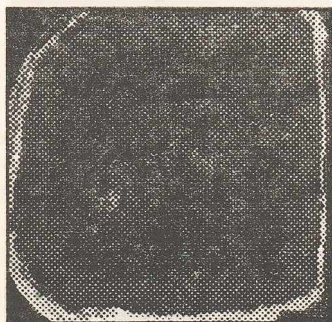
În această vară, în Occident se văd pe străzi biciclete electrice. Pedalajul este alcătuit pe baza unui motor care funcționează cu baterie. Sistemul este pus la punct în așa fel încât să se poată merge și cu viteză mare, fiind prevăzută să aibă 7 viteze. Bateria se poate reîncărca în trei ore, la o priză obișnuită. (M. A.)

Breviar științific

Fosilă pietrificată de animal rozător

În deșertul Gobi (Mongolia), oamenii de știință au descoperit până acum cele mai bogate depozite de fosile de mamifere și reptile. Această comoară arheologică cuprinde rămășițele a 400 de animale, dintre care un schelet având o lungime de 13 cm, într-o foarte bună formă, ce pare a fi strămoșul rozătoarelor de astăzi. Animalul a trăit în urmă cu 120 milioane de ani, într-o epocă dominată de reptile. Nu este de mirare că cercetătorii au găsit, de asemenea, peste o sută de exemplare de șopârle și ouă de reptile cu embrioni.

Noi tipuri de baterii

Este extrem de ușoară și are o durabilitate de trei ori mai mare decât o baterie obișnuită; nu este nici măcar mai scumpă. În Statele Unite, firma Ultralife a dezvoltat un nou tip de sistem de alimentare, folosit în special la telefoanele mobile, camerele video, laptop. Secretul acestei minicentrale de energie constă în folosirea litiului și a oxidului de mangan. S-a renunțat deci la legăturile de metale grele și la lichide.

Jocuri și culori

Până acum, cunoscutul Game boy exista numai într-o mohorâtă carcasă gri. Cu toate acestea, numai în Germania s-au vândut cinci milioane de

bucăți. Producătorul japonez s-a gândit, totuși, la viitorii cumpărători și a realizat acest joc de mare succes în diferite culori (roșu, verde, negru, galben și alb). Și încă ceva: el se va găsi și în carcasă transparentă!

Otravă în golful californian

De mulți ani, pescarii și biologii au descoperit aici cadavrele a 352 de delfini, 60 de foci, 10 balene și sute de păsări marine. Moartea lor nu a putut fi explicată până de curând, când s-a constatat că aici este un loc unde traficanții de droguri aruncă marfa în mare, de unde aceasta este preluată și dusă pe uscat. Încă un caz când animale nevinovate cad victimă rapacității oamenilor!

Alte întâlniri de gradul III

După descrierea lui Travis Walton, extraterestrii arătau ca niște embrioane umane bine dezvoltate, aveau înălțimea de aproximativ 1,5 m, capul de formă ovoidală, fără păr, cu ochii simetrici și fără iris!

5 noiembrie 1975. Heber - statul Arizona.

În după-amiaza acelei zile, șapte tineri muncitori forestieri se întorceau de la muncă. La un moment dat au observat un uriaș obiect neidentificat. Cel mai curajos dintre ei, Travis Walton, a sărit din camion și s-a apropiat de obiectul care staționa nu departe de șosea. Dar, când mai avea de făcut doar câțiva pași, din insolitul obiect s-a îndreptat spre el o rază de lumină, iar Walton ... a dispărut! Autocamionul în care rămăseseră ceilalți tineri a părăsit, în mare viteză, locul incidentului. După o scurtă vreme, șoferul cu ceilalți tineri au revenit împreună cu autoritățile locale pentru a-l căuta, dar acesta nu era de găsit.

Au trecut șase zile de așteptare și, în sfârșit, Travis a dat un semn de viață: dintr-o cabină telefonică de la periferia orașului a telefonat unor rude, care au declarat ulterior că acesta vorbea incoerent și că era extrem de suferințos.

Ce a declarat Walton sub stare de hipnoză? Nici mai mult, nici mai puțin, că a fost răpit de echipajul aceluia obiect zburător neidentificat, dus la bordul navei și supus unor teste.

Au fost supuși unui test cu „detectorul de minciuni” ceilalți 6 ocupanți ai camionului: 5 l-au trecut cu bine, iar la al șaselea rezultatul nu a fost concludent, Travis l-a trecut și el, fără probleme.

Acest celebru caz al unei întâlniri de gradul III a fost consemnat de Hynek și Harder, doi cunoscuți specialiști și cercetători în problema OZN - și inclus în controversatul Raport Condon.

Iar cunoscutul psiholog Rosenbaum, care l-a testat și el pe Walton, a declarat că „pentru Walton lucrurile s-au petrecut așa cum le relatează, dar, în realitate, nu au avut loc nicio dată (!). Ele există doar în închipuirea sa, fiind convins că spune adevărul”. Oare?!

26-27 iunie 1959 - Boalnai - Papua - Noua Guinee.

Eroii întâmplării - pastorul anglican William Booth Gill și alți zeci de martori!

„Am urmărit aproape 4 ore evoluția unor OZN-uri și nu există nici o îndoială că sunt manevrate de ființe de un anumit fel. Au fost momente când mi s-a tăiat răsuflarea - a scris el unui prieten de la o misiune învecinată. Însemnările din care vom reproduce o parte au fost făcute chiar atunci:

Ora 6,45 p.m. - cerul: petice de nori joși. Văzut lumină albă, strălucitoare, direcția nord-vest. 6,50 - chemat Steven și Eric. 6,52 - Steven sosit confirmă nu e stea. 6,55 - trimis Eric să cheme oameni. Un obiect mișcând, partea superioară - om? Acum 3 oameni mișcându-se, strălucind, meșterind ceva pe punte. Au plecat. 7,00 - oameni 1 și apoi 2. 7,04 - plecat din nou. 7,10 - cer acoperit plafon nori cam la 2000 de picioare. Oameni 1, 3, 4, 2 (apăruți în această ordine) mic reflector electric albastru. Oamenii au plecat, reflectorul încă acolo. 7,12 - oameni 1 și apoi 2 apăruți în lumina albastră. 7,20 - proiect stins, oamenii pleacă. 7,20 - OZN-ul străbate nor. 8,28 - cer senin aici, nori gri deasupra Dogerei. OZN văzut de mine deasupra. Chemat oameni stațiune. Pare să coboare, să crească. 8,29 - un al doilea OZN văzut deasupra mării - uneori planând. 8,35 - altul deasupra satului Wadobuna. 8,50 - noi formații de nori. OZN mare staționar. Altele vin și trec. În timp ce coboară printre nori, lumina

se reflectă ca un halou mare pe nor - nu mai sus de 2000 de picioare, probabil mai puțin. Toate OZN-urile foarte clare. Nava mamă se vede încă mare, nemișcată.

9,05 - Mama a pornit de-a curmezișul mării, către Giwa. 9,46 - OZN-ul de deasupra reapare, planează. 10,00 - rămas acolo nemișcat. 10,10 - planează, dispare în spatele vasului. 10,30 - planează foarte sus în porțiunea senină a cerului, între nori. 10,50 - cer foarte acoperit, nici un OZN. 11,04 - ploaie puternică. Perioada înregistrării datelor asupra observațiilor OZN-urilor în acest raport: de la 6,45 la 11,04 p.m.

Semnat: William B. Gill
Relatarea pastorului Gill conține și următoarea infor-

... „Nu-nțelegi?
Am sosit!
Nu te bucuri?
Sunt aici” ...

Lucian Blaga:
„Hronicul și cântecul
vârstelor”

mație stupefiantă:

... „Și iată, din nou, acea siluetă pe platformă, cum am numit-o, în partea superioară a OZN-ului. Iar profesorul a spus: „Mă întreb dacă are de gând să aterizeze pe terenul de joc”. Eu am zis: „De ce nu?”. Și atunci i-am făcut semne și am rămas destul de surprinși când silueta ne-a răspuns la fel. Atunci Eric, care era cu mine, însoțitorul meu nedespărțit și un alt tânăr le-au făcut semne cu ambele brațe, iar siluetele au făcut și ele semne cu amândouă brațele”.

În încheiere, stimați cititori, aflați că există o surprinzătoare și foarte incitantă literatură pe tema umanoizilor. Într-un catalog larg întocmit Jacques Valée, care conține 1247 cazuri de întâlniri de aproape, 750 sunt cele în care se relatează aterizarea unei nave. În mai mult de 300 dintre acestea, deci aproape 40%, au fost văzuți umanoizi în navă sau în preajma ei. În ambele categorii (aterizări cu sau fără umanoizi), aproximativ o treime au fost cazuri cu mai mulți martori.

Încă o taină dureroasă a fost smulsă oceanului anul trecut. Experții americani au reușit să dezvolpeze un film fotografic, găsit la bordul submarinului rusesc K-129, care a dispărut cu mai bine de un sfert de veac în urmă!

Submarinul K-129, care aparținea Flotei rusești din Oceanul Pacific, era în serviciu de luptă și, conform graficului, lua la anumite intervale legătura cu uscatul. La un moment dat, când submarinul se afla la aproximativ 90 de mile depărtare de insulele Hawaii, legătura cu uscatul s-a întrerupt, iar de atunci s-a întrerupt definitiv. Au fost trimise în misiune de căutare 12 vase rusești, care au reușit să localizeze regiunea unde s-a scufundat K-129.

Pe toată durata operațiunilor de căutare, avioane de patrulare aparținând Statelor Unite executau în acea zonă zboruri de baraj. Tot atunci, marinarii ruși au prins pe ecranele locatoarelor câteva submarine americane... Toate datele obținute erau o mărturie a faptului că Flota maritimă militară a SUA căuta ceva în acea zonă și că poseda anumite date referitoare la dispariția submarinului K-129. Atunci, vasele rusești nu au obținut nici un fel de rezultate. Tehnologia de salvare a navelor care sufereau avarii nu permitea la acea dată ridicarea la suprafață a submarinului K-129, aflat la o adâncime de 5.000 de metri. Americanii însă, continuând operațiunile de căutare și stabilind coordonatele precise ale submarinului avariât, după 6 ani

A fost descoperit submarinul rusesc K-129, dispărut cu 20 de ani în urmă

de la tragicul accident, folosind tehnica de vârf în acest domeniu, au reușit să recupereze partea din față (prora) a submarinului. În compartimentul de mine și torpile, ei au descoperit trupurile neînsu-

flețite a 4 marinari, în buzunarul unuia dintre aceștia găsindu-se un film de la aparatul de fotografiat.

Din păcate, experții americani au reușit să obțină numai o singură fotografie.

Fotografia reprezenta un marinar. Pe pieptul acestuia se putea descifra un număr, corespunzător ordinului de luptă. Astfel a devenit posibilă identificarea acestuia - Aleksandr Kozlenko.

În vara anului 1994 fotografia a fost transmisă șefului Serviciului Federal de Contrainteligență al Rusiei de către senatorul american, dl R. Smith, care s-a ocupat cu cercetarea împrejurărilor în care a avut loc accidentul submarinului K-129. Apoi, la Comisariatul regional din Vladivostok a venit ordinul de a căuta familia Kozlenko și cu ajutorul rudelor să facă recunoașterea celui dispărut. Tatăl marinului era decedat, iar mama acestuia, Lidia Ivanovna, trăia la Vladivostok.

Timpul destul de îndelungat, cât și acțiunea apei oceanului au făcut ca trăsăturile feței din fotografie să nu apară tocmai clar. Nemaivorbind de calitatea execuției, fotografia fiind făcută în semiintineric, într-unul din compartimentele submarinului. Cu toate aceste impedimente, Aleksandr a fost recunoscut de fratele lui!

Așadar, încă o taină dureroasă smulsă oceanului...

Pagină realizată de ALECU MARCIUC

LUNI 19.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-16.00 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 52; 18.30 Film documentar: Planeta noastră, Pământul nostru - ep. 2 - Resturile dăunătoare; 19.05 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă; 20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 27; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Vecinii - ep. 28; 22.30 Civica - Demers retoric - redactor Alexandru Vrăbiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 20.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 53; 18.30 Film documentar: Întreprinzători în căutarea succesului - ep. 3 - Idel care înving; 19.05 Nodul gordian - Totuși ce s-a întâmplat la Balotești? - emisiune de Valentin Popa; 20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.40 Film serial: Hawaii Five-O - ep. 2.

McGarrett și echipa sa de specialiști Five-O se confruntă cu un puzzle având drept piese dragostea pentru pământul natal a unui hawaian, o femeie misterioasă cu o cameră de luat vederi, un bărbat cu o servietă diplomat și un antreprenor miliardar, totul pe fundalul atentatului soldat cu moartea unui personaj influent, cu putere decizională în ceea ce privește schimbarea urbanistică a străvechiului arhipelag din Pacific.

22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Berdovski; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 21.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 54; 18.30 Film documentar: Comunitatea Europeană - ep. 3 - O Europă în creștere; 19.05 Primul pas - Bacalaureat și banchete - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu;

21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Kung Fu - ep. 29; 22.30 Țara nimănui - Încredere îngelată - reporter Șerban Jipa; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 22.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 55; 18.30 Film documentar: Datoria noastră: Pământul - Sănătatea și mediul; 19.00 REPORTER TELE 7 - Marele zid al tăcerii - reporter Dana Deac - Țara de lemn - reporter Dan Pleșa; 20.00 Film serial: Femeia fantastică - ep. 27; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: K.I.T.T. - ep. 29; 22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 23.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 56; 18.30 Film documentar: Introspectivă britanică - ep. 4 - Biotehnologie; 19.05 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; 20.00 Film serial: Renegatul - ep. 24.

Fostul campion mondial la box Marvin Montgomery evadează în momentul în care autobuzul cu care era transportat la o altă închisoare se răstoarnă, răndu-i pe cei doi gardieni care-l escortau. Procurorul general Douglas Russell decide capturarea sub orice formă a deținutului devenit acum pericol public. Un alt personaj care intră în scenă este fostul impresar al lui Montgomery, Michael Prince. Singurul aliat al urmăritului de dovedește a fi în cele din urmă vânzătorul de recompense Vincent Black...

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Hotel - ep. 29; 22.30 Țara nimănui: Un cimitir ilegal - reporter Alexandru Vrăbiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.35 Film serial: Evadatul - ep. 25; 00.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Jazz fără frontiere; 1.05 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTA 24.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Weekend abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu.

cu. Din sumar: *14.00 Desene animate: Goangele ep. 27; *15.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță. Invitat: Horia Rusu; *17.00 Film serial: Alf - ep. 24; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 57; 18.30 Staruri în concert; 19.05 As Show. Invitat: actorul Dan Nuțu - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: Dinastia - ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: Miami Vice - ep. 29.

Crockett și Tubbs urmăresc un traficant ce lucra mână în mână cu un predicator religios. Sonny este avertizat de un al șaselea simț că cineva îi urmărește din umbră; bănuiala avea să-i fie confirmată când fostul polițist Hank Weldon apare la sediul brigăzii Vice înarmat cu fotografiile făcute celor doi. Ani de-a rândul, Weldon se ocupase de cazul unui traficant de droguri - Tony Arcaro - și înnebunise atunci când magnatul cocainei reușise să scape necondamnat, din cauza unei erori de procedură. Iată-l acum pe Weldon ieșit din sanatoriu de boli mintale în care fusese internat, gata să reînceapă urmărirea lui Tony Arcaro până în pânzele albe. Atenție, la începutul episodului îl veți putea vedea în rolul predicatorului pe celebrul solist și compozitor de rock-and-roll Little Richard!

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga; 23.30 Film serial: C.H.I.P.S. - ep. 26.

Goana după senzații tari a unui reporter TV dă mare bătaie de cap motopoliștilor Frank Poncherello și Jon Baker, în episodul intitulat „Echipa de intervenție”. Ponch se va împrieteni cu un minimotociclist, iar Jon va atenta la inima mamei acestuia. (Concluzia: până și în țara democrației poporul este mințit cu televizorul, cu o mică diferență - acolo adevărul iese la lumină ceva mai repede). Paranteza este opțională.

00.20 Staruri în concert: Paul Simon - partea I (r); 00.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 25.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Weekend abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sumar: *14.00 Desene animate: Goangele - ep. 28; *15.30 Cutia muzicală; *17.00 Film serial: Prințul din Bel Air - ep. 30; *18.00 Desene animate: Popeye - ep. 58; 18.30 Staruri în concert; 19.05 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Crest - ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Gala TELE 7; 22.00 Film artistic: Răscumpărarea (SUA, 1956) Cu: Glenn Ford, Donna Reed, Leslie Nielsen. Regia: Alex Segal; 23.55 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 00.55 Staruri în concert: Paul Simon - partea a II-a (r); 1.20 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

Mai sunt

25

de zile pînă la...

Biletele se găsesc la:

- Sala Palatului
- Stadionul National
- Sediul TELE 7abc - Calea Victoriei 155
- Agenția BTT - Bucuresti Str. Mendeleev 5-17
- Toate centrele teritoriale BTT din țară

Pret bilete

(timbru muzical si taxe incluse)

- 50.000 lei - tribune
- 30.000 lei - peluze și teren.

- Puteți câștiga bilete la concursurile organizate de: TELE 7 abc, RADIO 2M+, Revista VOX POP ROCK
- Relații suplimentare și acreditări la:

tel. 613.04.09 si tel./fax 659.71.47

- Centrul de presă - Sala Palatului

MARCEL AVRAM PREZINTA

ROCK MANIA FESTIVAL
CONCERT COCA-COLA LIVE!
BUCURESTI

ROD STEWART

JOE COCKER
HOLOGRAF

EROS RAMAZZOTTI
TIMPURI NOI

DUMINICA 16 IULIE - STADIONUL NATIONAL

GREEN DAY -

Îngrozitori, necuviincioși și răi?

□ Să fie cei trei californieni punk întruchiparea umană a lui Beavis & Butthead?

„Totul e în timing. E bizar, dar totul s-a înălțuit: River Phoenix „s-a overdozat” în fața unui club din Hollywood, Kurt Cobain și-a zburat creierii. Winona Ryder a scos un film care se numește **Reality Bites** și Beck a urcat în clasamente cu **Loser**. Fără să o facem înadins, noi am ajuns la momentul potrivit cu **Longview** care vorbește de masturbare și apatie. Mass-media a sărit imediat pe acest așa-zis fenomen al generației X și i-au tras în țepă pe golani. Totul e ridicol pentru că e mult timp de când adolescenții nu mai sunt indolenți și mototoli. Și mai ales n-au pretenția să-i înțeleagă presa!” - spune Billy Joe (voce și chitară). Figura de proră a celor de la **Green Day** s-a încadrat perfect în lanțul evenimentelor contemporane noului lor album **Dookie** și totuși Billy Joe se strâmbă dacă i se cere să ia pe umerii lui povara unui purtător de cuvânt al acestei „false pseudomișcări”. „Suntem doar într-o perioadă post-grunge cu grupuri machos cu care noi n-avem nimic în comun. Compozițiile mele reflectă viața mea. Sunt unele lucruri care îmi fac plăcere, altele mă înfurie și despre acestea vorbesc. Iar umorul meu depinde de exemplu de culoarea părului”. Din punct de vedere muzical, aceste puncte de referință se adevăresc, căci Billy Joe admite că are slăbiciune „pentru sound-uri la fel de variate ca Beatles și Who pe care fratele meu mai mare îi iubea mult. Sora mea m-a făcut să-i ascult pe Clash înainte ca eu însumi să-i descopăr pe Bole Mould și Hüsker Dū, Paul Westerberg și Replacements. Cam la asta servește

să ai o familie numeroasă, să primești de la fiecare câte ceva. Cum nu eram un atlet, m-am apucat de chitară. Abia împlinisem 10 ani, când l-am întâlnit pe Mike Dirnt (basist), pe băncile școlii”, declară cântărețul care n-a ezitat să exorcizeze demonii adolescenței sale prin muzică.

„Probabil că doctorii au drogat-o rău pe mama înainte de nașterea mea, din moment ce prenumele meu are sonoritate feminină”, exclamă el evocând **Dookie**, al treilea album al grupului după **39/Smother** și **Kerplunk**, de umor interpretabil căci **dookie** e ceea ce rostesc permanent bebelușii pentru a-și semnala anumite necesități pentru care oia e indispensabilă.

Succesul acestui disc l-a surprins pe leader-ul de la **Green Day** care n-a fost „niciodată prea ambițios. Muzica îmi permite să visez și să-mi depășesc frustrațiile și deziluziile. Mă inspir din viață dar inventez de asemenea personaje ca în „**Having A Blast**”, povestea unui tip care vrea să-i dinamiteze pe toți cei care-l înconjoară. „**Sassafras Roots**” și „**She**” evocă o veche prietenă căreia îi plăcea să asculte punk ca să-și nerveze părinții plini de bani. Eu numesc asta sindromul Jim Morrison (tatăl său era de fapt gradat înalt în armată), oameni bine care apucă pe un drum rău. La mine e altfel: eram un amărât și-acum sunt și mai și”, glumește el.

Hit-urile **Basket Case** și **Longview** stau la baza succesului lor în Statele Unite unde **Dookie** s-a vândut în mai mult de 5 milioane exemplare. În

afara frontierelor lor, același album a atins cifra de 1 milion. În spatele cifrelor însă există muzica lor punk-pop contagioasă care doboară toate bariadele fără să fie altfel revoluționară decât debordând de energie și melodicitate.

Billie Joe, Mike Dirnt și Tré Cool (baterist), pe care l-au cooptat în 1991, se înțeleg ca „hoții la furat”. „Ne-am înfuriat odată pe cineva care ne-a primit în Arkansas.

Am început să aruncăm în el cu ouă și pe urmă cu tot ce ne-a căzut în mână. Eu am... nu! nu pot să spun!” își amintește Billie Joe.

Din fericire însă cei trei posedă alte talente. În primul rând acela de a rămâne modești. „Luptăm pentru a contrazice presa ori de câte ori e nevoie. Dacă n-am face-o, am deveni rapid propria noastră parodie. De exemplu ca Axl Rose!”

FLASH

RADIO CONTACT

* **SHERYL CROW** a fost forțată să contramandeze toate concertele pe care urma să le susțină în Anglia, în afară de unul singur, din cauza problemelor pe care le are cu gâtul.

Doctorii au sfătuit-o să-și odihnească complet vocea înainte de înregistrarea noului ei album din iulie.

Cu toate acestea, Sheryl insistă să onoreze totuși show-ul ei din Londra de pe 13 iulie.

* **GIANNI VERSACE** și **ELTON JOHN** au fost gazdele petrecerii anului la Gianni Versace Boutique pe Old Bond Street, pe 14 iunie.

Acest eveniment, la care au participat multe star-uri, a avut dublul scop de reclamă la cartea lui Gianni „Men Without Ties” și de a strânge 100.000 pounds pentru Elton John

AIDS Foundation. Prețul unui bilet a fost de 100 pounds.

* **PAULA ABDUL** are un nou bărbat în viața ei - cântărețul **CHRIS ISAAK**.

F o s t a d o a m n ă E m i l i o Estevez l-a întâlnit pe Isaak la o petrecere în Toronto acum 3 săptămâni cu ocazia lansării

noului ei album.

Chris i-a spus Paulei că recent s-a despărțit de prietena lui și a invitat-o să ceneze împreună cu el. Cuplul a fost văzut din nou după câteva zile la un concert în Mansfield, Massachusetts, unde amândoi au cântat.

* **DAVID BOWIE** e foarte nemulțumit de faptul că arta africană nu se bucură de recunoașterea mondială pe care o merită. Bowie, care e căsătorit cu top-model-ul etiopian Iman, afirmă: „Nici astăzi, după un secol de

influență africană, nu poți găsi artă africană adevărată în vreun muzeu european sau american. Nu e nici o capodoperă din Senegal în Luvru și nimic din Camerunul postcolonialist în Museum of Modern Art din New York”.

* **PRINCE** a operat o transferare în clubul său din Miami, Glam Slam, a cărui deschidere anul trecut l-a costat milioane de dolari și alte câteva mii în plus. Micuțul dar drasticul pop-rocker a înlocuit conducerea clubului și a umplut locul

dând două reprezentații pe 7 și 8 iunie. Clubul are capacitatea de 3.000 de locuri, dar rareori se atinge acest maximum.

* Un Mercedes decapotabil model 1969, proprietate a cântăreței **MADONNA**, a fost vândut cu ocazia unei licitații rock memorabile la Sotheby's în New York. Albul Mercedes 280 SE, condus de Madonna în video-clipul ei din '94, **Deeper And Deeper**, a fost achiziționat de un colecționar anonim din oraș.

În clip, Madonna hoinărea pe străzile din Los Angeles, în clasicul automobil. Ea va dona suma provenită din vânzare, 56.000 \$, expoziției Tina Madotti de la Philadelphia Museum of Art.

* Familia actorului **CHRISTOPHER REEVE**, acum spitalizat, a cerut unei stații TV din America o prilej de difuzării a trei

filme care-l înfățișează pe îndrăgitul artist ca pe un călăreț expert.

„**Superman**” e paralizat și nevoit să poarte o mască pentru respirat, în urma unui accident de călărie din viața obișnuită, care a avut loc acum 3 săptămâni. Rudele lui erau îngrozite la perspectiva filmelor ce urmau a-l arăta galopând peste obstacole și căzând. CBS TV a fost de acord să amâne pe o perioadă nedeterminată **Black Fox**, **Blood Horse** și **Good Men and Bad**.

Pagină realizată de
DOINA ENE ■

BUCUREȘTI 96,1 FM
BAIA MARE 88,5 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio
CONTACT

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

Finala Cupei României

RAPID-PETROLUL

Așadar, cu o etapă înaintea căderii de cortină în Divizia Națională de fotbal (sâmbătă, 17 iunie), apele erau deja limpezite: Steaua București a devenit pentru a 17-a oară campioană, Universitatea Craiova și Dinamo București vor participa în ediția următoare a Cupei U.E.F.A., F.C. Maramureș Baia Mare și U.T. Arad retrogradează în divizia A, iar Electroputere Craiova și Sportul Studentesc București vor susține meciuri de baraj (la 25 iunie) cu echipele clasate pe poziția a doua în eșalonul secund pentru menținerea (sau promovarea) pe prima scenă.

Un ultim semn de întrebare a mai

rămas de rezolvat: cine ne va reprezenta în Cupa Cupelor, răspunsul având să-l aflăm astăzi, la încheierea partidei din finala Cupei României în care se vor confrunta Rapid București și Petrolul Ploiești (brigada de arbitri: I. Crăciunescu, N. Grigorescu și Z. Erdei, rezervă - A. Porumboiu). O finală inedită, dacă avem în vedere faptul că giuleștenii s-au mai aflat într-o asemenea postură în urmă cu 20 de ani, iar „găzarii” recidivează după 32 de ani! De menționat că în „repetiția” de la Ploiești, din penultima etapă de campionat, Petrolul s-a impus cu 2-0 în fața unui Rapid care a aliniat doar câțiva titulari. Ce va fi acum? (P.L.D.)

Replica săptămânii

De data aceasta, nu vom mai insera o expresie numai bună de stârnit râsul sau, mă rog, zâmbetul, ci o frază cât se

poate de serioasă. Într-o emisiune televizată - la TELE 7 abc - , dedicată tinerilor sportivi, fostul mare handbalist, dublu campion mondial, Cristian Gațu, a avut următoarea, genială, intervenție: „În lumea asta nu există decât două categorii de oameni pentru care se cântă imnul național - pentru președinte, întrucât reprezintă un stat, și pentru sportivi, care au ajuns în această situație prin propriile lor merite”.

nostru boxer a stat, timp de 12 runduri, americanul Greg Richardson, fost campion mondial al categoriei în urmă cu patru ani, un boxer destul de trecut, 37 de ani, dar ce mai înseamnă, oare, vârsta în boxul profesionist mondial, maestru al eschivei, și care a rezistat cu dificultate mai tânărului Petrică Paraschiv. După 12 runduri fierbinți, dominate clar de Petrică, acesta și-a văzut unul din vise (Pentabox) cu ochii, reușind ca, în premieră pentru noi, să devină campion mondial la categoria muscă. Verdictul arbitrilor judecători a fost și el fără echivoc, 258-224 pentru elevul antrenat de Titi Foia și Adrian Lăcătuș.

Sala Sporturilor din Brăila, unde s-a desfășurat gala, în program cu alte șase meciuri de atracție, a luat foc aproape de miezul nopții de sâmbătă. Purtați și de încurajările spectatorilor, artizanul unui box complet, Petrică Paraschiv deschide ușa ce dă spre tumultul celor mai buni boxeri din lume. La cât har are, să-i ținem pumnii în continuare.

Pe altă filieră (WBO), în aceeași noapte, Mihai Leu a mai învins o dată, un spaniol acum, netezindu-și drumul spre centura de campion mondial al categoriei welter, întâlnirea pentru titlu fiind programată în luna august. (Nick Sandro)

Un mare campion de tir: dr. Ștefan Ionescu-Călinești

Ne-a vizitat la redacție dl dr. Ștefan Ionescu-Călinești, cunoscut în lume drept părintele produsului Pell Amar. Personalitate complexă, dl dr. Ionescu-Călinești a fost și un sportiv de valoare. Iată ce ne-a declarat:

„Tatăl meu, Mihail Ionescu-Călinești, a introdus în țară probele de tir de calibru redus, alături de Geo Mirea și

Eduard Grant. Se poate spune că ei au pus pe picioare tirul românesc. Îmi veți permite, cred, să evoc Olimpiada de la Berlin, din 1936, unde ei au obținut rezultate excelente. Revenind în țară, deși cu posibilități modeste, au adus primele trei arme Geco 3. Eu, ce să vă spun despre mine? A fost un moment în care presa ne-a numit «Sfânta Treime a Tirului românesc»: tatăl și fratele meu, acum decedați, și eu. Am început tirul de performanță la 11 ani și jumătate. La 12, am câștigat un campionat național,

reușind să fac cea mai lungă serie consecutivă de decari: 32 de focuri. Am fost instructor-șef federal al Federației Române de Tir. Dintre elevii mei, cel mai merituos a fost Iosif Sârbu, primul medaliat olimpic cu aur al României, la Helsinki, în 1952. El a obținut, atunci, 400 de puncte, maximum posibil. Dar să nu uit, în perioada antebelică am câștigat numeroase concursuri. În 1950, conduceam secția de tir de la Clubul Dinamo. În intervalul 1952-1954, am câștigat, cu echipa, alte numeroase titluri, stabilind chiar două recorduri naționale pe echipe. În 1954, am încetat activitatea, dar reveneam mereu la prima iubire. Fiind și un pasionat vânător, membru AVSAP, am participat la campionatele de tir combinate cu probe de motociclism organizate de această asociație, câștigându-le trei ani consecutiv. Nici o clipă nu voi înceta să iubesc vânătoarea, pescuitul, fotografia și, nu în ultimul rând, meseria mea.”

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

REFORMA ARBITRAJULUI - IMINENTĂ (3)

Emisiunile televizate, gen Pressing, în Italia (din care s-au inspirat copios și canalele de la noi, vezi Repriza a treia și Procesul etapei) au pus pe tapet problema folosirii înregistrărilor video pentru lămurirea unor faze dubioase. Este problema cea mai controversată, pentru că, lămurind unele lucruri, ridică semne de întrebare în privința altora. De altfel, International Board a fost categoric: „Înregistrările video nu pot fi utilizate decât pentru judecarea cazurilor disciplinare și nu pot pune în cauză deciziile luate pe teren de arbitru”, iar Federația Internațională de Fotbal ezită, datorită influenței consultării video, asupra timpului de joc.

Cu toate acestea, există și opinii, pertinente, printre care: limitarea apelării la înregistrări în situații bine precizate (ofsaid, depășirea, sau nu, a liniei porții, henț, iar problema timpului

poate fi rezolvată prin apariția unui supervisor, care să comunice cu arbitrul din teren printr-un microfon în ureche. Acesta, având și posibilitatea de a urmări un monitor, poate da sfaturi celui din teren. Este ceea ce se întâmplă în rugby, în cel în XIII, de multă vreme.

Bineînțeles, în competițiile amatoare aceste metode costisitoare sunt aproape imposibil de introdus, dar în cele profesioniste, care vehiculează atâția bani, lucrul este perfect posibil. Rămâne ca FIFA să decidă, urgent, se pare, altfel fotbalul va rămâne în continuare cu unele umbre legate de arbitraj, de unde și atâtea suspiciuni din partea publicului. Și o ultimă propunere, interesantă, de asemenea: apariția a doi arbitri de poartă, măsură inspirată din hocheiul pe gheață.

TEODORA OPREA ■

Petrică Paraschiv, o „muscă” mondială

Petrică Paraschiv, boxerul de la clubul bucureștean ALEX COM, a devenit peste noapte, cea de sâmbătă spre duminică, noul campion mondial în boxul profesionist la categoria muscă, versiunea, mai nouă și destul de ambiguă, Pentabox. În fața valorosului

HERCULE LE CHAT

O MESERIE FRUMOASĂ

În zilele noastre, când șomajul face ravagii (statistica spune că vom ajunge în ăst an la 14,2 la sută, nemaisocotind pe cei care joacă leapșa pe ouate prin fabrici, din lipsă de comenzi, se cheamă că sunt la muncă), fotbalul nostru a găsit formula să dea de lucru la oameni. Încă nu s-a stabilit denumirea oficială, așa că ne permitem să le spunem noi „galeriști de profesie”. Adică, v-ați dat seama, membrii galeriilor, plătiți, ba și protejați social - deplasări gratuite, intrări la meci așisderea. Nu-i echipă de la diviziile noastre care să nu aibă astfel de profesioniști, care, dacă stai și te uiți bine, cam din asta trăiesc (bine). Ba unii, mai șeli, ajung și prin Consiliile de Administrație ale cluburilor, or întrebați-i pe parlamentari și alți pedeseriști ce bine e să „faci parte”. Mai mult, toată lumea e mulțumită, pentru că, angajați plener, galeriștii respectivi pot face și oarece servicii, cum s-a întâmplat și se va mai întâmpla, contrăcost, firește, aplicând legea de bază a tranziției: licitația. Al cărei principiu e, se știe, cine dă mai

mult. Și uite așa, aparent fără motiv, auzi ba „Jos cutare”, ba „Sus Cutare”, după posibilitățile fiecăruia.

VIRUS NOU ȘI ÎN ROMÂNIA

După ce ne-am bucurat, sincer și deplin, de victoriile echipelor noastre în dubla dispută cu Israelul, am trecut noi în revistă întâmplările celor două partide - a tineretului și a seniorilor - și ne-am luat de gânduri. Ce se petrece, domnilor, cam mulți jucători de-ai noștri, chiar dintre cei ca brazil, se ținneau de pulpe. Marcați și de știrile despre zăirezul Ebola, aflând că a mai apărut unu' prin preajmă, tot mic și urât, ne-a dat prin cap ca nu cumva, Doamne-fereste, să fie ceva asemănător și-n fotbalul nostru. Păi chiar e. Unii îi spun contractură, de, mai culti, alții cărcel. Care, însă, să fie cauza acestei veritabile „epidemii”? Toți specialiștii ne-au confirmat: campionatul intern, unde, datorită înțelegerii depline, se joacă în dorul lăii, așa că, atunci când trebuie pus osul la treabă, hop și epidemia. Cam extinsă, dacă până și un Prodan a fost lovit.

Sfârșitul săptămânii trecute a consemnat desfășurarea unei ample acțiuni sportive ADIDAS STREETBALL CHALLENGE ROMÂNIA '95.

Organizată de EXCO GROUP ROMÂNIA și Societatea Română de Televiziune, sub patronajul Primăriei municipiului București și al Ministerului Tineretului și Sportului, manifestarea s-a derulat în Piața Parlamentului din Capitală.

Imagine de la conferința de presă: dl Crin Halaicu - Primarul General al Capitalei, între dna și dl Marietta și Helmut Schott, patronii firmei organizatoare.

